VIII. évfolyam, 39. szám
1952. szeptember 24.

Ludas Matyi

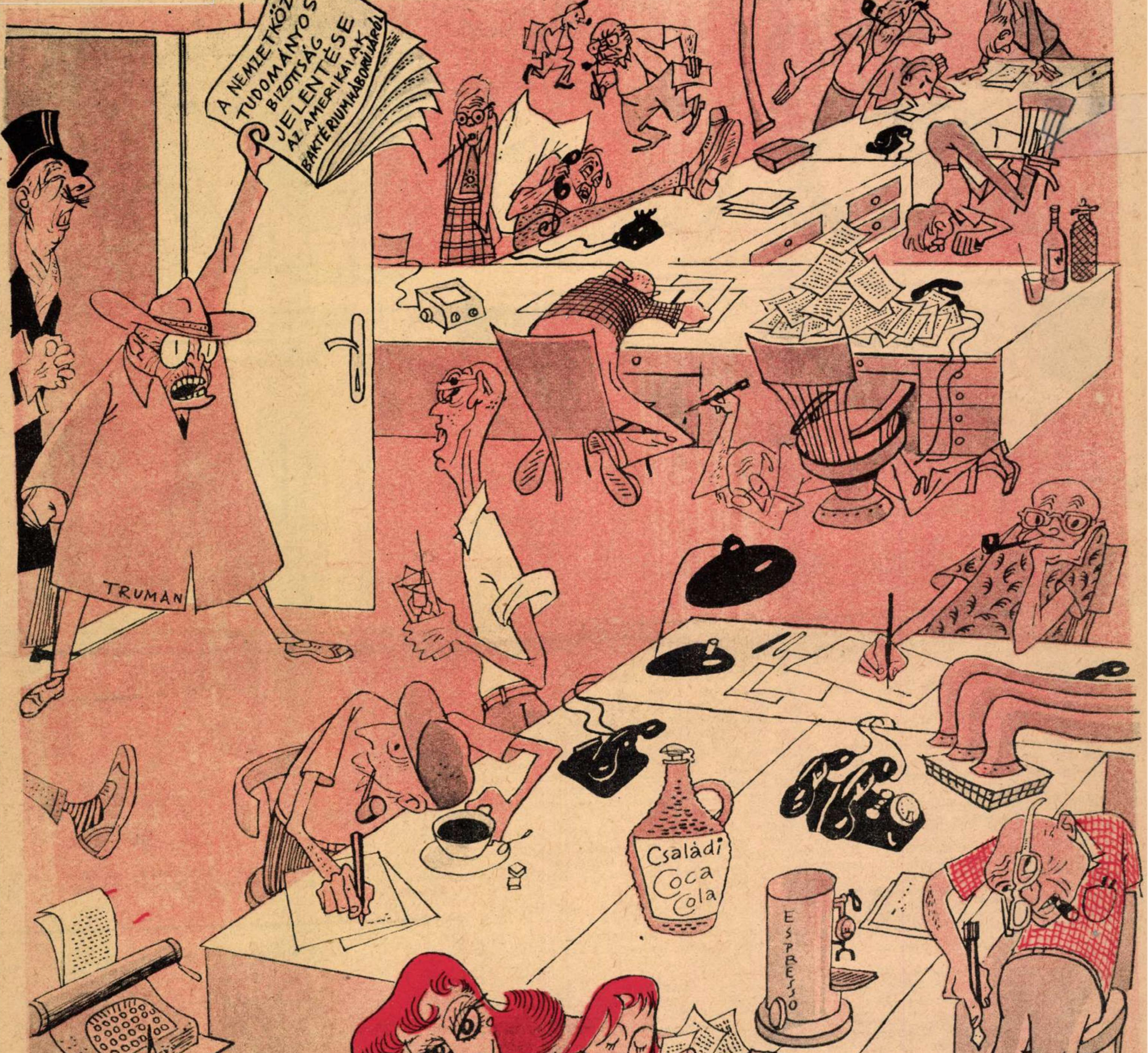
A NEMZETKÖZI TUDOMÁNYOS BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ AMERIKAIAK BAKTÉRIUMHÁBORÚJÁRÓL
TRUMAN
Családi Coca Cola
ESPRESSO

Zavar a New York Times szerkesztőségében

Truman: Megérkezett a bizottság jelentése, fiúk, akkorát kell hazudnotok, mint még soha!
Segédszerkesztő: Már hazudtunk akkorát is. Teljesen ki vagyunk merülve...

70 fillér

ISMERIK MÁR!

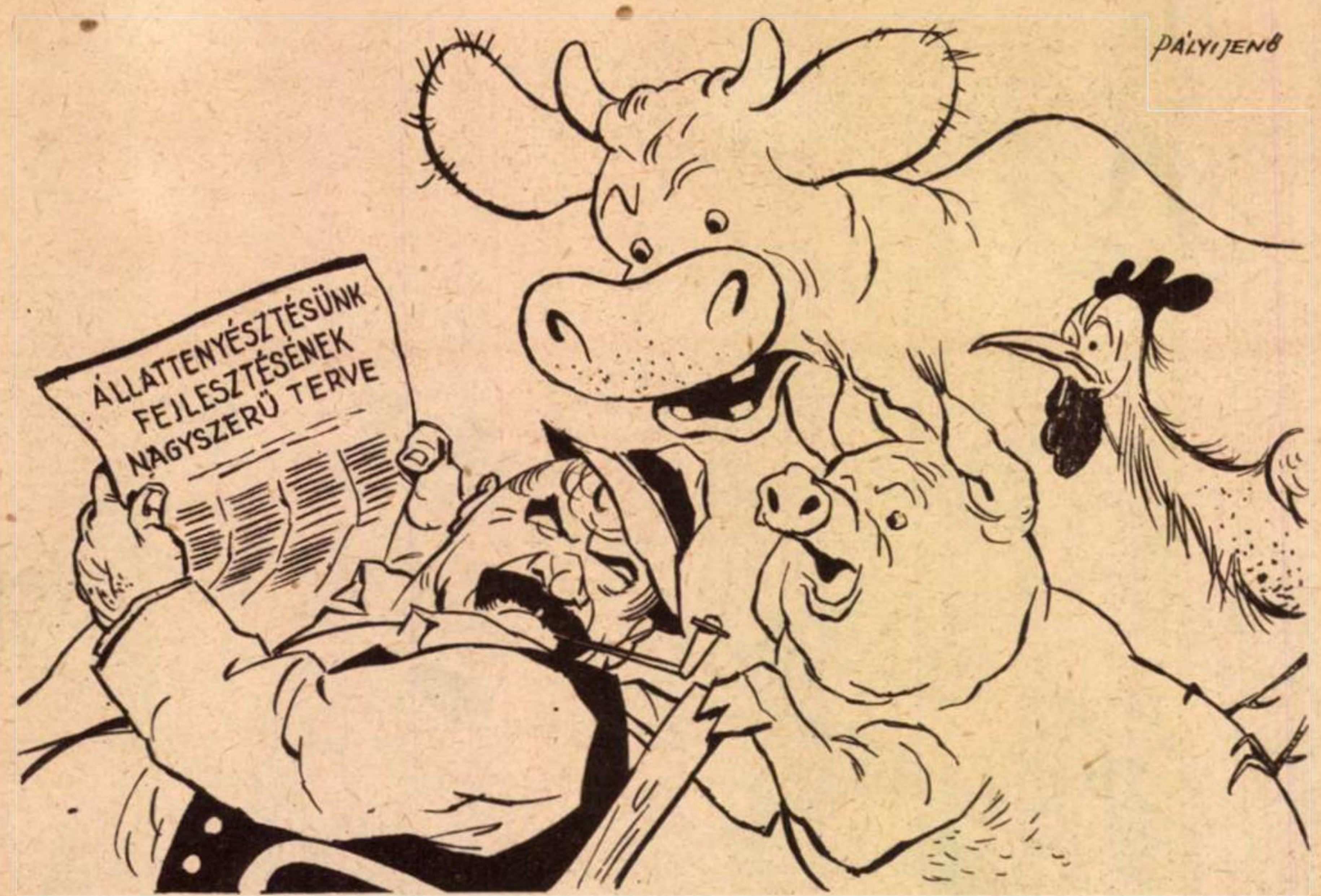

— No mi az, rajtam nevettek? Úgy álltok itt, mintha ismernétek a betűt.
— Azt nem ismerjük, de magát, Zsíros úr, annál jobban!

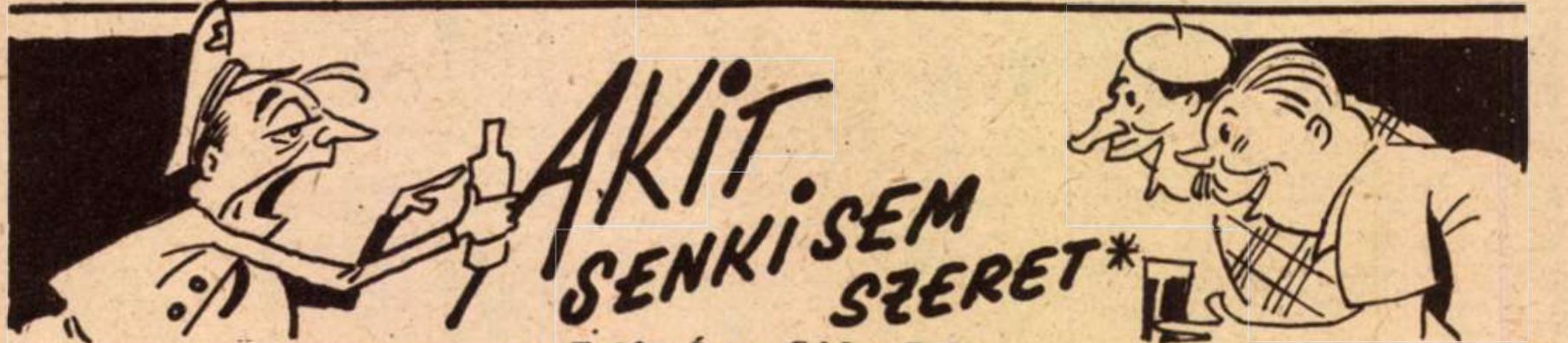

AKIT SENKI SEM SZERET*

Tréfa. Írta: Gádor Béla

Történik Párizsban, egy külvárosi lebujban. A gonoszképű kocsmáros a söntés pultja mögött áll. Egy rosszul öltözött, svájcisapkás sovány fiatalember támaszkodik a pultra. Ez Gustave, az alvilág egyik hírhedt alakja.

Gustave: Adj még egy kupicával, Jules bácsi, olyan száraz a torkom...

Kocsmáros: Nincs! Kétszáz frankkal tartozol.

Gustave: Megadom. Olyan előérzetem van, hogy még ma megadom. Adj még eggyel...

Kocsmáros: Nesze. De ez az utolsó. *(Tölt egy pohárkával.)*

Gustave: Van szíved. Csak szőrös. *(Leül egy asztalhoz. Kintről revolverlövés hallatszik, amire meg se rezzennek.)* Úgylátszik, vendég jön. *(Nagy, kövér amerikai tiszt jön be az ivóba. Tökrészeg.)*

Tiszt: Helló! *(A levegőbe lő.)* Gint és szódát! Gyorsan!

Gustave: Jó fellépése van. Hiába, Amerika, az Amerika!

Tiszt: Ne pofázz! Még gúnyolódni merészelsz?

Gustave: Én? Senki nálam nem imádja jobban az amerikaiakat Párizsban. Amióta itt vannak, legalább van egy kis élet...

Kocsmáros: Úgy van. Egy kis élénkség, egy kis forgalom... *(Leteszi az italt.)* Tessék parancsolni...

Tiszt: *(Gyanakodva nézi a kocsmárost.)* Mit vigyorogsz? Figyelmeztetlek, hogy az amerikai világbirodalom tisztjével álltok szemben... Én eddig még minden hónapban szétvertem egy kocsmaberendezést. Ebben a hónapban még nem törtem össze egyet sem és ma már harmincegyedike van!

Kocsmáros: Esküszöm, miszter, hogy nem vigyorogtam...

Gustave: Nem vigyorgott. Uram, legyen meggyőződve, hogy mi tisztelettel nézünk Amerika nemes fiaira. Gentleman-ek vagyunk...

Tiszt: *(Iszik.)* Csak ne hízelegj... Ismerjük az ilyet... Szembe hízelegtek, aztán ha megfordulunk, azt énekelitek, hogy „go home, ami, ami go home..."

Gustave: De nem én! Nem is tudom ezt a buta nótát... Ha már énekelek, ezt szoktam: „My baby, my little baby..." *(Énekel és szambát jár.)* Ez igen! Ez muzsika, ez tánc! Imádom az amerikai kultúrát... Micsoda nők! Hogy hívják azt a vöröset?

Tiszt: Rita Hayworth...

Gustave: Isteni nő... Láttam a „Halálhörgés"-ben... Amikor a végén delirizál és fejjel beesik a kanálisba, azok a lábak... És hogy csinálta azt a kalimpálást... Művészi...

Tiszt: *(Egyre részegebb.)* Te egy... rendes gyerek... vagy... Gyere ide... Tölts magadnak... Nem vagy kommunista?

Gustave: *(Leteszi a már megtöltött poharat, nagyon meg van sértve.)* Nem iszom. Megsértett. Vegye tudomásul, miszter, hogy én a magántulajdon alapján állok, éppúgy, mint ön!

Tiszt: Jól van, barátom, igyál... Hadd öleljelek meg... *(Megöleli. Gustave iszik és leül a tiszt mellé.)*

Gustave: Értsd meg, komám, hogy mi szeretünk benneteket... Mi reálpolitikusok vagyunk... Ti hozzátok a sok finom dollárt, nagyon kell az! Egy kis élénkség, egy kis lüktetés...

Kocsmáros: Egy kis forgalom... A frank maholnap már úgysem ér semmit...

Tiszt: Nem igaz... nem igaz... Nem szeret itt minket senki ... Átkozott ország, átkozott nép... Itt mindenki kommunista... Ami go home... Eredj haza... Dögölj meg... Ilyeneket mondanak... Nincs bennük kultúra...

Gustave: Nincs, nincs. Csepp sincs.

Kocsmáros: Kultúra, ezekben?

Tiszt: Már megbántam, hogy idejöttem... Azt hittem, itt majd tárt karokkal fogadnak... Kis párizsi nőcskék... Ha tudnátok, hogy én már hány pofont kaptam ebből kifolyólag... Szemben lakik velem egy olyan csinos kis, édes kis nőcske... Egyszer este a kapu alatt megszorongattam... Hát összevissza karmolt... Aztán amikor kijöttem és kezdtem nézegetni az ablakát... valamit rámöntött egy olyan edényből... Érted?

Gustave: Hogyne érteném.

Tiszt: Minek is jöttem el hazulról! Éppen kibővítettem az üzememet... Cipőpasztát gyártok... De a feleségem megcsalt... Egy soffőrrel, képzeld...

Gustave: Hihetetlen! Téged? Le kéne törni a derekát az ilyen asszonynak...

Tiszt: Az ember egy kis szeretetre vágyik... Emberek vagyunk, nem? És akkor idejövök, itt meg leöntenek... Hát való ez? A multkor egy rothadt paradicsomot belevágtak egyenesen a pofámba... Ezért jöttem én Franciaországba? *(Felugrik, részegen hadonász.)* De majd megmutatom nekik! Én a szabad Amerika polgára... *(Lerogy, elérzékenyül.)* De te rendes gyerek vagy... Hogy hívnak téged, kedves barátom?

Gustave: Gustave...

Tiszt: Én meg John vagyok... Johnny... Nem szeretnek engem... nem szeretnek... *(Sír.)*

Gustave: *(Simogatja a fejét.)* Sírd ki magad Johnnykám... Az jót tesz... Nincs zsebkendőd? *(Kiveszi a saját zsebkendőjét.)* Fujd ki a nózidat... Úgy...

Tiszt: Én úgy szeretlek, Gusztikám, hadd öleljelek meg... *(Átöleli Gustávot, aki gyakorlott mozdulattal kirántja a részeg ember hátsó zsebéből a pénztárcát és odadobja a kocsmárosnak.)*

Gustav: Én is szeretlek, Johnnykám... De most már jó lenne, ha hazamennél és lefeküdnél... Holnap is lesz egy nap...

Tiszt: Megyek... megyek... Csak előbb fizetek... Mennyivel tartozom? *(Nyúl a pénzért, de a kocsmáros gyorsan lecsap.)*

Kocsmáros: Semmivel, ne sérts meg, kedves barátunk... Vendégünk voltál...

Gustave: Francia vendégszeretet... Majd, ha mi elmegyünk hozzád, te kínálsz meg minket...

Tiszt: *(Tántorog az ajtó felé Gustave segédletével.)* Köszönöm, barátaim... Visszaadtátok a hitemet az emberben... Érdemes volt Franciaországba jönnöm... Szereztem két igaz barátot...

FÜGGÖNY

*** „A gengszterek nem kívánnak mást, mint hogy minél többen legyenek gazdagok, hogy elvehessék tőlük a pénzt. A francia alvilágban egyáltalán nem szeretnék, ha az amerikaiak követnék a kommunisták felszólítását és hazamennének."**
(Newyork Herald Tribune)

Húzás után

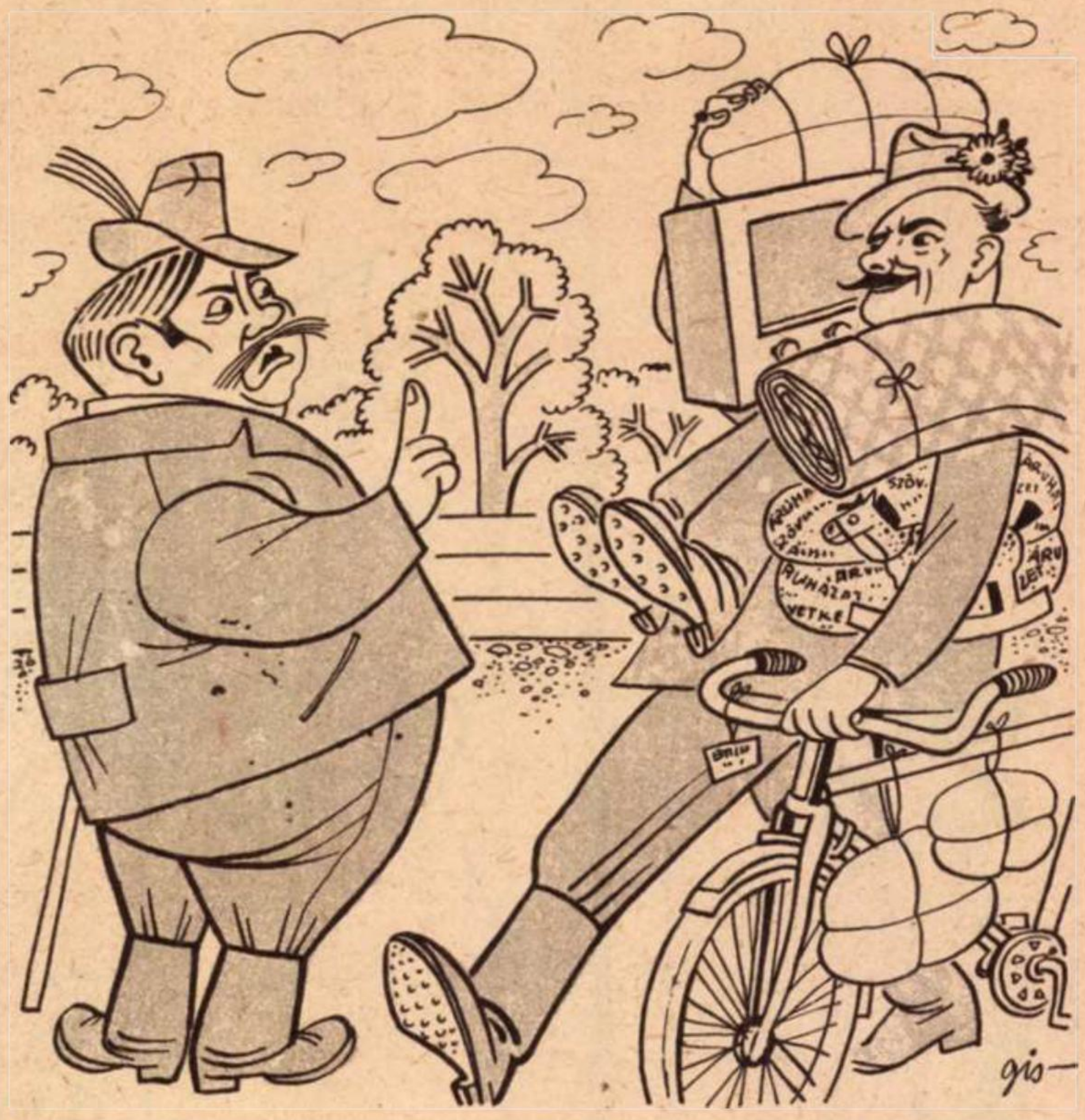

Kulák: Látja, mondtam magának, hogy ne vegyen Békekölcsönkötvényt! Most cipelheti haza ezeket a nehéz holmikat.

Kezdődhet az előadás...

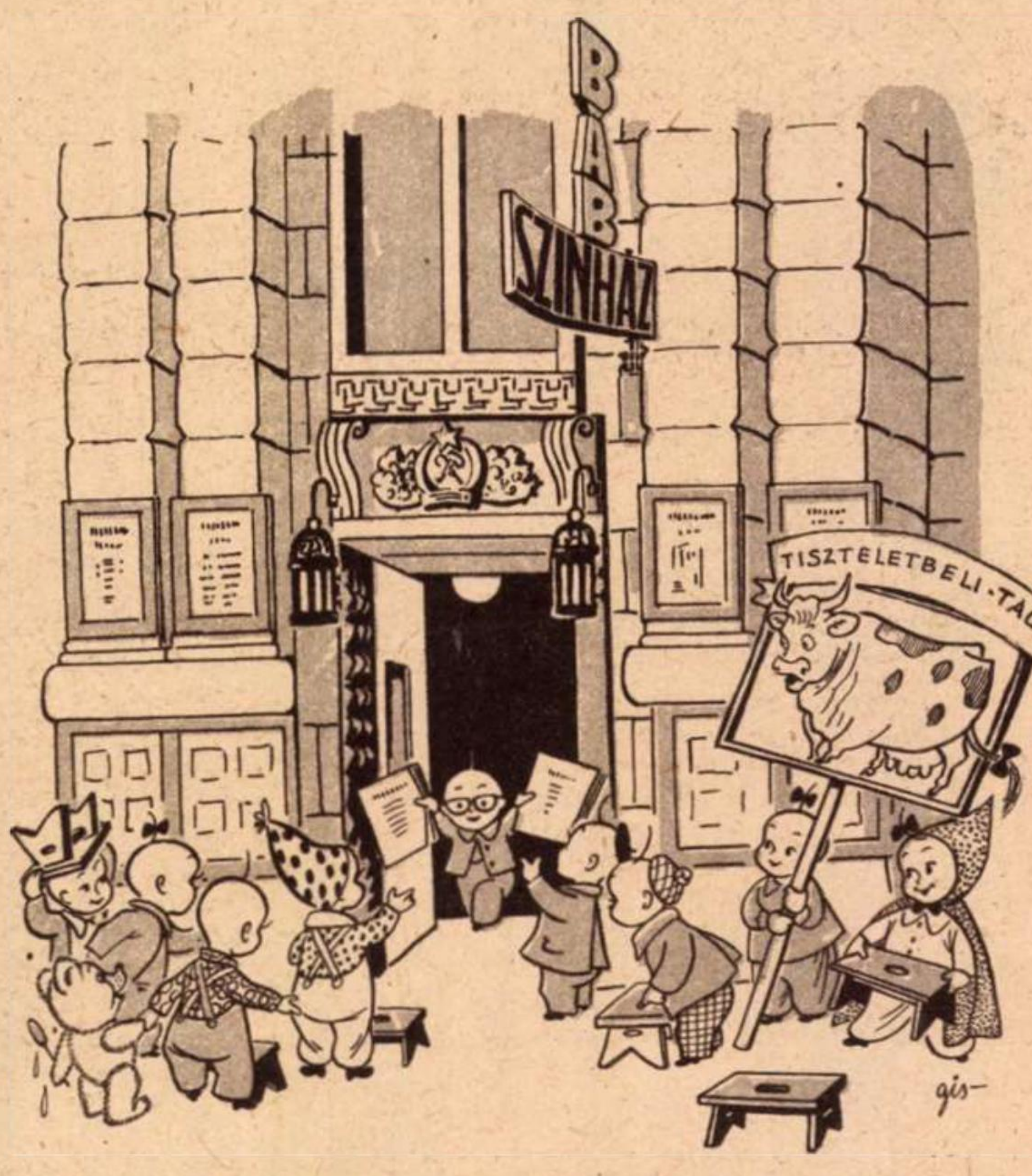

A legifijabbak bérletet vettek a Bábszínházba, de mivel a nézőtér mindig tele van felnőttekkel, sámlikkal szerelték fel magukat, hogy lássanak

Tegnapi inas és mai tanuló

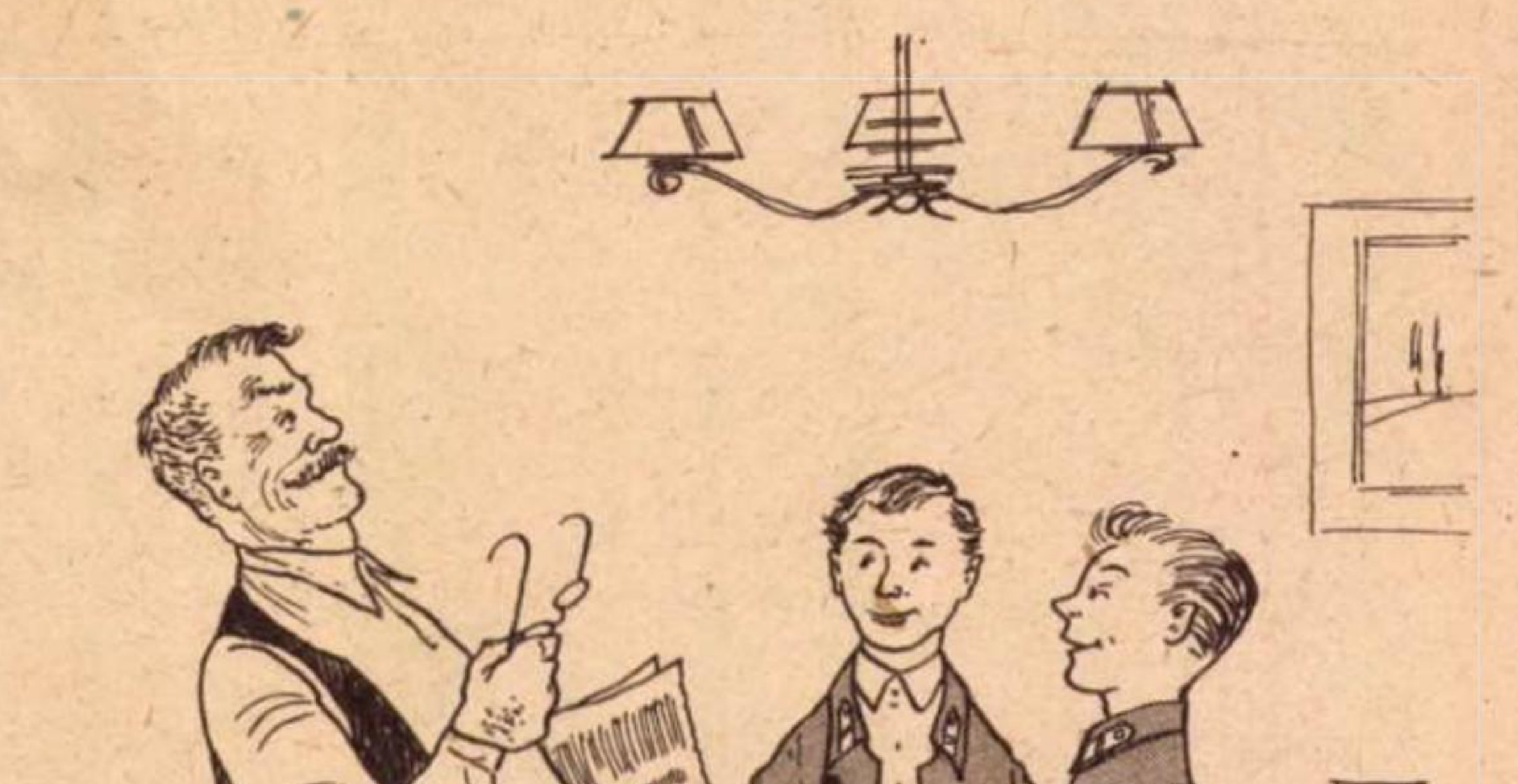

— Hallod apa, azt mondja Feri, hogy a munkaruha, az egyenruha, a tanulóotthon, az iskola, az üdülés nálatok sem volt ismeretlen.
— Nem bizony, mert mindennap ezekről álmodtunk.

„Rózsát látott a fiú..."

Irta: Erich Brehm

A normairoda tisztviselője tátott szájjal csodálkozott. Nem éppen értelmes arckifejezéséből arra lehetett következtetni, hogy alaposan meglepődött valamin. Végül is magához tért és az előtte álló fiatalemberhez fordult, aki ennyire kihozta sodrából:

— Tehát, ha jól értettem, ti zöldfülűek kultúrestet akartok rendezni az üzem dolgozói számára?

Az ifjú gyalus nagyvonalúan elsiklott a „zöldfülűek" felett és bólintott:

— Igen, éppen a kultúrost keresem, hogy megbeszéljem vele a műsort.

— A kultúros egy emelettel feljebb van, de talán majd én is... szívesen... már amúgyis akartam valami kultúrmunkát vállalni. Számomra az ilyesmi nem jelent nehézséget. A kultúra... — folytatta kántori hangon kenetteljesen, — ugyanis felépítmény, s mint ilyen nyomban eltűnik, mihelyst megszűnik gazdasági alapja. Na de hiszen ezt ti is tanulni fogjátok még, zöldfülűek, ha felnőttök.

Az ifjú gyalús, aki az üzemben marxi-lenini tanulókört vezetett, erre mosolyogni kezdett, de a tisztviselő kivette kezéből a kultúrest műsorát és tanulmányozni kezdte.

— Úgy, — morogta olvasás közben. — „A nép dalai"? Szép cím, bár jobbat is lehetne találni egy kultúrest címéül. És ez itt mi? „RÓZSÁT LÁTOTT A FIÚ..."! Ezt akarjátok énekelni?

A fiatalember bólintott.

— Ostobaság, — morogja a tisztviselő, — abszurdum! Figyelj ide, most gazdasági elvekből kiindulva megmagyarázom neked, hogy miért. Először is: RÓZSÁT! Egy rózsát!

— Igen, egy kis rózsaszálat.

— Hát ez az! Egyetlen egy elhervadt, tönkrement, picike rózsaszálacskát, mi? Ember, hát ti még nem hallottatok Micsurinról? Óriási rózsákat fogunk termelni, — s karjával malomkeréknyit mutatott a levegőbe, — és nem csak egyet, hanem milliót, milliárdokat! De nézzük tovább. Azt mondja: LÁTOTT. Ez múlt, valami befejezett, távoli, halott, régen letűnt, holott mi a jobb jövőért akarunk dolgozni. És végül: FIÚ... Egy fiú! Egy fiú. mikor az ifjúsági szervezetnek tudtommal több ezer tagja van!

— Hogyne, — bólintott az ifjú gyalús, — milliós szervezet vagyunk.

— Na látod. Millión vagytok és ugyanakkor egyetlen egy fiúról akartok énekelni!

— Maga szerint tehát a dalnak valahogy így kellene kezdődnie: MILLIÁRD ÓRIÁSI RÓZSÁT FOG LÁTNI MILLIÓ IFJÚ...?

— Hát igen, így valahogy, — felelte némileg lehiggadva a tisztviselő, — de végeredményben erre a dalra egyik formában sincs szükség.

— Végeredményben is Goethe írta, — jegyezte meg mellékesen, de nem minden él nélkül a fiú.

— Mi??? — Ugrott fel a tisztviselő. — Hogy micsoda? Hogy Goethe? És ezt te csak most mondod nekem? Ez már egészen más, ebben az esetben ez a dal a mi kultúrörökségünk egy értékes része...

— Igen... és talán tud arról, hogy az üzemi klubban ma előadás és vita lesz a „Marxizmus vulgarizálása a művészetek terén" címmel. Mi lenne, ha eljönne?

— Természetes, hogy ott leszek. Hiszen én vezetem!

(A berlini Frischer Windből)

Régi mese, imperialista változatban

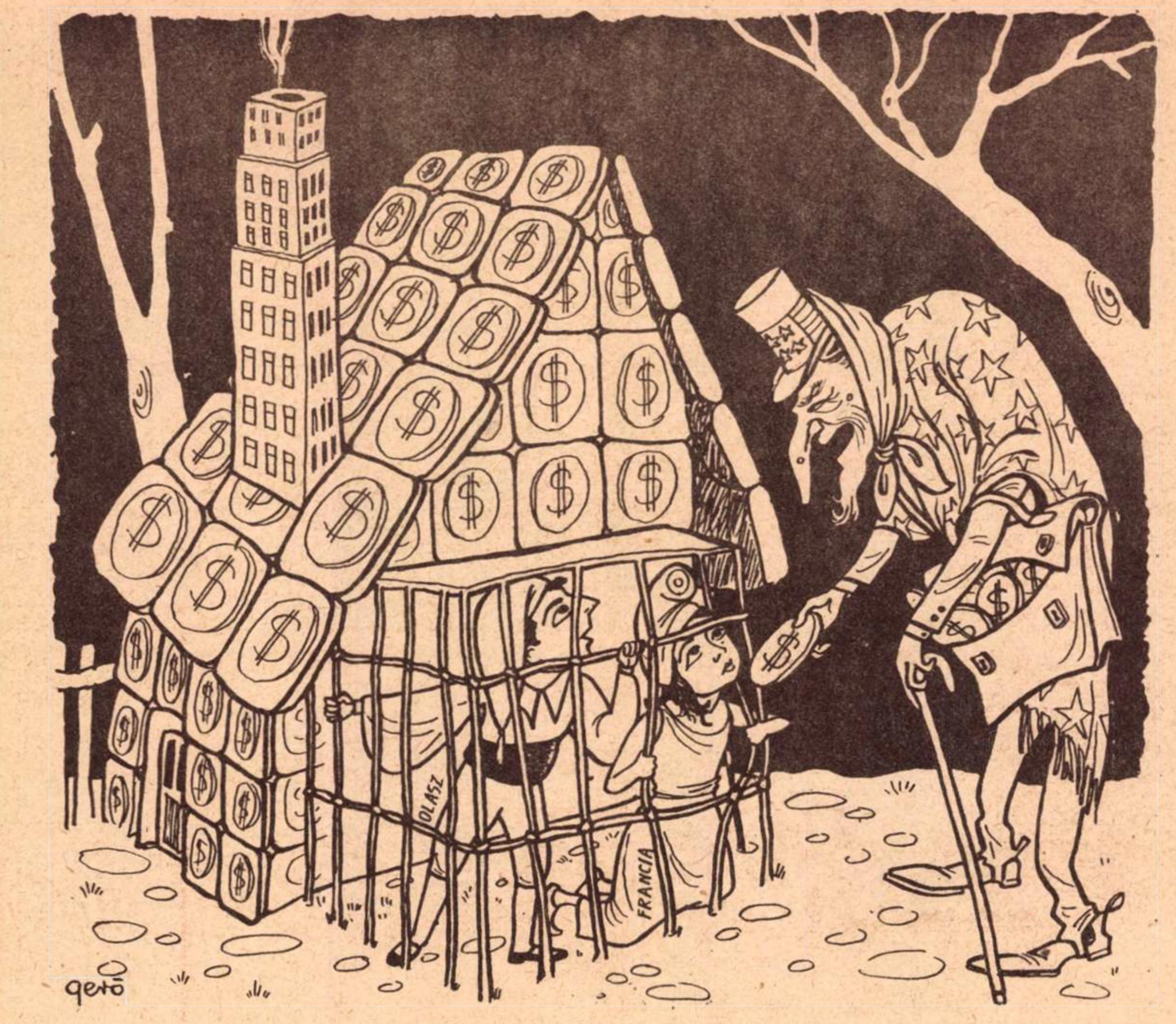

— Na, egyetek csak gyerekek... egyetek szépen...

Búcsú Belgrádtól

(Eden meglátogatta Titót)

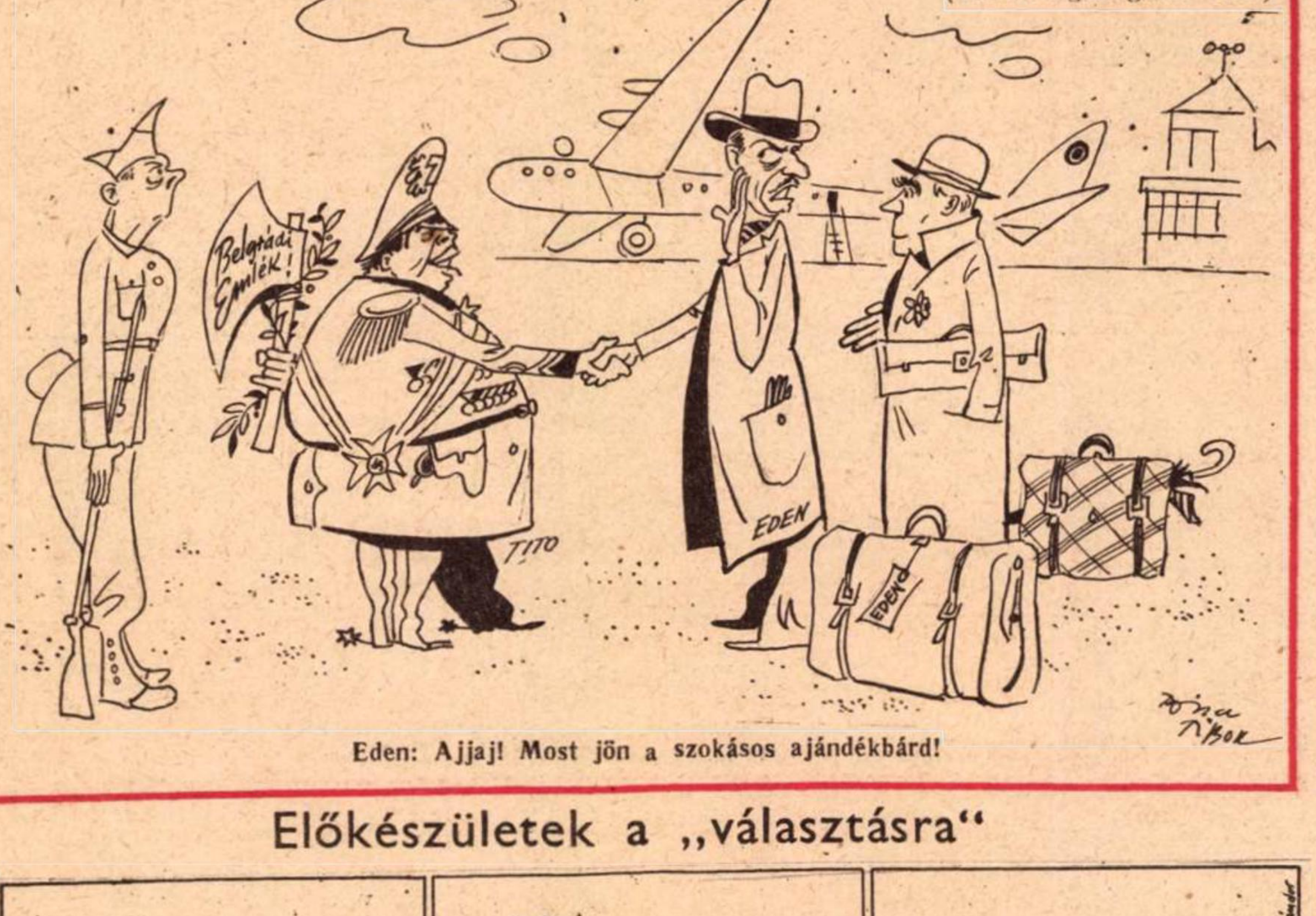

Eden: Ajjaj! Most jön a szokásos ajándékbárd!

Előkészületek a „választásra"

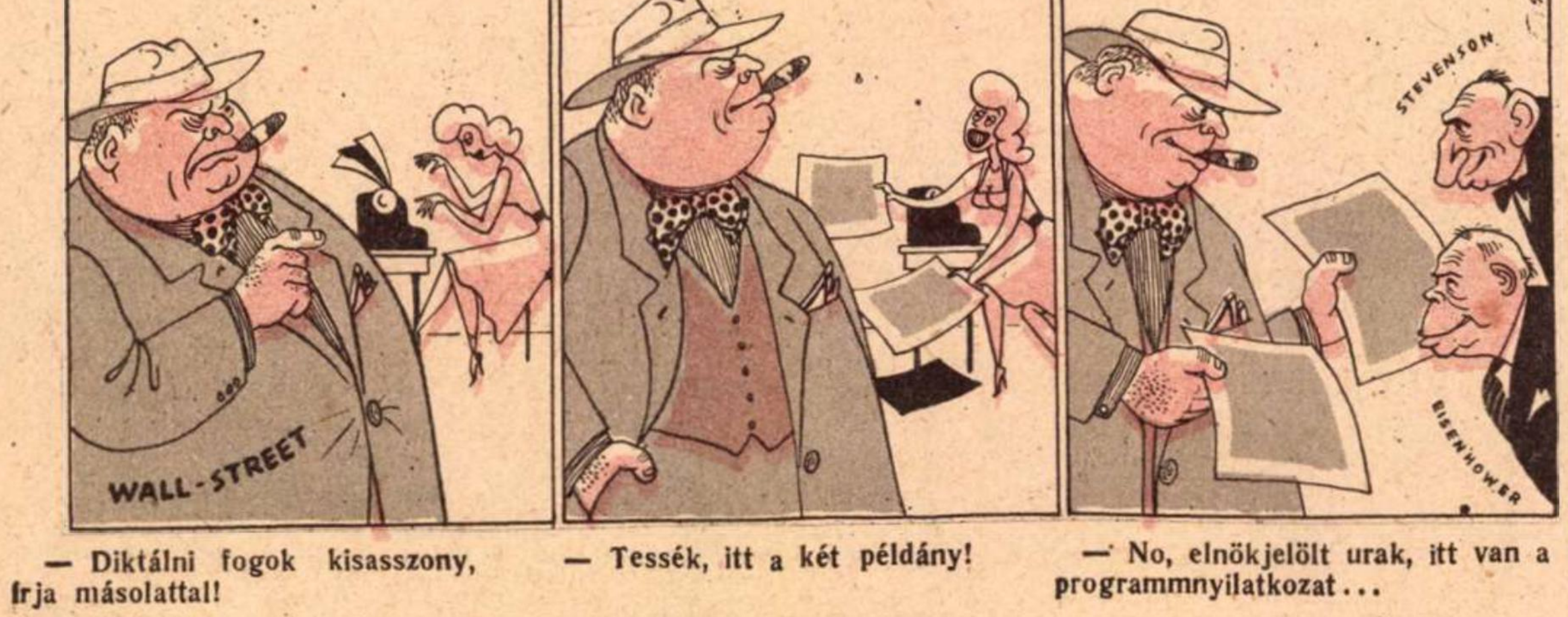

— Diktálni fogok kisasszony, írja másolattal!

— Tessék, itt a két példány!

— No, elnökjelölt urak, itt van a programmnyilatkozat...

A posta figyelmébe!

Az vesse rám az első követ, aki még nem írt humoreszket az automata telefonokról.

Fenti ajánlásom jogos. Ha egy valamirevaló humorista belép az utcai telefonfülkébe és bedob a készülékbe egy tantuszt, feltétlenül kiesik számára egy kroki-téma. Én már odáig fejlődtem, hogy elég ránéznem a fülkére s íme:

A telefonfülke ajtaja kulccsal zárható. Kulcslyuk van rajta. Az ajtó zárva szokott is lenni addig, amíg a fülkébe be nem szerelik a telefont. Akkor kinyitják s ettől a telefon nyilvános lesz. Ez persze helytelen eljárás. Az üres fülke ajtaja bizvást nyitva lehetne. De mikor már készülék van benne, akkor zárni kellene. Fülkéhez való kulcsot állandó használatra kaphat, aki igazolni tudja, hogy a postahivatalban telefonjártassági vizsgát tett.

Feltéve, hogy elképzelésem megvalósul, mindjárt azt is megmondom, mit kell igazolni a telefonjártassági vizsgán. Először is egy bizonyos minimális intelligenciát. *(Kérdések a vizsgázóhoz: Tudja-e, hogy mi célt szolgál a telefon? Mi a különbség a telefonfülke és más kisméretű helyiségek között?)* Továbbá: igazolni kell, hogy a telefonnal jóviszonyban van, vagyis hogy egy-két kudarca miatt nem gyűlölte meg az egész intézményt. (Helyesli ezt a találmányt? Betiltaná, ha módjában állna? Tud-e valami jobbat helyette?)

A telefonjártassági vizsgához feltétlenül tisztiorvosi bizonyítvány csatolandó a következő vizsgálatokról: 1. *Szangvinikus rabbiátus ember-e?* (Igenlő esetben a bizonyítvány nem adható ki.) 2. *Idegállapota megengedi-e az automatatelefon használatát?* (Nemleges esetben a bizonyítvány nem adható ki.) A vizsgára jelentkezőnek be kell mutatnia egy félévesnél nem régebbi igazolást arról, hogy nyilvános káromkodásért elítélve még nem volt.

Mindazok, akik a fenti feltételeknek megfelelnek, a kulcsot állandó használatra díjmentesen kapják, de vállalniok kell, hogy a kulcshasználatra jogosulatlanok körében népnevelő tevékenységgel felvilágosító munkát végeznek a telefon-automaták kímélése érdekében.

Összefoglalva: kétféle ember lenne tehát. 1. Akiknek nincs kulcsa a fülkékhez és 2. akiknek van. S hogy előbbiek jogosulatlan előnyben ne legyenek utóbbiakkal szemben, el kell rendelni. hogy a kulcstalanok azt az összeget, amit a kulcsosok havonta téves kapcsolások miatt hiába dobálnak bele a készülékbe, készpénzben kötelesek minden elsején befizetni a lakhelyükhöz legközelebb eső postahivatalban. *(t. l.)*

~

Mesterek és tanítványok...

Amerikában náci tisztek és altiszteket képeznek ki.

Ez a beszélgetés egy amerikai náci kiképzőtáborban folyik le egy amerikai ezredes és egy volt — és jövendőbéli — náci ezredes között.

— Milyen furcsa az élet, colonel!

— Miért, Herr Oberst?

— Mi annakidején azt hittük, hogy felülmúlhatatlanok vagyunk. Kitaláltuk a kiradírozást, a polgári lakosság lemészárlását, a gázkamrákat.

— Egész ügyes dolgok voltak, Herr Oberst. Ugy értem, hogy a fejlődés akkori fokán.

— Azt hittük, hogy tőlünk csak tanulni lehet.

— Lehetett is. Tanultunk is.

— Igen, igen, de aztán jöttek önök. Pirulok, ha arra gondolok, hogy a baktériumbombát nem használtuk... És azok a kocsedoi dolgok!...

— Hát istenem... Jó pap holtig tanul. El lehet sajátítani. Nem boszorkányság.

— Már el is sajátítottuk. Sőt, van egy pár új gondolatom hozzá. Azt hiszem, ha nekifekszünk a dolognak, hamarosan megint önök tanulhatnak mitőlünk.

— Tanulni nem szégyen! Fogunk is! Aztán, ha megint felülmúljuk önöket, megint önök tanulhatnak majd tőlünk.

— Nagyon érdekes lesz! És meddig megy ez így?

— Hát bizony éppen ez az, amit nem lehet tudni...

Ki mire gondol kölcsönjegyzés közben?

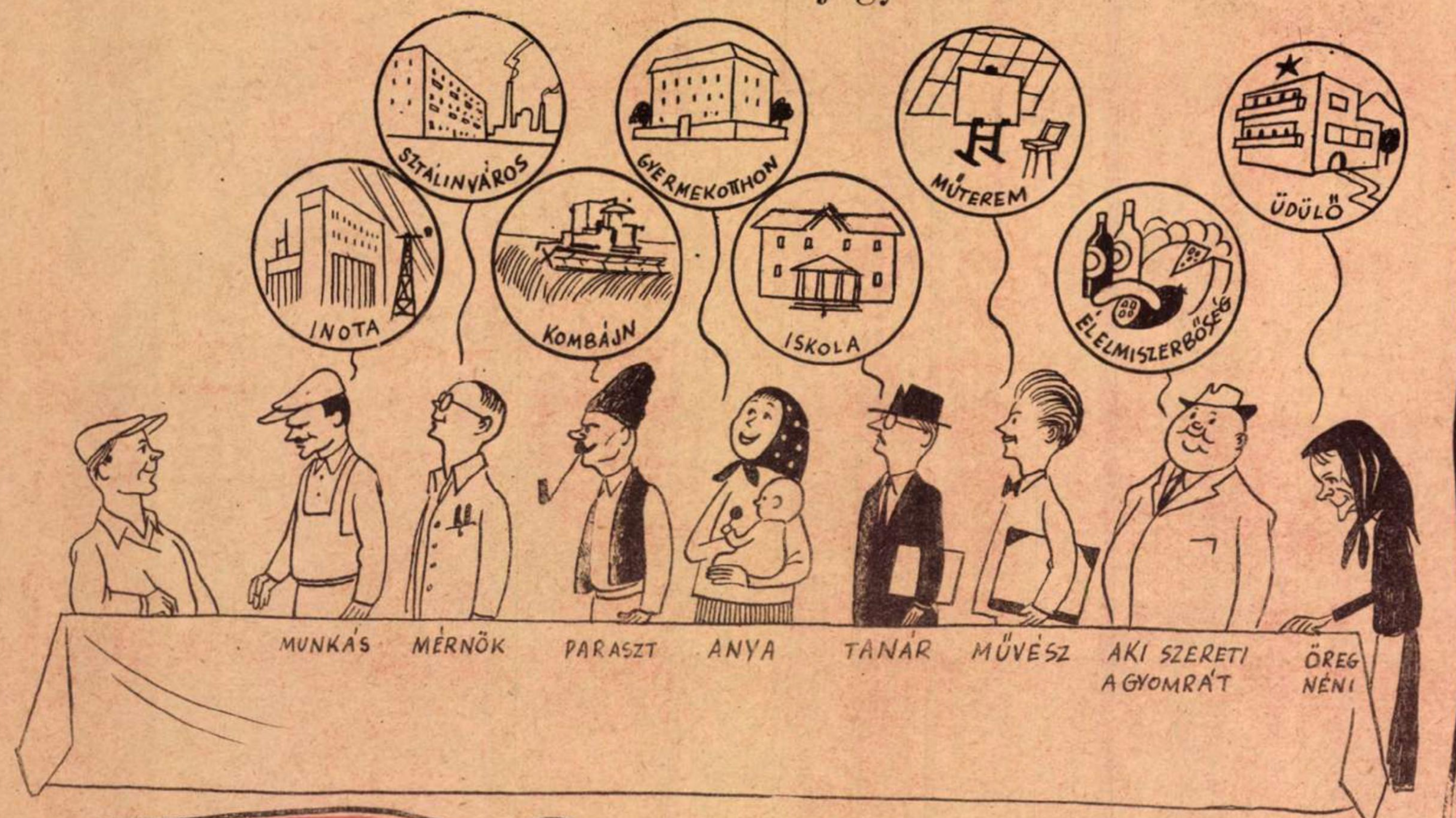
INOTA
SZTÁLINVÁROS
KOMBÁJN
GYERMEKOTTHON
ISKOLA
MŰTEREM
ÉLELMISZERBŐSÉG
ÜDÜLŐ
MUNKÁS
MÉRNÖK
PARASZT
ANYA
TANÁR
MŰVÉSZ
AKI SZERETI A GYOMRÁT
ÖREG NÉNI

Kérdez a gyerek

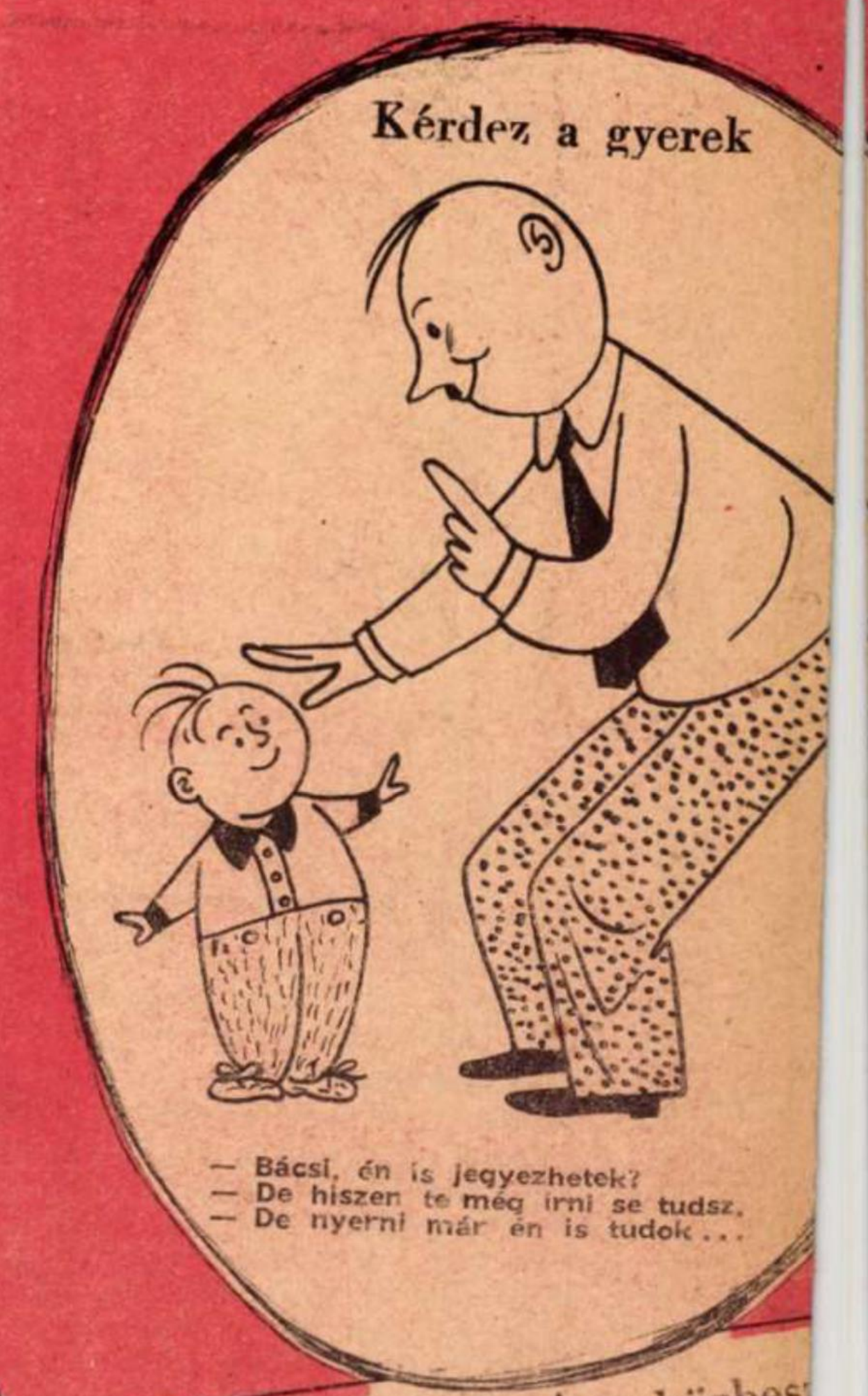

— Bácsi, én is jegyezhetek?
— De hiszen te még írni se tudsz.
— De nyerni már én is tudok...

Két jegyzés

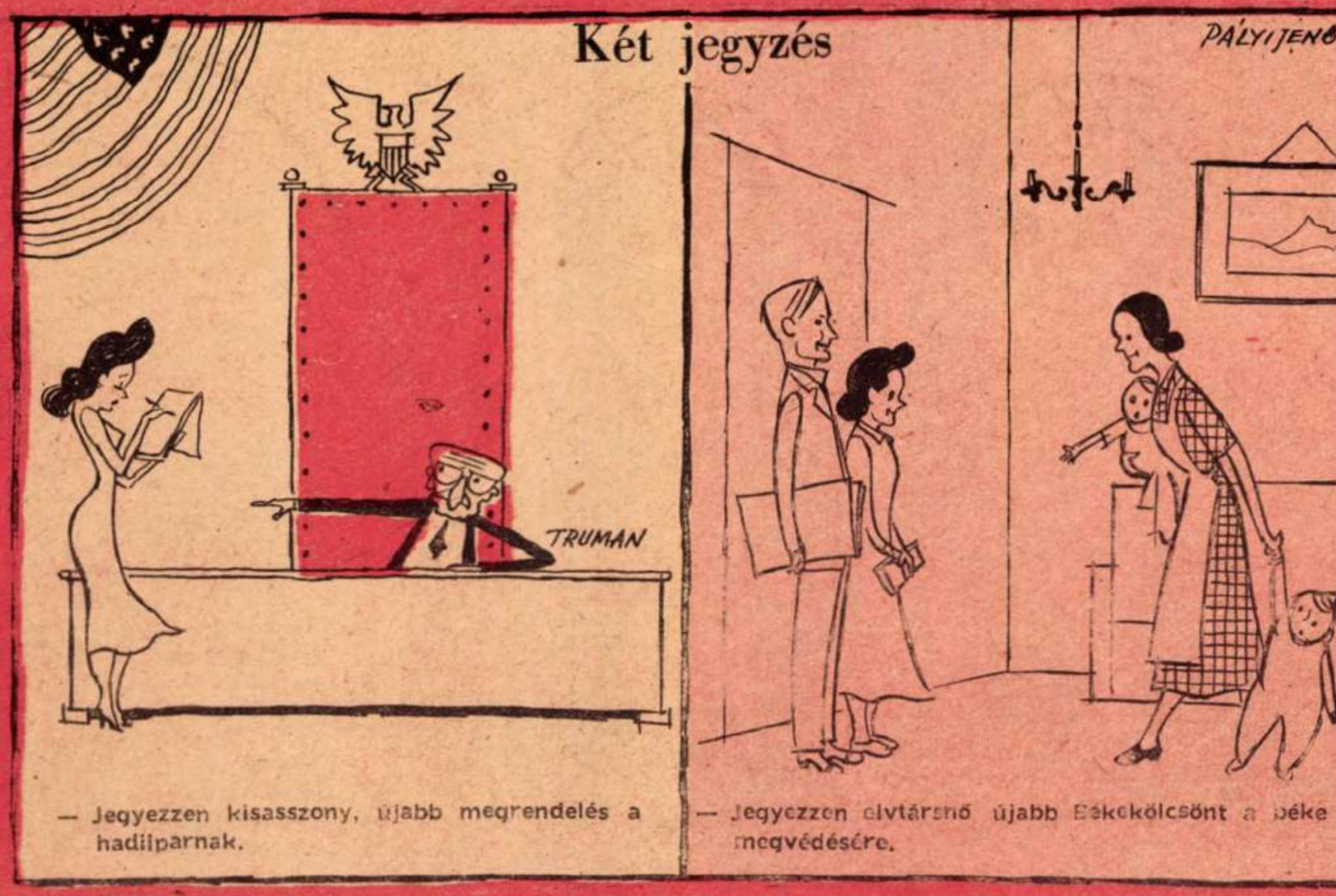
TRUMAN
PÁLYI JENŐ

— Jegyezzen kisasszony, újabb megrendelés a hadiiparnak.

— Jegyezzen elvtársnő újabb Békekölcsönt a béke megvédésére.

Pisti pontosan tudja...

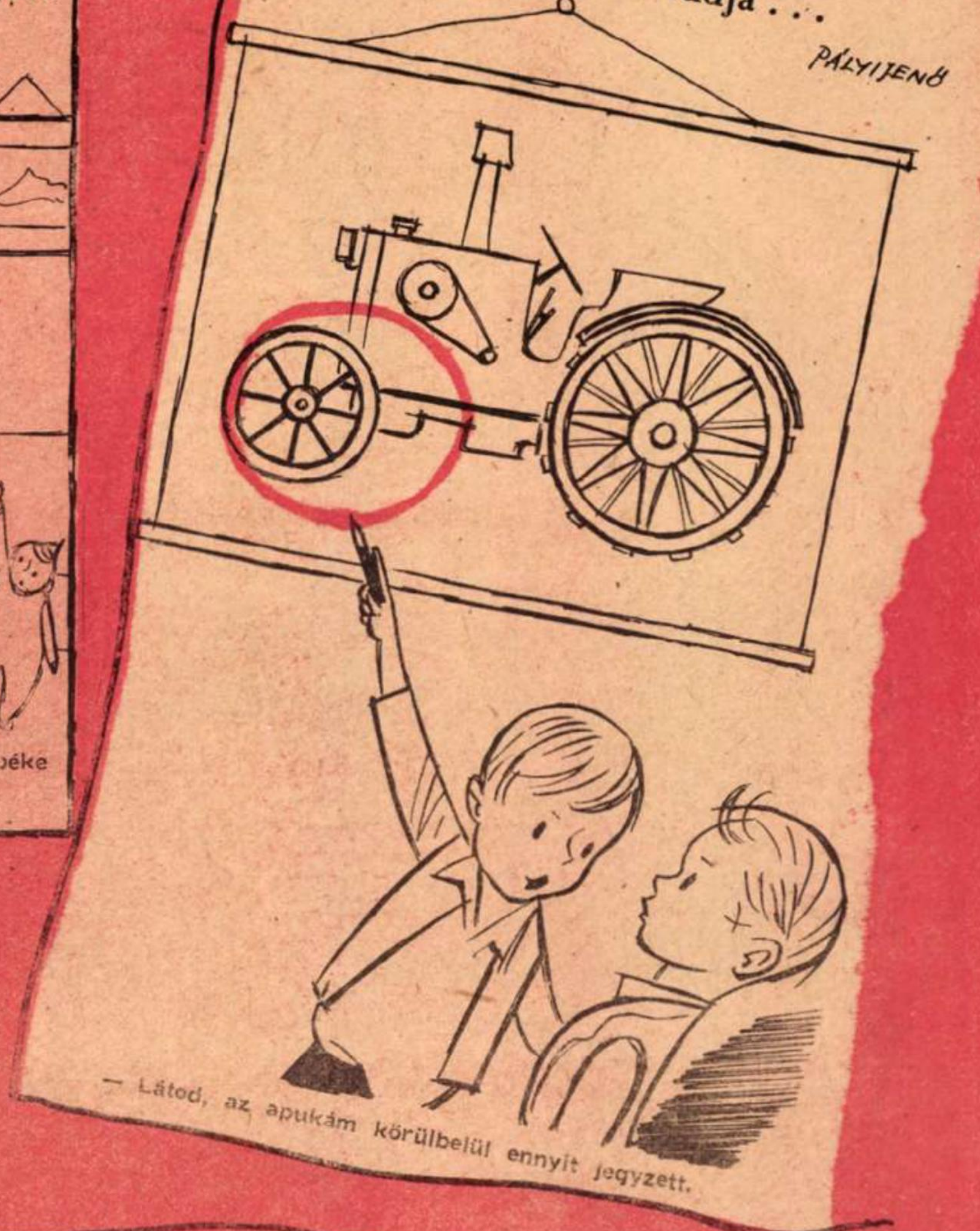

— Látod, az apukám körülbelül ennyit jegyzett.

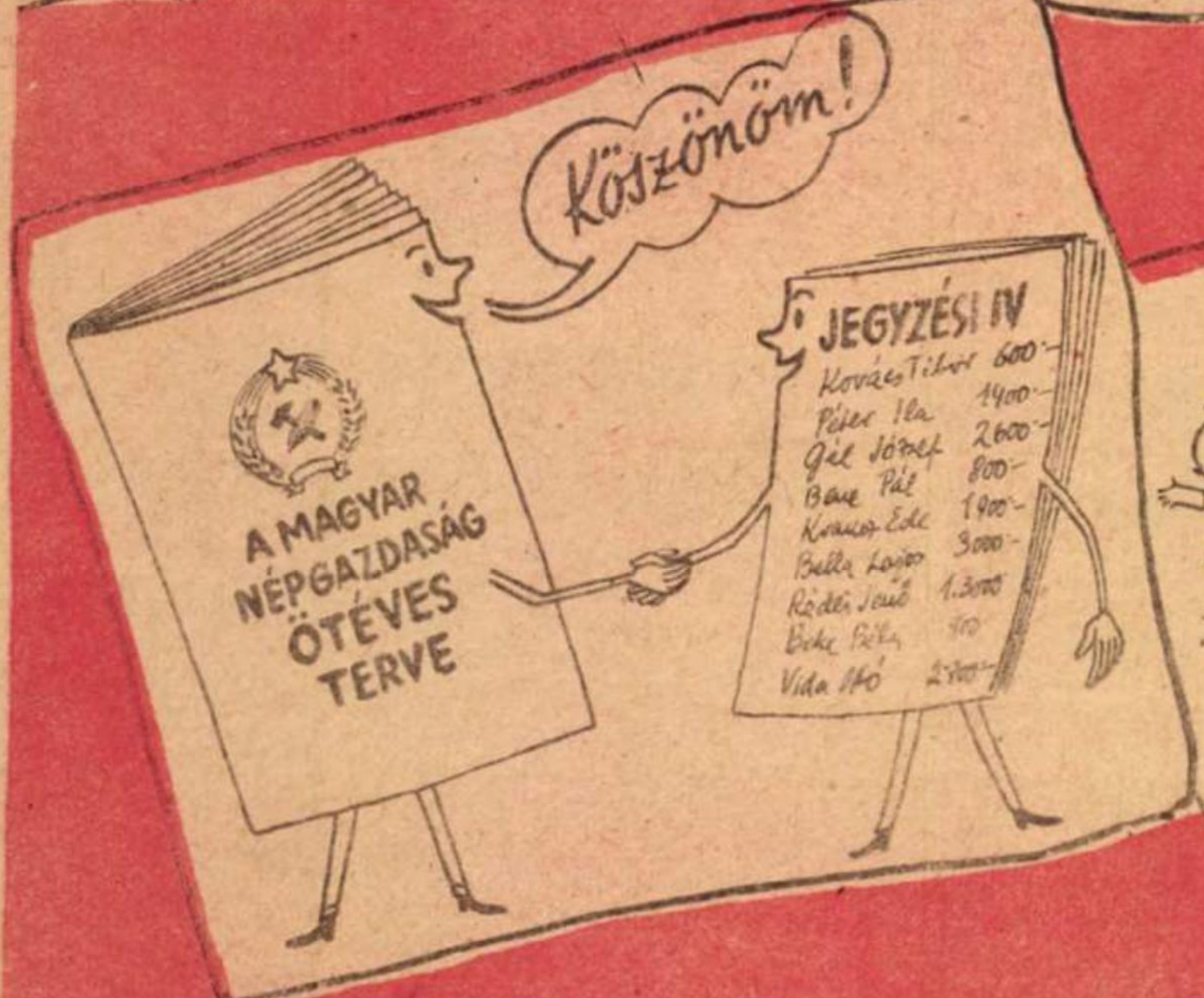
Köszönöm!
A MAGYAR NÉPGAZDASÁG ÖTÉVES TERVE
JEGYZÉSI IV
Kovács Tibor 600.-
Péter Ila 1400.-
Gál József 2600.-
Bene Pál 800.-
Kovács Ede 1900.-
Bella Lajos 3000.-
Rédei Jenő 1.300
Béke Béla 900
Vida Aló 2.800.-

A legifjabbak

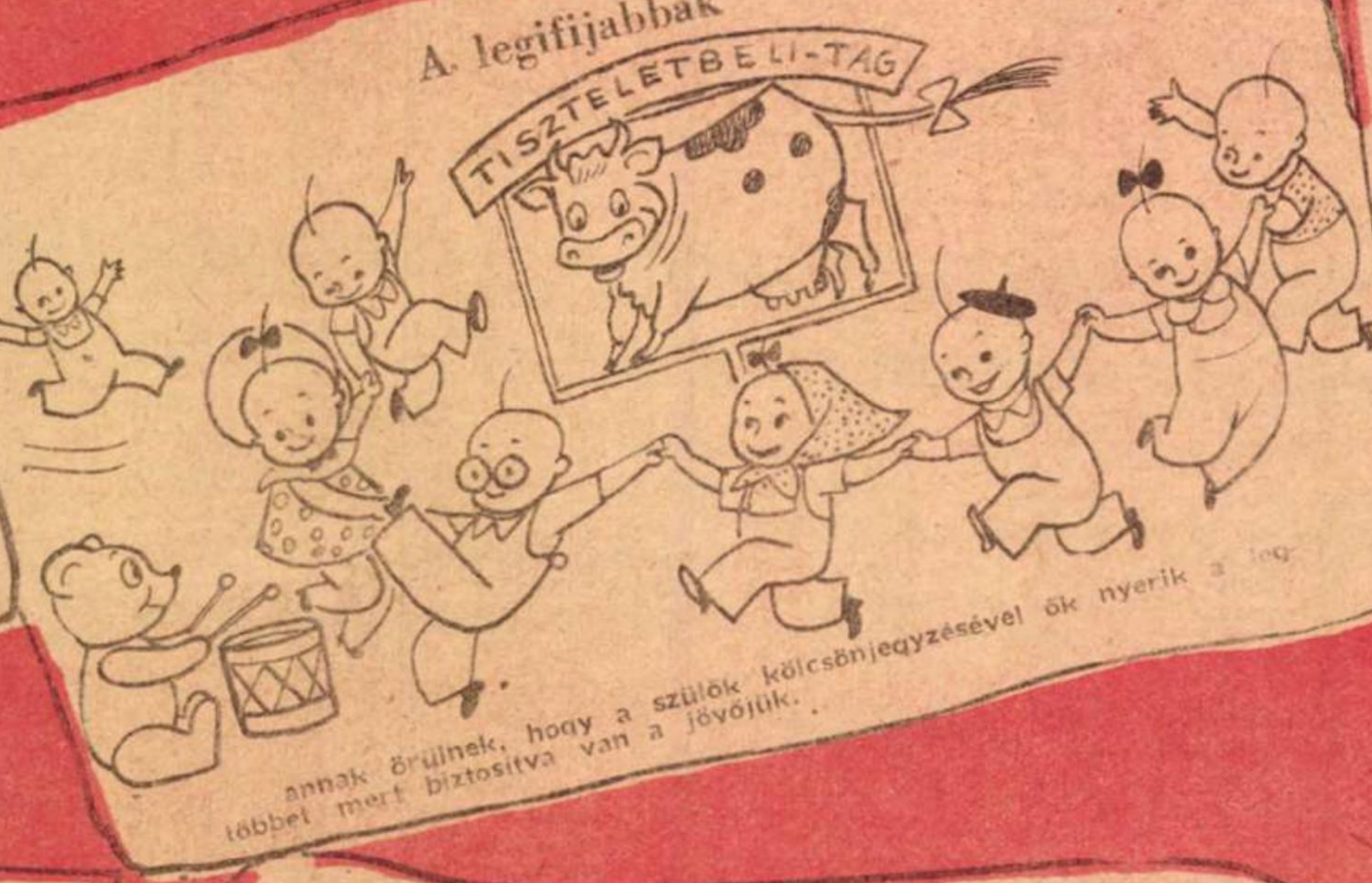
TISZTELETBELI-TAG

annak örülnek, hogy a szülők kölcsönjegyzésével ők nyerik a legtöbbet mert biztosítva van a jövőjük.

Ebadta is közbesz ól...

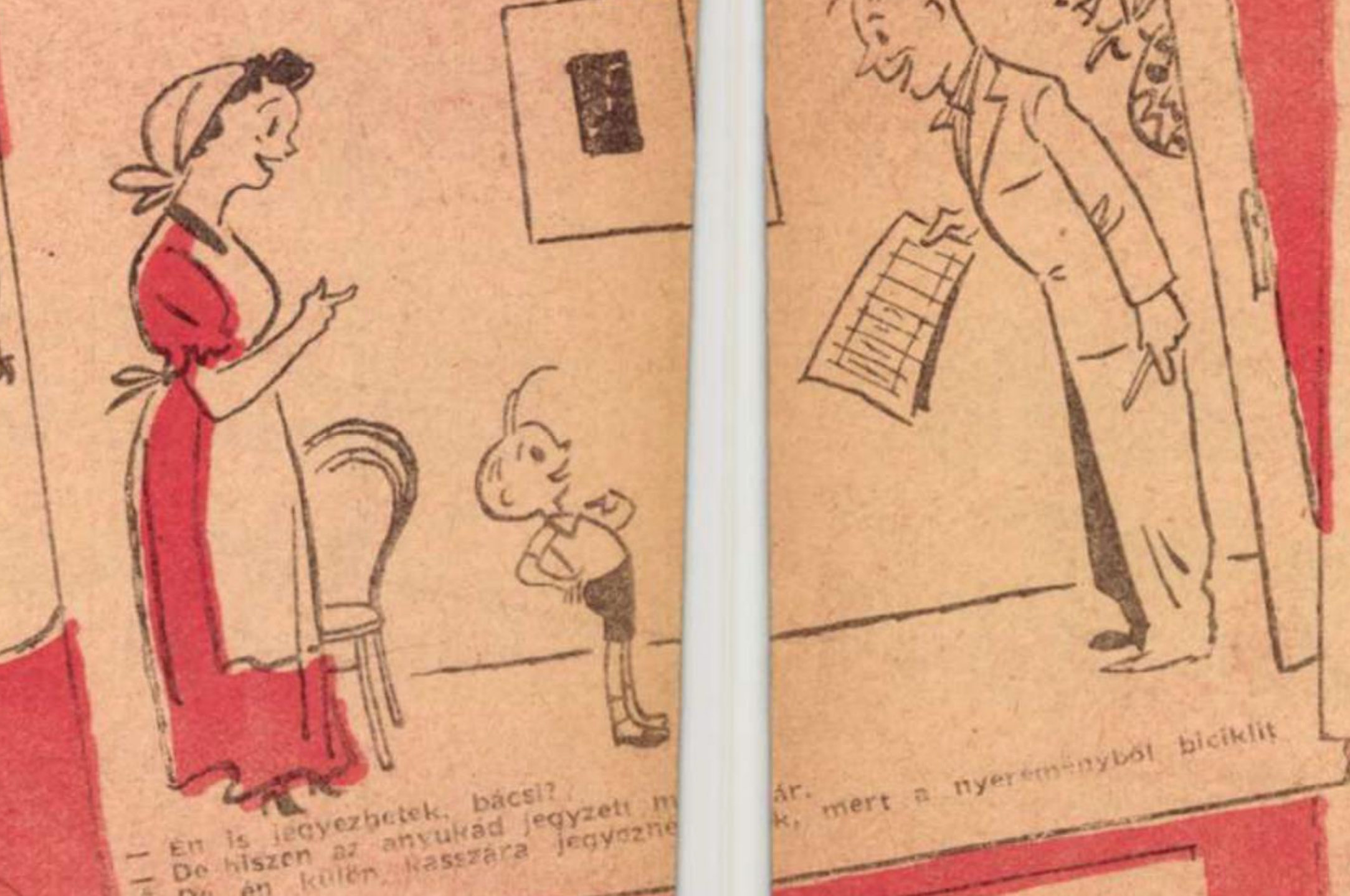

— Én is jegyezhetek, bácsi?
— De hiszen az anyukád jegyzett m ár.
— De én külön, kasszára jegyezne k, mert a nyereményből biciklit veszek.

Egy elégedett ember,

aki nemcsak azért elégedett, mert tudja, hogy az az összeg, amit jegyzett, visszatérül, hanem azért is, mert ő maga is hozzájárul, hogy visszatérüljön, amikor egy új gyár felépítésén dolgozik...

Kár a fáradságért...

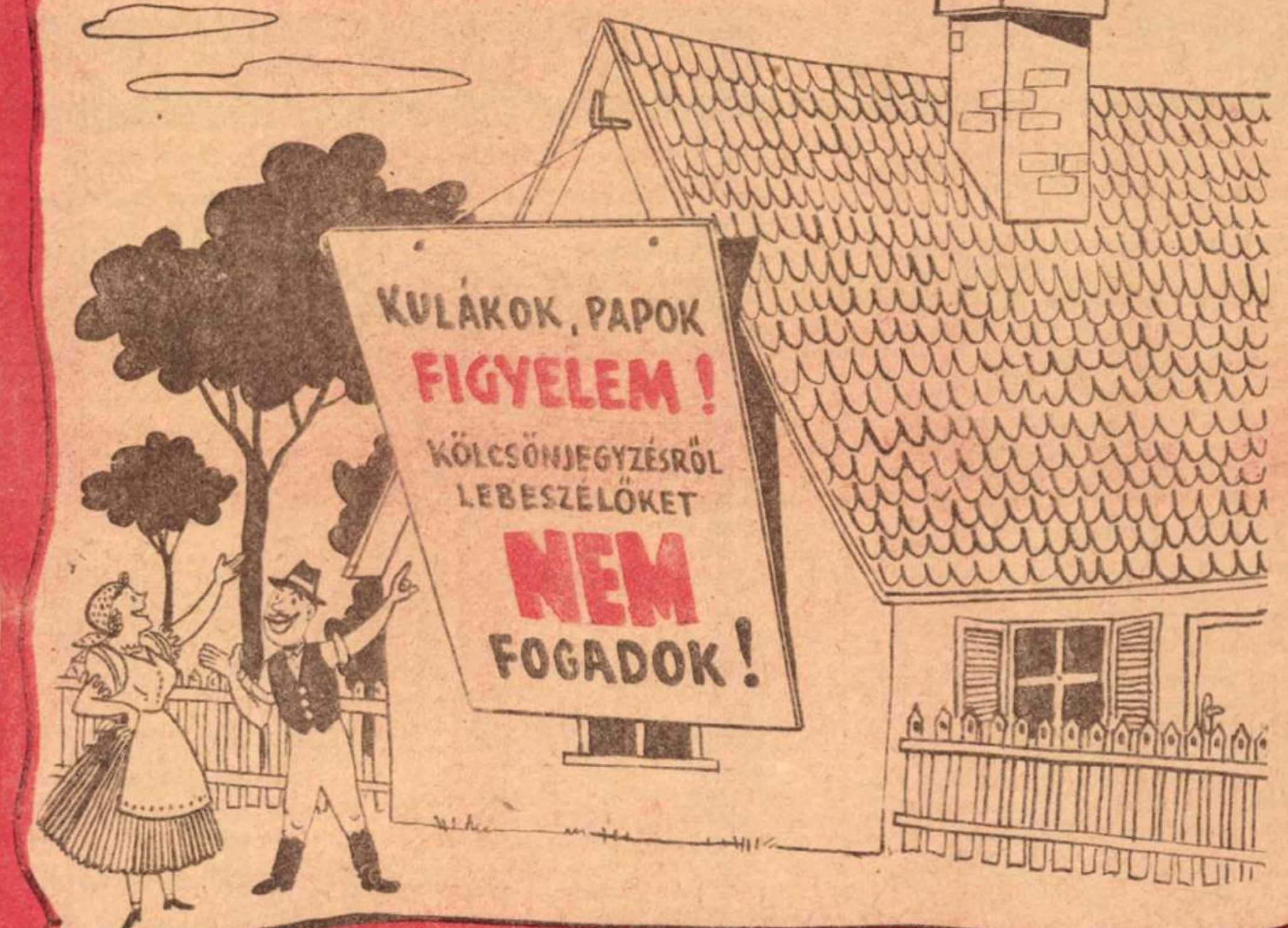
KULÁKOK, PAPOK
FIGYELEM!
KÖLCSÖNJEGYZÉSRŐL LEBESZÉLŐKET
NEM
FOGADOK!

Biztos jel

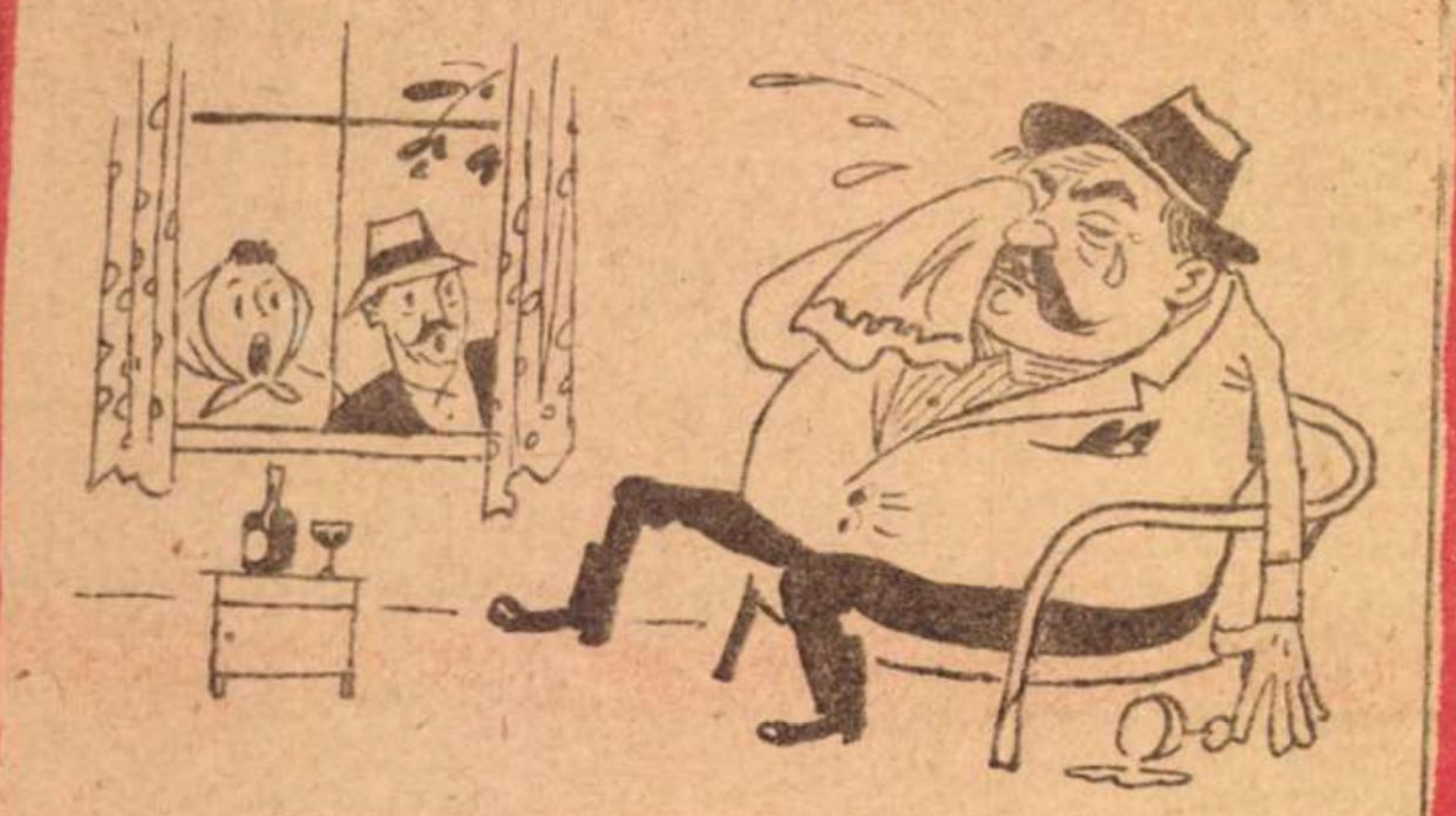

— Hű, az áldóját, sír a Zsíros szomszéd! Úgy látszik, akkor már túl is jegyeztük.

Péter gazda számol

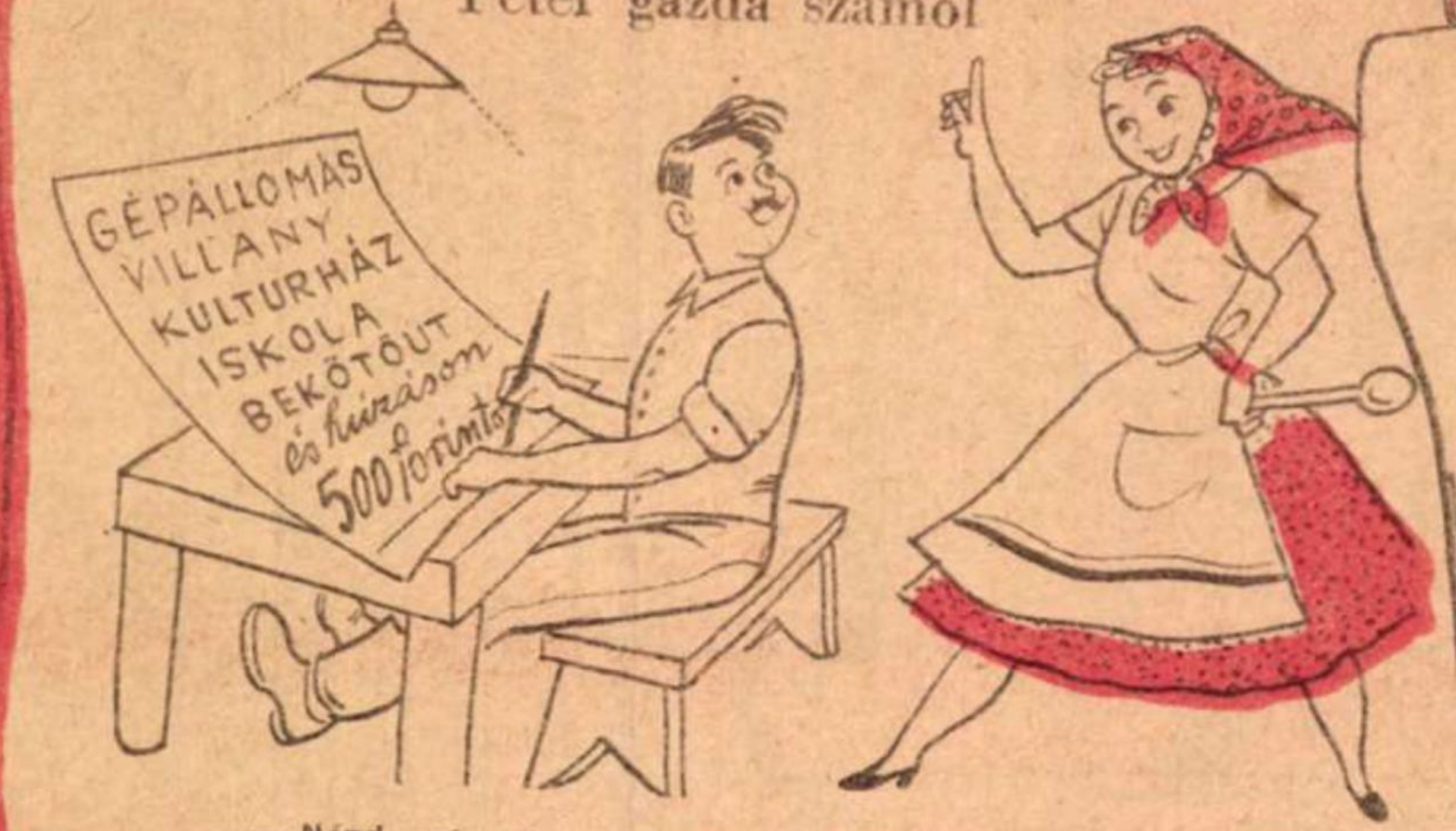
GÉPÁLLOMÁS
VILLANY
KULTURHÁZ
ISKOLA
BEKÖTŐÚT
és húzáson
500 forint

— Nézd, mi mindent nyertünk eddig, Panni!
— Kihagytad a legfontosabbat Péter! A békét!

Jól megkapta !

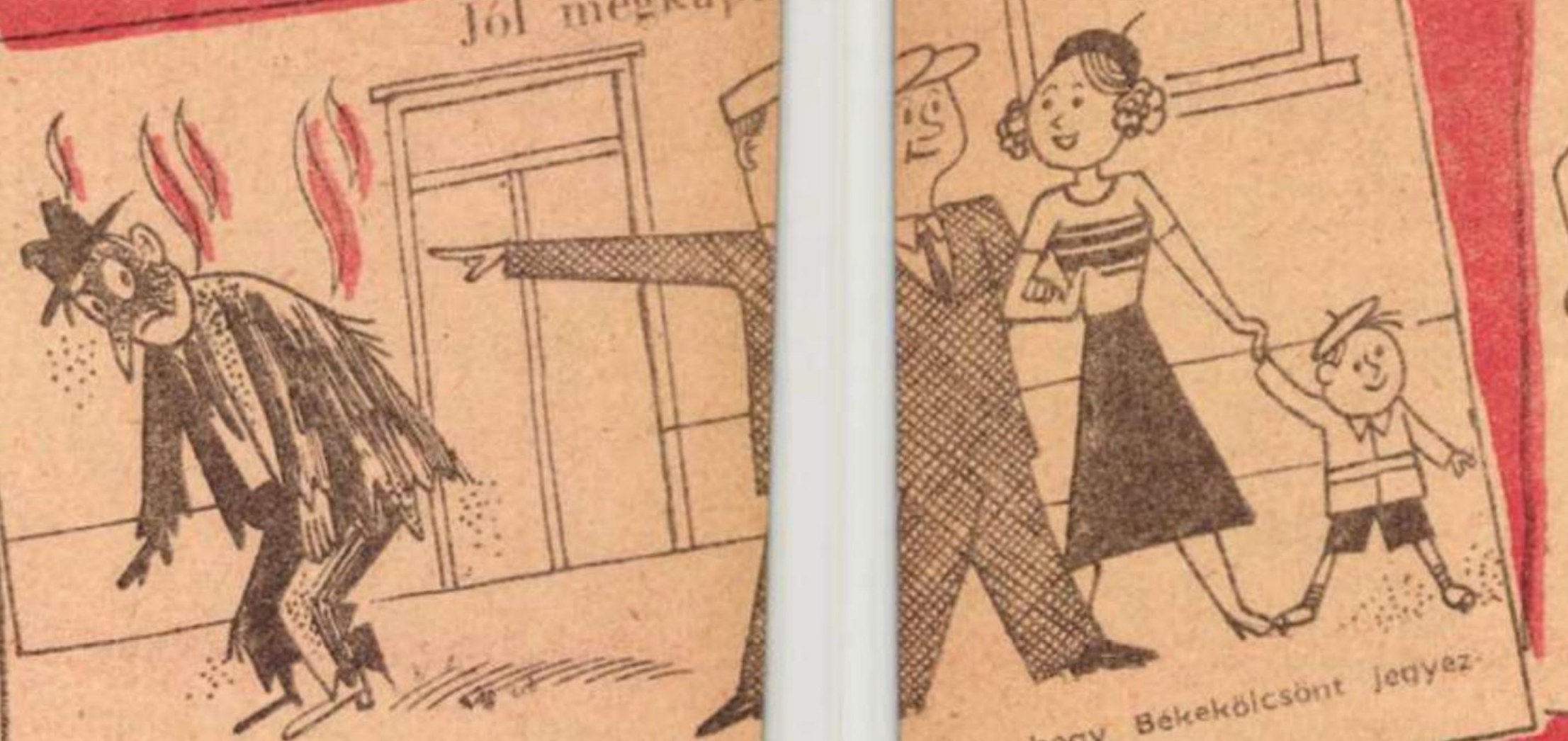

— Látod a szomszédot? Lebeszélt arról, hogy Békekölcsönt jegyezek! Most, hogy nyertünk, alaposan leé gett!

Jó munka után...

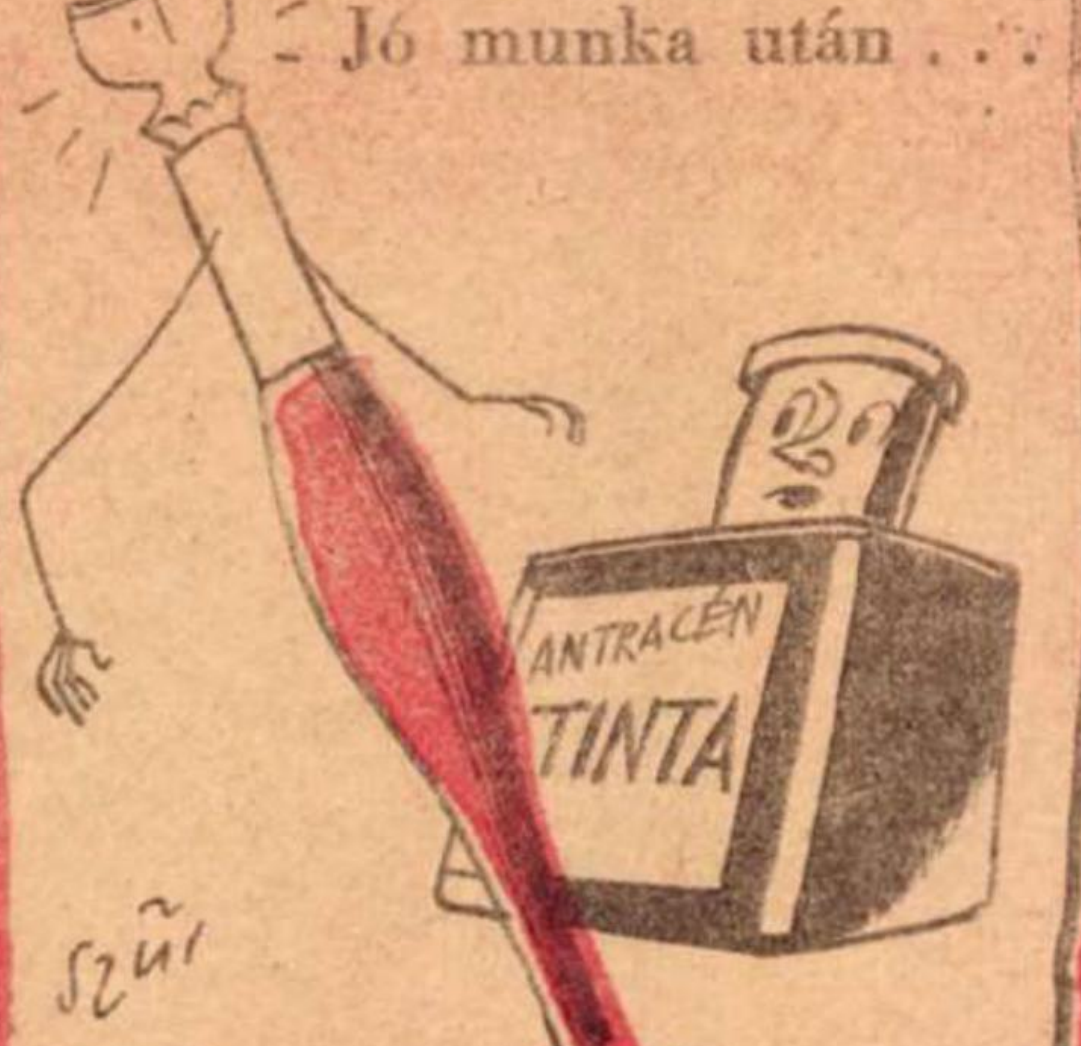
ANTRACÉN TINTA
SZŰR

— Magával mi történt, Toll kartárs?
— Egészen lekoptam, annyit jegyeztek velem az üzemben.

Különös színjáték

— Mennyit jegyeztél, János?
— Ezret!
— Hát aszontad, hogy ötszázat fogsz?
— Igen, de amikor jegyeztem, Zsíros elsápadt. Jegyeztem még háromszázat, erre vörös lett... Gondoltam, ezernél megüti a guta.

Felháborodott bankjegyek

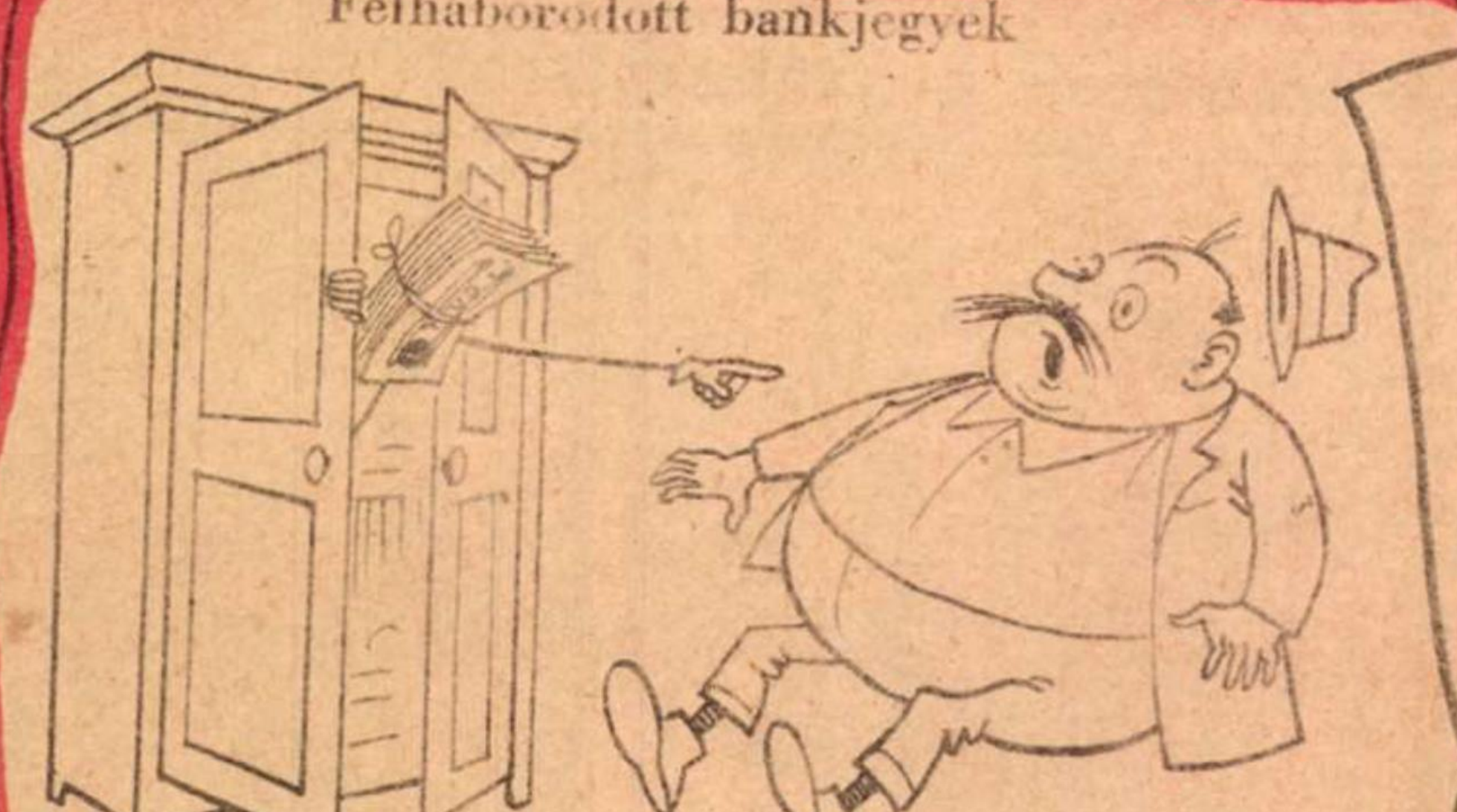

— Maga nem tudja, hogy kölcsönjegyzés van!? Itt hagy minket penészedni a szekrényben?!

Truman a televizi ió előtt

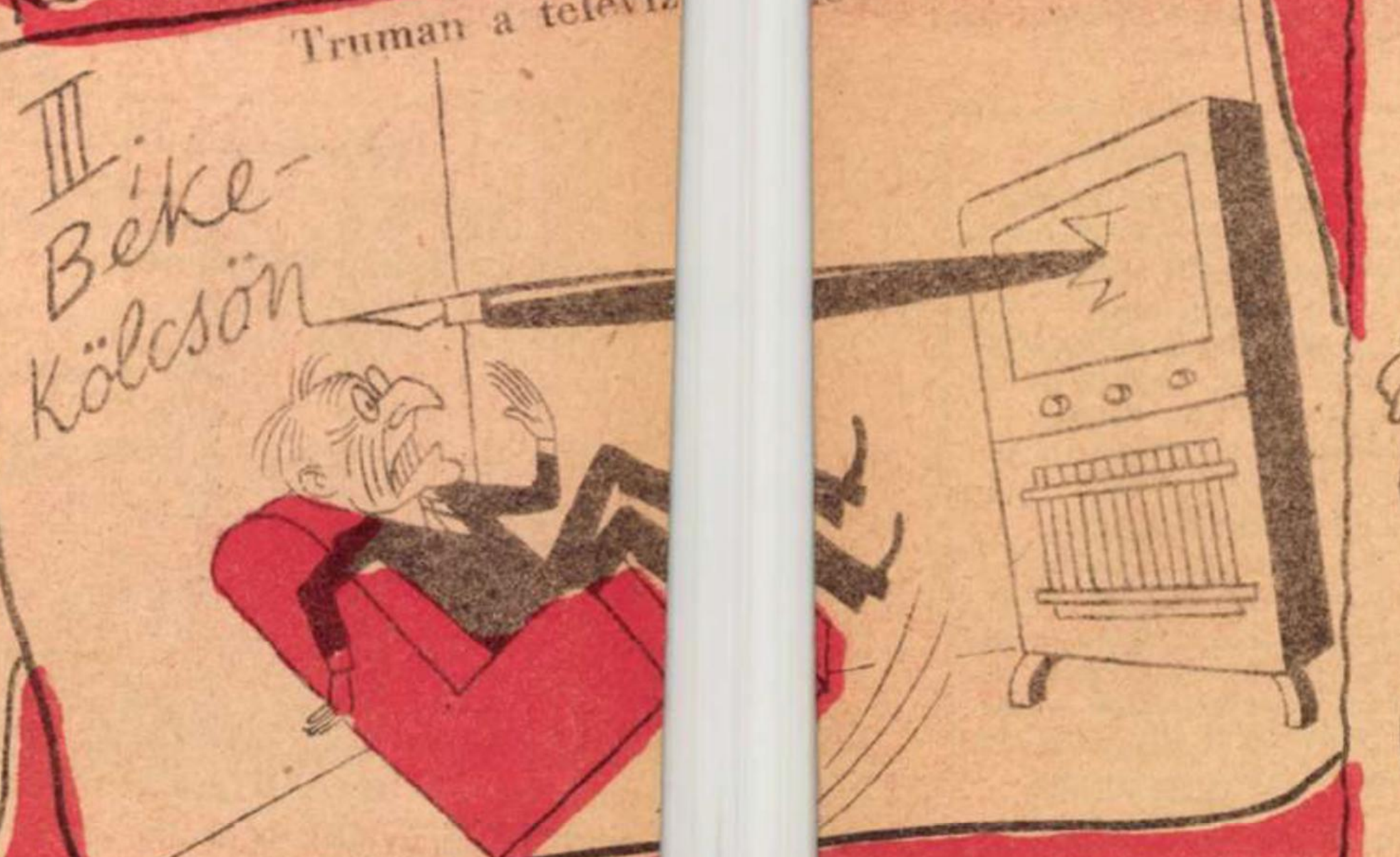
III Béke-Kölcsön

Hogyan jegyzett a Helyiérdekű Vasút kalauza?

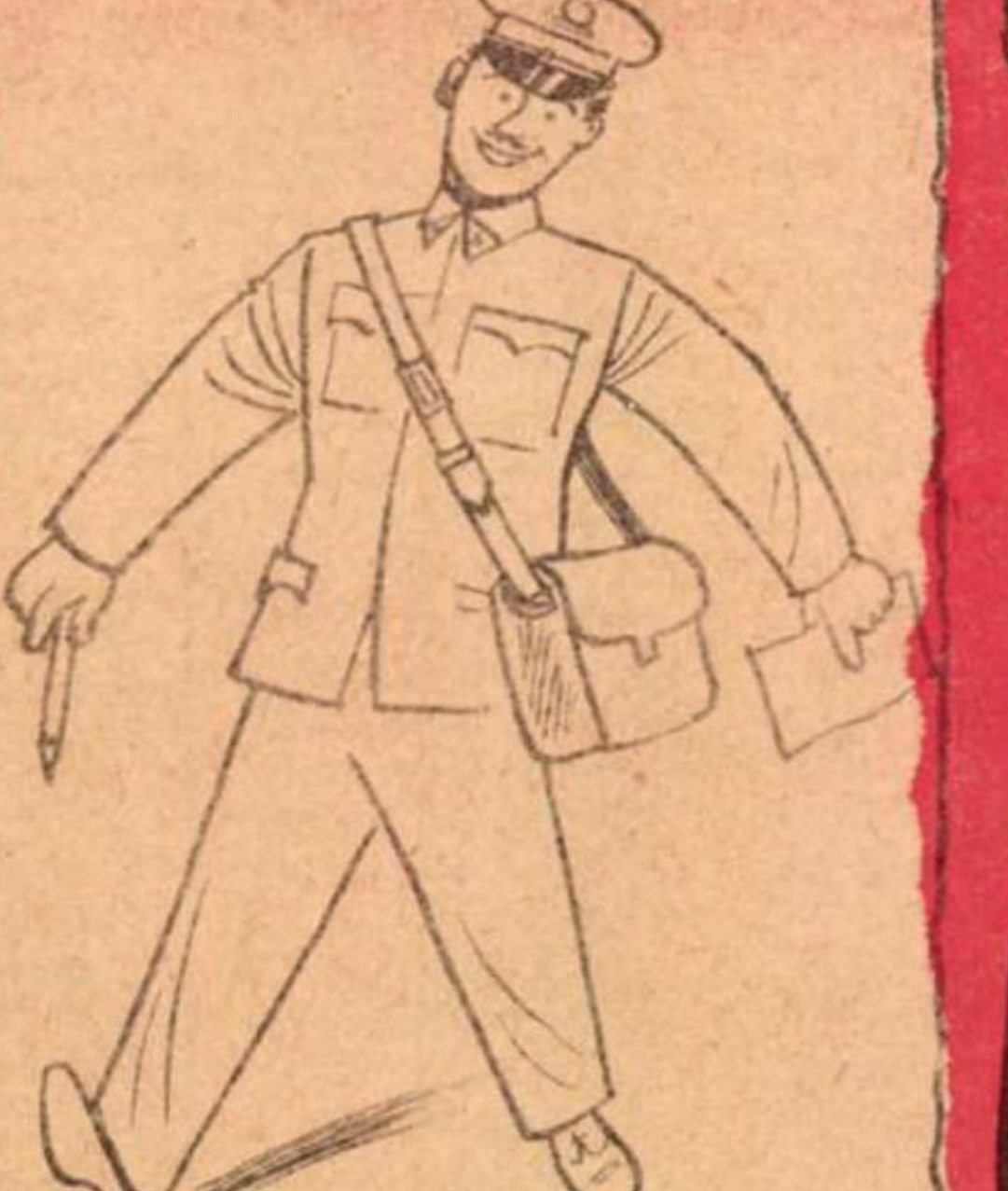

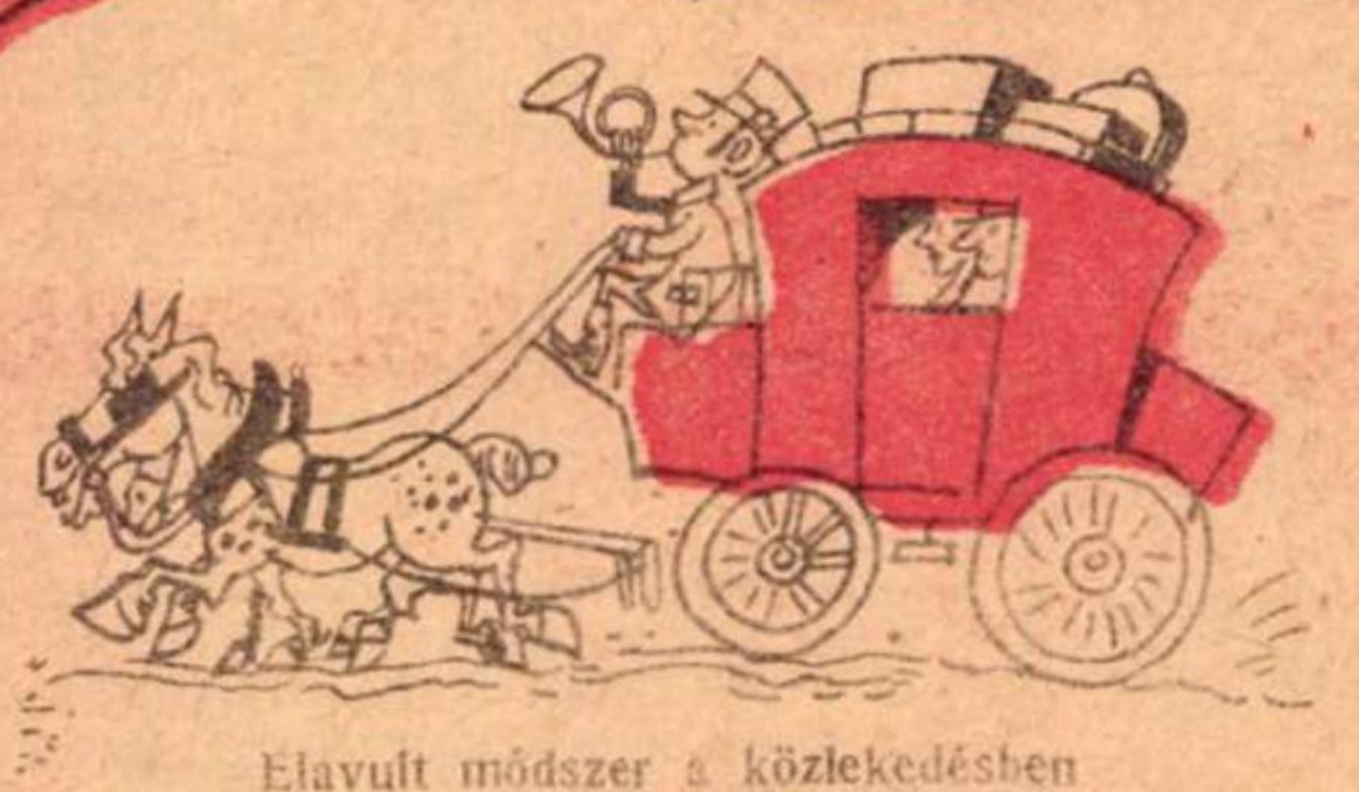

Elavult módszer a közlekedésben

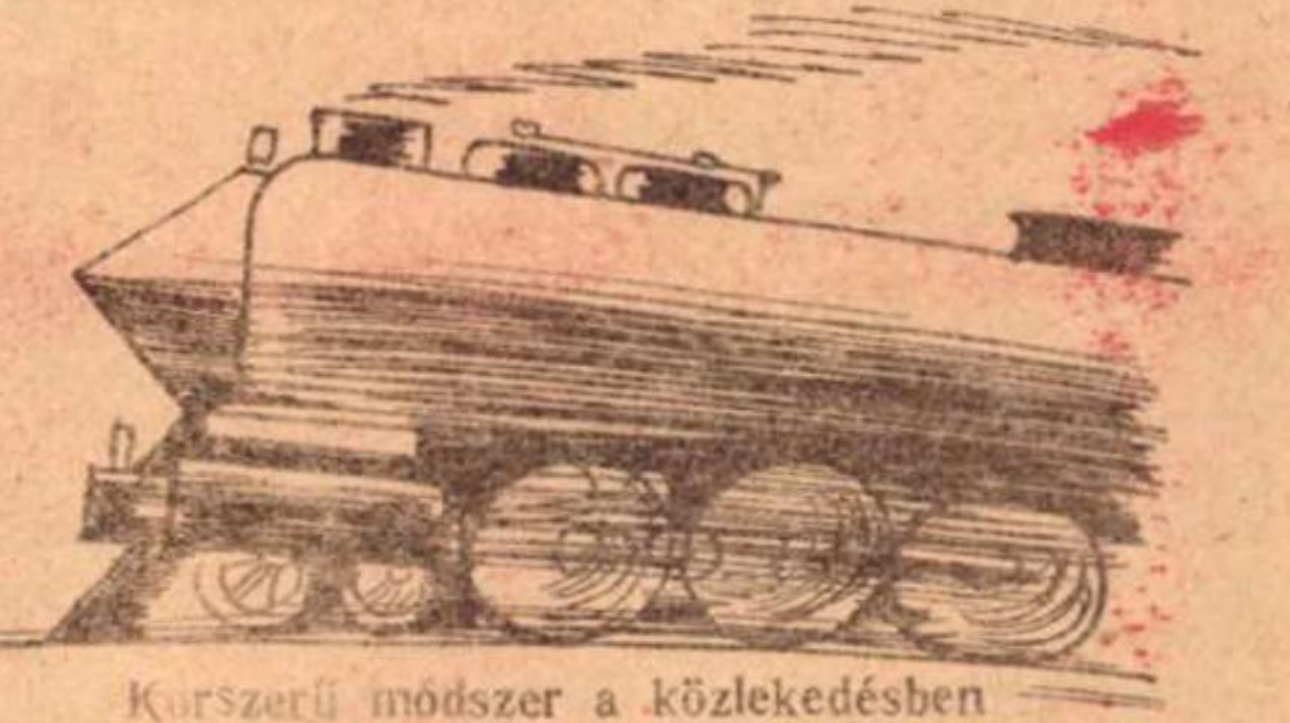

Korszerű módszer a közlekedésben

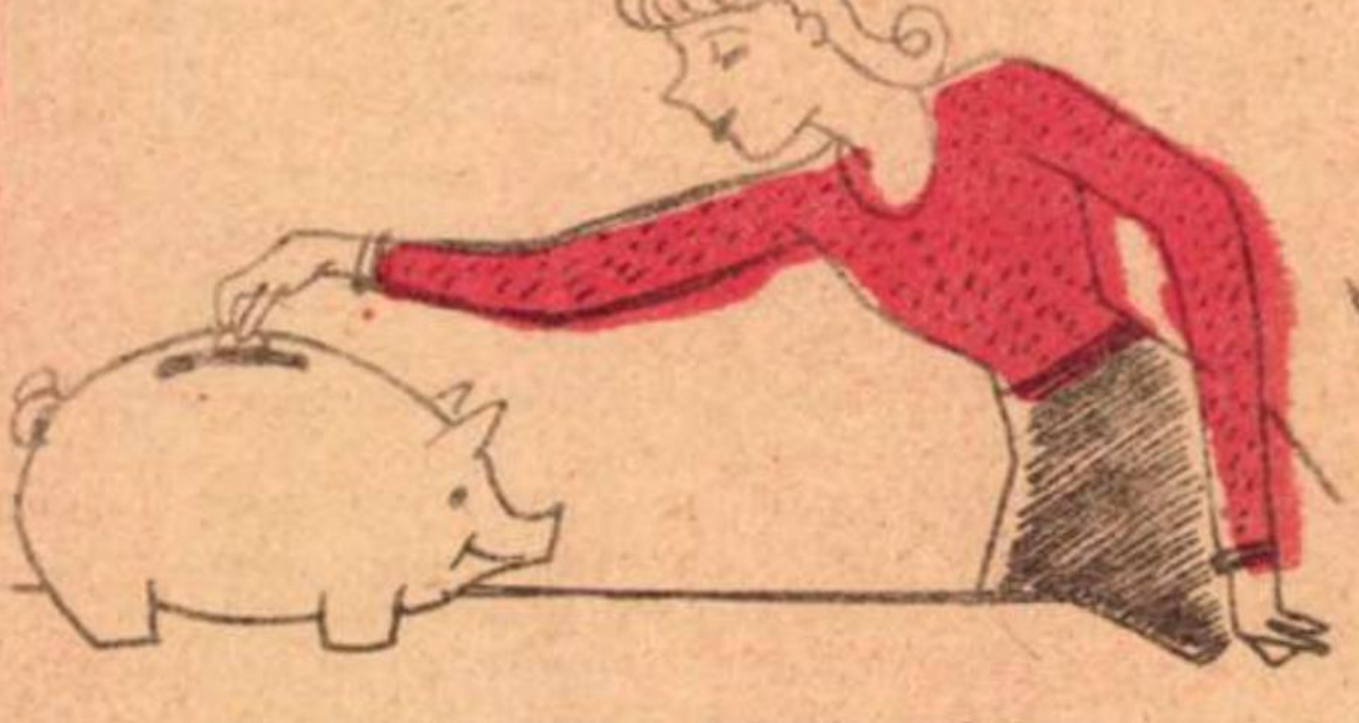

Elavult módszer a takarékosságban

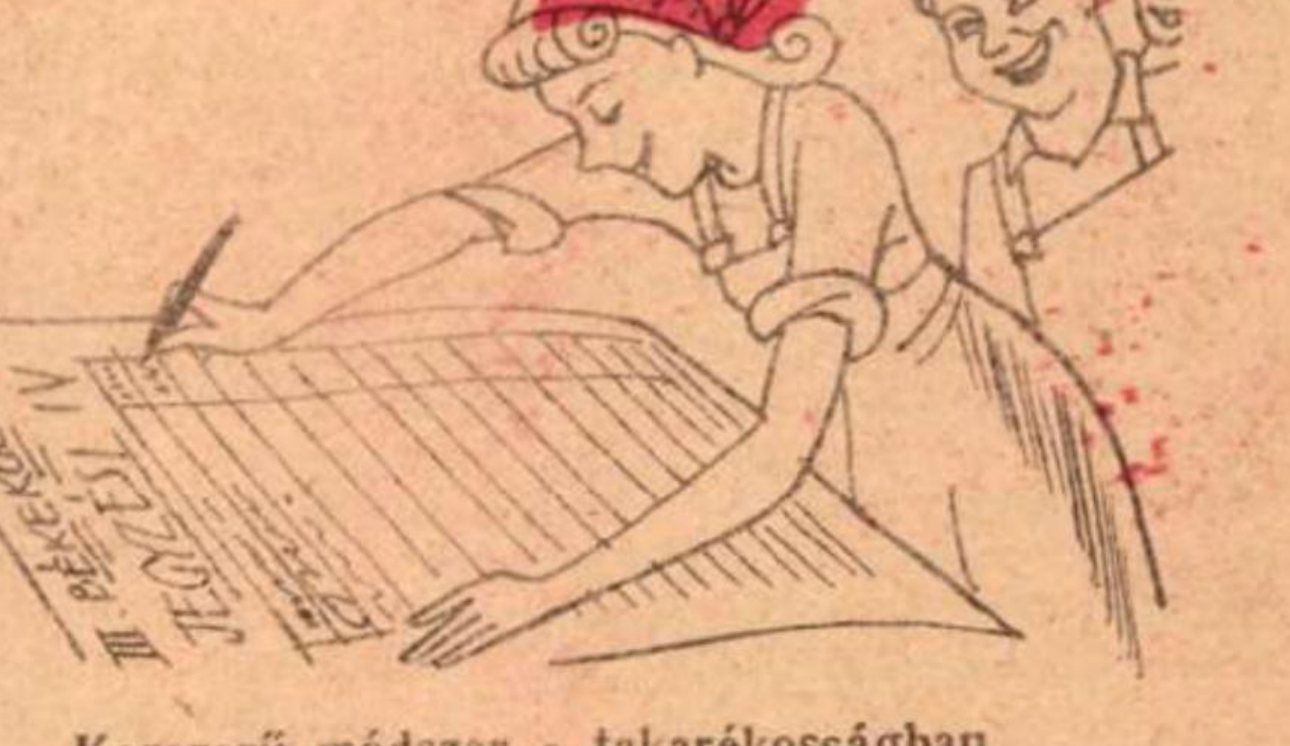
III. BÉKEKÖLCSÖN JEGYZÉSI ÍV

Korszerű módszer a takarékosságban

A BÉKETÁBOR NEVÉBEN!

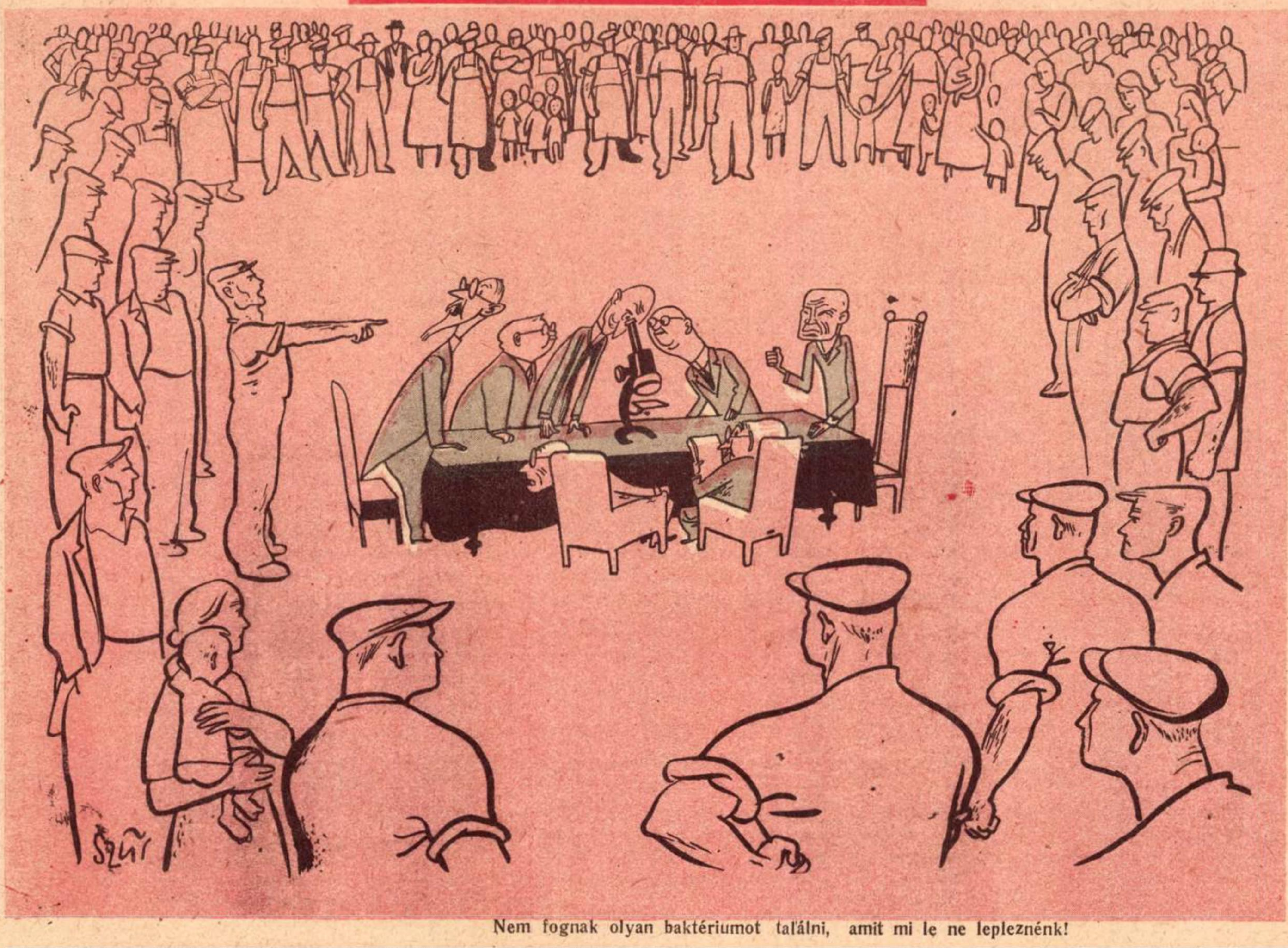

Nem fognak olyan baktériumot találni, amit mi le ne lepleznénk!

Kedves Ludas Matyi!

A budapesti orvosegyetemen a statisztikai csoportot kiemelve a Tanulmányi Osztályból, közvetlenül a dékán alá rendelték. Ez az intézkedés arra engedett következtetni, hogy az egyetemi hatóságok a statisztikai munkának az eddiginél nagyobb jelentőséget tulajdonitanak. A bekövetkező események azonban nem ezt mutatták.

A statisztikusokat kiköltöztették a Tanulmányi Osztályról, ahol eddig megfelelő körülmények között dolgozhattak és új munkahelyül a padlásteret jelölték ki számukra. A padláson egy közös folyósóról 3 helyiség nyílik, amelyből egy még ablakkal sem rendelkezik. Ide helyezték a statisztikusokat. A két világos szobában kisérleti célt szolgáló békák vannak elhelyezve.

A statisztikai csoport részéről felmerült az a gondolat, hogy esetleg a békákkal cserélnének helyet. Javaslatukat azonban elvetették azzal, hogy a békák részére feltétlenül szükséges a világosság. Tehát a statisztikusok maradtak a sötétségben.

A KSH kezdeményezésére az Egészségügyi Minisztérjum foglalkozni kezdett a statisztikusok megfelelőbb elhelyezésével. Ennek már kb. egy hónapja, azonban a helyzet még mindig ugyanaz. A levegőtől, fénytől elzárt statisztikusoknak még nem találtak „helyet a nap alatt".

Az ablaknélküli padlásszobában dolgozó statisztikusoktól pontos, lelkiismeretes munkát alig lehet megkivánni. A statisztikai munka biztosítása érdekeben megfontolandó lenne, nem volna-e célszerű, ha a statisztikusok és a békák mégis helyet cserélnének. Vagy pedig ha — bizonyos indokok amellett szólnak, hogy a békákat napos szobában kell tartani — nem lehetne-e mégis legalább a békákhoz hasonló elhelyezést biztositani a dékán közvetlen munkatársai, a statisztikusok számára.

Egy statisztikus.

Le a bürokráciával!

Megfizethetetlen borotvapengék

Kedves Ludas Matyi! A napokban az egyik Dohányzók Boltjában az ide mellékelt borotvapengét vettem. Legnagyobb csodálkozásomra, amint azt láthatod, azt írták rá, hogy fogyasztói ára darabonként 59,90 fillér. Bevallom, borotválkozás előtt elgondolkoztam azon: ki agyalhat ki ilyen agyafurt árat. Nem voltam rest, megkérdeztem másnap a dohánytőzsdében. Ott megtudtam, hogy ez az 59 és 90 századfillér egyáltalában nem egyedülálló jelenség, hiszen a kitolós üvegszipka 45 fillér 72 századfillérbe, a meggyfaszipka pedig egyszerűen 81 fillérbe kerül.

Azt hiszem, az ilyen árak kiagyalóit egy napra be kellene állítani valamelyik Dohányosbolt pultja mögé. Ott gondolkozhatna minden egyes vevőnél: hogyan adjon vissza 10 század vagy 28 század fillért, ha nem akar árdrágítást elkövetni. Bizonyos, hogy egynapos eladói gyakorlat után soha többé nem kalkulálna ilyen megfizethetetlen árakat.

Vidacs Gyula segédmunkás
IX., Erkel-utca 13.

Törvényesen engedélyezett pótporolást!

Mi, a XIII. kerület Csanádi-utca 4/b. számú ház lakói általában félhét óra körül megyünk el reggel és este térünk haza munkahelyünkről. Többünk lakásában szőnyeg is van, este szoktunk takarítani, vagy reggel munkábaindulás előtt, miután tudjuk, hogy a tisztaság fél egészség. Igen ám, de mikor rázzuk ki a porrongyot és mikor poroljuk ki a szőnyeget? Ha reggel hét óra előtt lábujjhegyen és lopva megpróbáljuk a porrongyot kirázni, a házfelügyelő fülöncsíp, hiszen a rendelet értelmében csak reggel 7 és 11 között szabad porolni. Most itt állunk — érzésünk szerint a városban számos más dolgozó asszonytársunkkal együtt — és azon törjük a fejünket, nem lehetne-e hetenként legalább egyszer, mondjuk szombat délután törvényesen engedélyezett pótporolást életbeléptetni?

A Csanádi-utca 4/b-ben lakó dolgozó asszonyok

Kéményseprőt nem láttam, cédulát találtam!

Nagy problémával fordulok hozzád, kedves Ludas Matyi. Arról van szó, hogy én feleségemmel együtt egész nap dolgozom és ilyenkor természetesen lakásomat zárva tartom. Folyó hó 17-én este, amikor hazajöttünk, egy értesítést találtunk, hogy másnap, 18-án jönnek a kéményseprők, valaki legyen idehaza. Egyikünk sem tudott itthon maradni, hiszen akkor azt már előzőleg kellett volna bejelentenünk munkahelyünkön, és akkor is egynapi keresetünk veszett volna kárba.

A kéményseprők úgy látszik nem sokat törődnek ezzel, mert 18-án este egy „Tűzrendészeti figyelmeztetés"-t hagytak ott, amelyben a 180.000/1936. B. M. számú rendelet alapján felhívták a figyelmemet, hogy nálam tűzrendészeti szabálytalanságot találtak, mert „a kémény égetésénél nem voltam jelen". A kéményseprő kartárs szigorúan odaírta azt is, hogy három napon belül saját költségemen végeztessem el a kémény kiégetését, mert ellenkező esetben jelenti a hatóságoknak. Jó lenne, ha a Fővárosi Kéményseprő Vállalat gondolna arra, hogy a dolgozók nem tudják otthagyni munkahelyeiket és a kéményseprők akkor szerencséltetnének bennünket — munkaidő után, — amikor odahaza vagyunk. Azt hiszem, csak egy 1936-os, a dolgozók érdekeit figyelembe nem vevő rendelet kis módosításáról lenne szó!

Pintér Gyula marós
XIV. Czobor-utca 15.

Szeretnénk egy rendőrt

Kedves Ludas Matyi, nem tudom, ismered-e Vácot, de ha nem, annyit bizonyára tudsz, hogy Vác legforgalmasabb útvonala a Csányi-út és a Széchenyi-út kereszteződése. Rengeteg kocsi, motorbicikli, autó és gyalogos közlekedik erre és bizony gyakori a közlekedési baleset. Már többször kértük, hogy állítsanak oda egy közlekedési rendőrt, aki a forgalmat irányítja, eddig azonban a rendőr még nem érkezett meg. Arra kérünk, közöld az illetékesekkel: szeretnénk egy rendőrt!

Váci gyalogjárók.

Odébb állt a megálló

A Szeged és Kalocsa közti autóbuszjárat Kiskunmajsán halad keresztül. A községben két megálló volt, egyik a Tanácsháza előtt, a másik ettől körülbelül egy kilométerre a község alsó szélén, a Mátyás király-utca 8. számú ház előtt. Egyik reggelen legnagyobb megdöbbenésünkre észrevettük, hogy ez a megálló — odébbállt. Még hozzá teljes egészében. Röviden szólva megszüntették. Ez azt jelenti, hogy aki a község alsó széléről, vagy a közeli tanyákról akar Szegedre utazni, annak most 2—3 kilométerre kell gyalogolnia a tanácsházi megállóig, és visszafelé jövet szintén gyalog kell ugyanannyi gyalogutat megtennie. Arra kérjük a Ludas Matyit, intézze el, hogy a kiskunmajsaiak ismét visszakapják ezt a megállót, amely amúgyis „F" vagyis feltételes megálló volt!

23 Kiskunmajsa—szegedi autóbuszutas

Kaland a fürdőutalvánnyal

Ez év június 4-én kezdődött fizetéses szabadságom, amelyet Hévizen töltöttem. A hévizi SZTK-orvostól június 6-án — figyelj a dátumokra, Ludas Matyi! — június 6-án kértem fürdőjegyet, az orvos kérésemet még aznap postán továbbította Tapolcára. Telt-múlt az idő. Szabadságom két hét múlva lejárt, én barnán, meghízva, de fürdők igénybevétele nélkül utaztam haza, mert a fürdőjegyeket nem kaptam meg.

Legnagyobb meglepetésemre szeptember 19-én levelet hozott a posta és a borítékból 10 darab fürdőjegyutalvány hullott ki, amelyet augusztus 26-án állított ki a Szakszervezeti Társadalombiztosítási Központ tapolcai fiókja Csonkáné aláírással. A jegyek száma 1432—14841. Tekintettel arra, hogy mint mondottam, Hévizen töltött szabadságom már lejárt, a fürdőjegyutalványokat legjobb esetben fürdőkádamban való fürdésre használhatnám fel. Miután azonban ehhez a fürdéshez legjobb tudásom szerint nem kell az SZTK tapolcai fiókjának utalványa, a jegyeket csatoltan beküldöm a szerkesztőségnek, azzal a kéréssel, hogy juttassa el ahhoz, aki ilyen késedelemmel küldte el nekem.

Szenthy József
Dombegyház.

Háromból egy se!

Magyaregres község a dolgozó nép államától — sok egyéb között — egy személyszállításra szolgáló kisvasútat kapott. Nagy örömmel fogadtuk, hiszen a nagyvonat állomás messze fekszik a falutól. 1948 március 15-én három kényelmes személykocsival, több nyitott vagonnal és nagyon sok utassal megindult a forgalom. 49-ben elvittek egy kocsit. Maradt kettő.

1950-ben elvittek még egy személykocsit. Maradt egy. Ez az egy, a gyakori utasroham következtében kissé rozoga állapotba került. Ez év augusztusában eltört az utolsó kereke is, és így kikerült a forgalomból. Maradt egy se!

Vonatunk most csupa nyitott vagonnal közlekedik, amely az őszi eső, a téli hófúvás, az északi szél és a természet egyéb őszi és téli „ajándékai" mellett bizony nem a legkellemesebb. Nem beszélünk a mozdony füstjéről, amely Magyaregres és Kaposvár között tökéletes fekete arcszínt kölcsönöz valamennyiünknek.

Kedves Ludas Matyi! Segíts minket fedett kis vasúti kocsikhoz!

A magyaregresi utazók

„Művészietlen Képeslap Alkotás"

A Művészeti Alkotások Vállalat egyik feladata lenne, hogy hazánk szépségét, gazdagságát képes levelezőlapokon hirdesse és mutassa be. Nos, a Művészeti Alkotások Vállalat csak a nevében viseli a művészi színvonalat, az általa forgalombahozott képeslapok, enyhén szólva, inkább „Művészietlen Alkotások Vállalata" kiadásai. Én jelenleg Bükkszentkereszten üdülök. A vidék, az üdülő gyönyörű, hiszen a Bükk hazánk egyik legszebb vidéke. A Művészeti Alkotások Vállalat erről a gyönyörű helyről két egyáltalán nem gyönyörű levelezőlapot hoz forgalomba. Szerencsére idejövetelem előtt nem láttam egyik levelezőlapot se, mert akkor semmi körülmények között sem jöttem volna ide. Nagyon helyes lenne, ha a Művészeti Alkotások Vállalat felülvizsgálná az összes, általa forgalombahozott levelezőlapot és necsak azok hátára nyomná azt, hogy művészeti alkotás, hanem inkább maga a fénykép lenne művészi!

Lehel György
a Magyar Rádió karmestere

Ludas Matyi elintézte

A lap augusztus 20-i számában „Nincs csere lárma nélkül" címen közölte, hogy egy Keravill-bolt nem cserél ki villanyégőket. A cikk alapján a minisztérium illetékes osztálya megállapította, hogy az égő kicserélése részben a Keravill-bolt, részben az Egyesült Izzó, de részben a panasztevő Neumann Géza hibájából tartott sokáig. A minisztérium megállapította, hogy a cseréknél a jelenlegi eljárás túlnehézkes, éppen ezért a minisztérium az Egyesült Izzóval való megbeszélés alapján megkeresi annak lehetőségét, hogy cseréknél a dolgozóknak ne kelljen sokáig várniok.

*

A Ludas Matyi szeptember 21-i számában Kutas Éva helyteleníti, hogy az egyik Vendéglátóipari Üzemben „Puskin-rostélyost" árusítanak.

A Minisztérium illetékes osztálya utasította a Vendéglátóipari Trösztöt, hogy a jövőben még szigorúbban ellenőrizze, hogy nevezik el az egyes ételeket a Vendéglátóipari Üzemekben.

Belkereskedelmi Minisztérium

Ludas Matyi
Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felél:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: VII., Lenin-krt. 9-11.
Telefon: 222-271, 221-293.
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Terjeszti: Posta Központi Hirlap Iroda O. V. Előfizetés, személyes ügyfélszolgálat: V., József nádor-tér 1. Telefon: 183-022, 180-850.
Budapesti Szikra Nyomda,
V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

Ludas Matyi a „GIZELLA" malomban

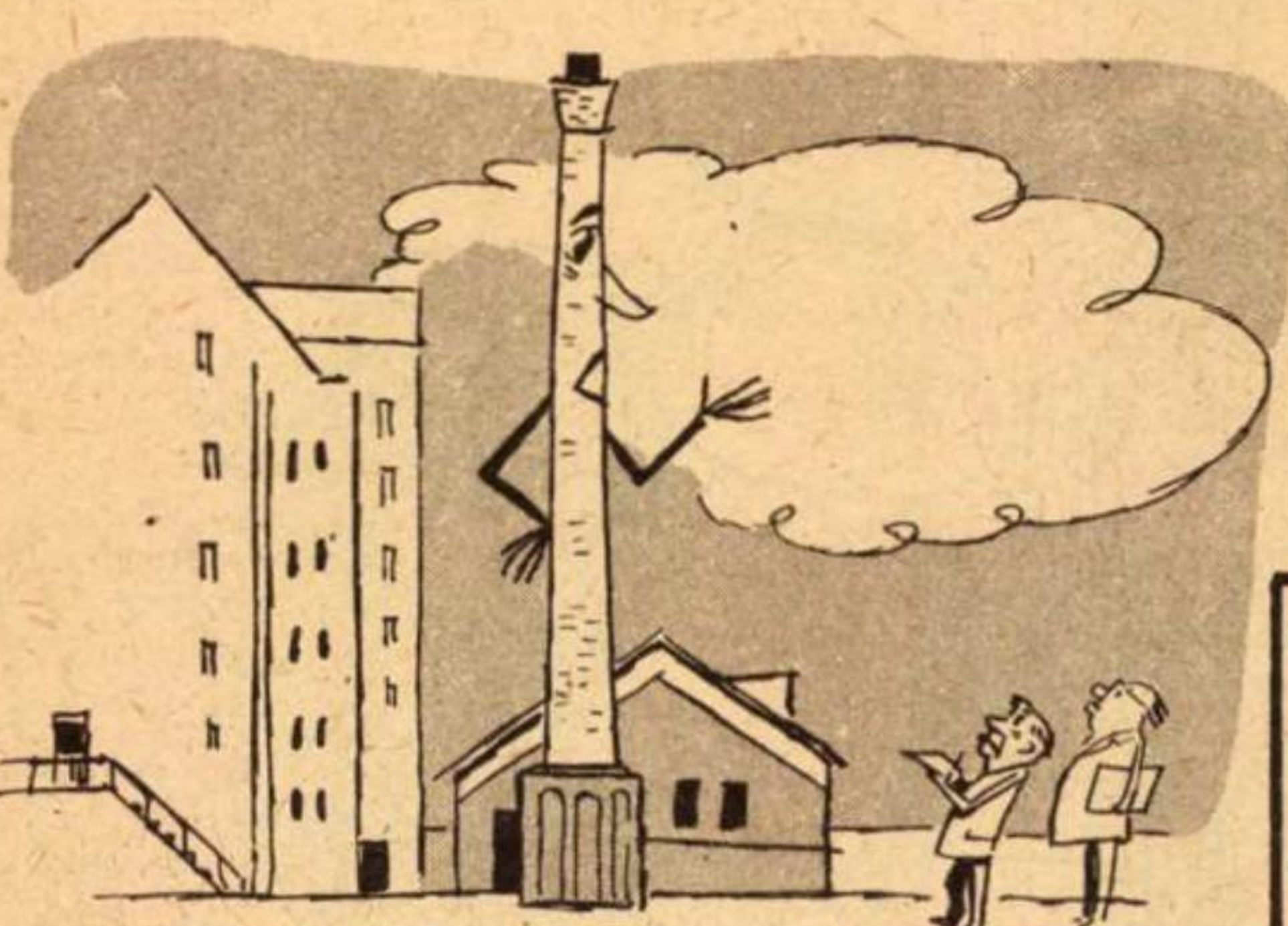

— Hallja maga kémény, a Gizella-malom már régen nem gőz-, hanem villamosmalom. Mit áll még mindig itt?

— Kérem, azért én derekasan dolgozom. Én fűtöm a fürdőt és a zuhanyozót.

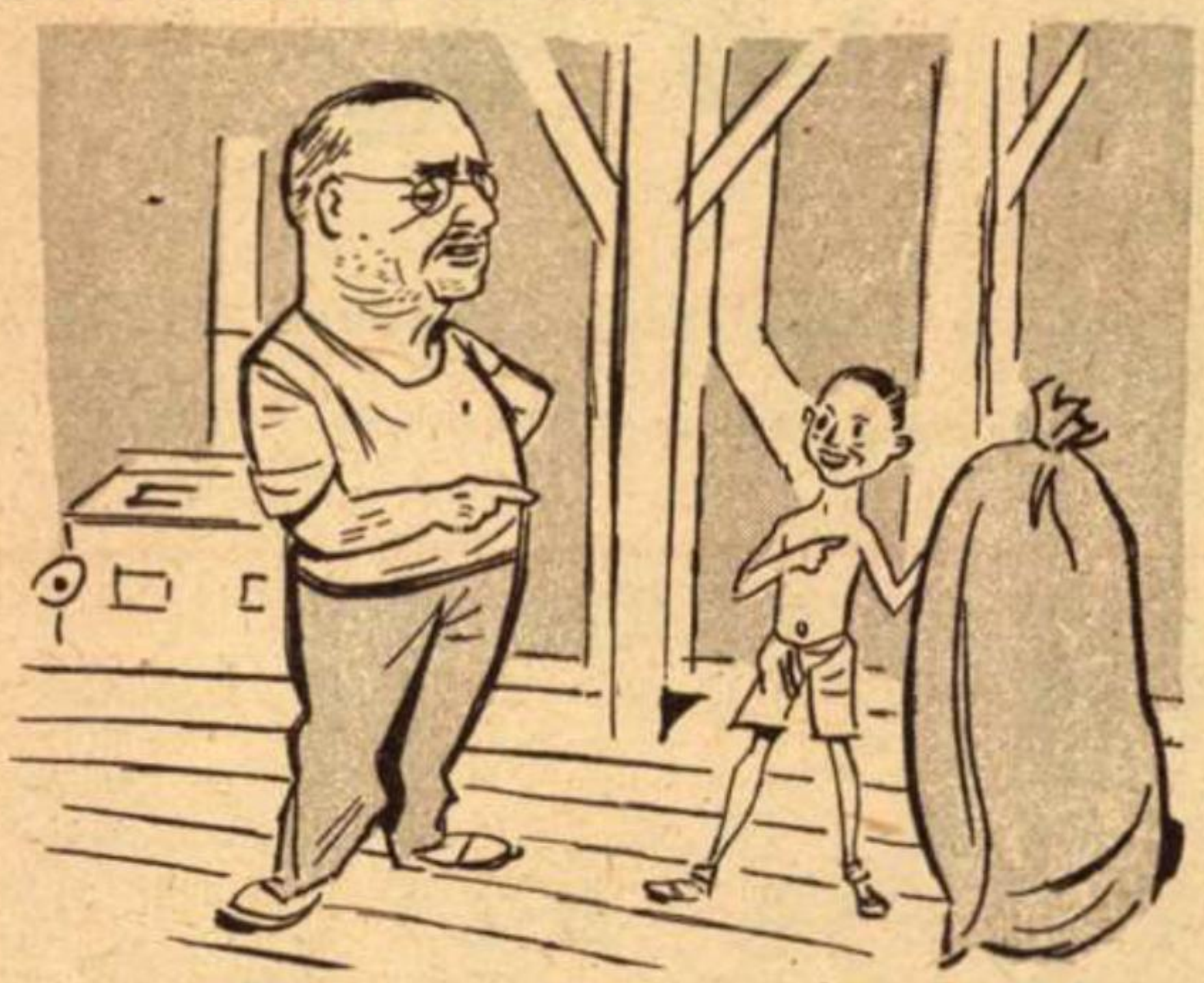

Knipp Fülöp, aki most lesz 17 éves, tíz napja dolgozik a malomban. Nemrég vitatkozni kezdett az őrlőkövekről a 70 éves Bugyi Józseffel, aki 53 éve van a malomszakmában.

— Józsi bácsi — mondta — higgyen nekem, én jobban tudom, elég régen vagyok már a szakmában.

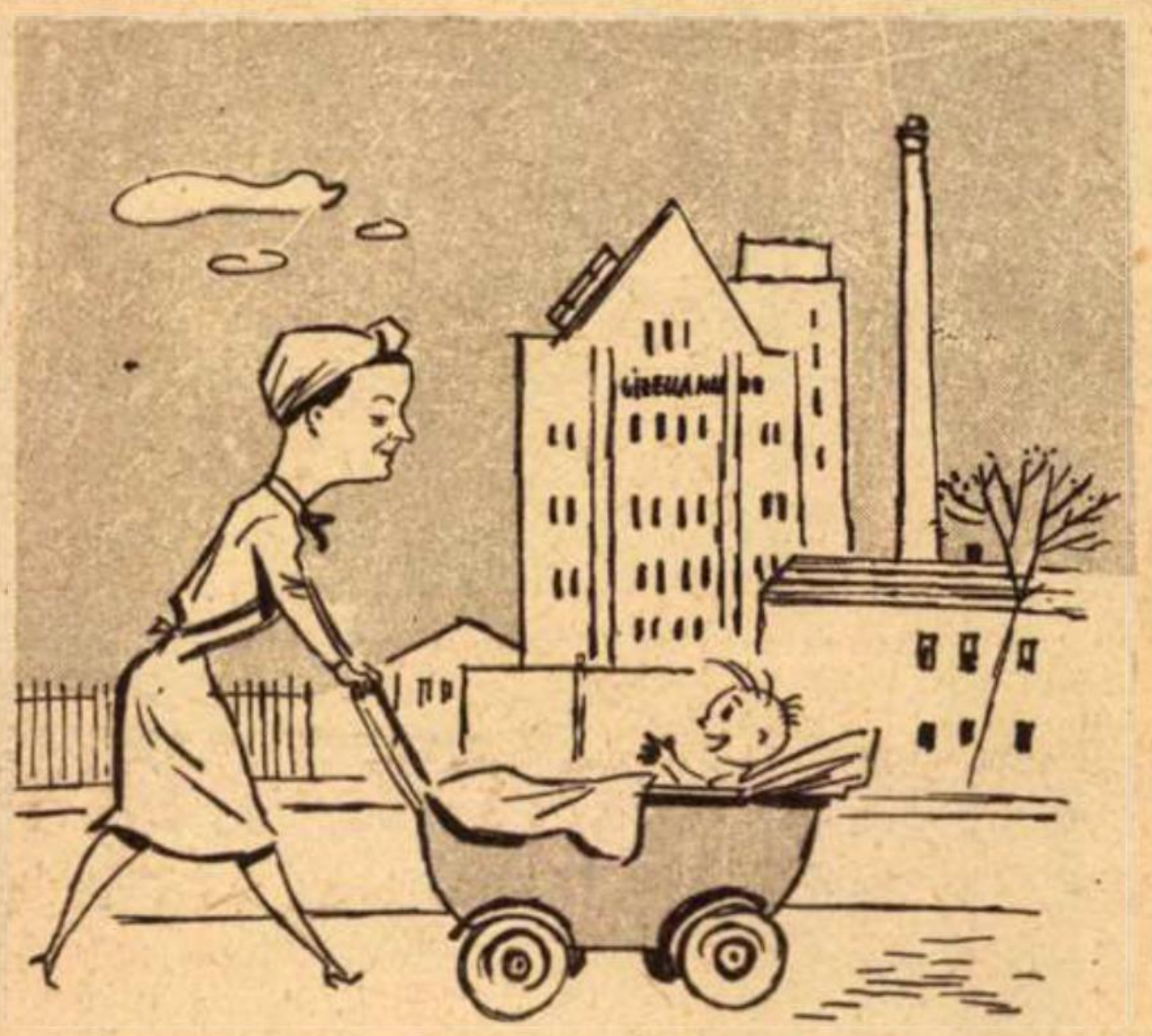

Molnár és gyermeke... Ifj. Szarka Ferencné molnár behozta a malomba megmutatni újszülött csecsemőjét, Erzsikét.

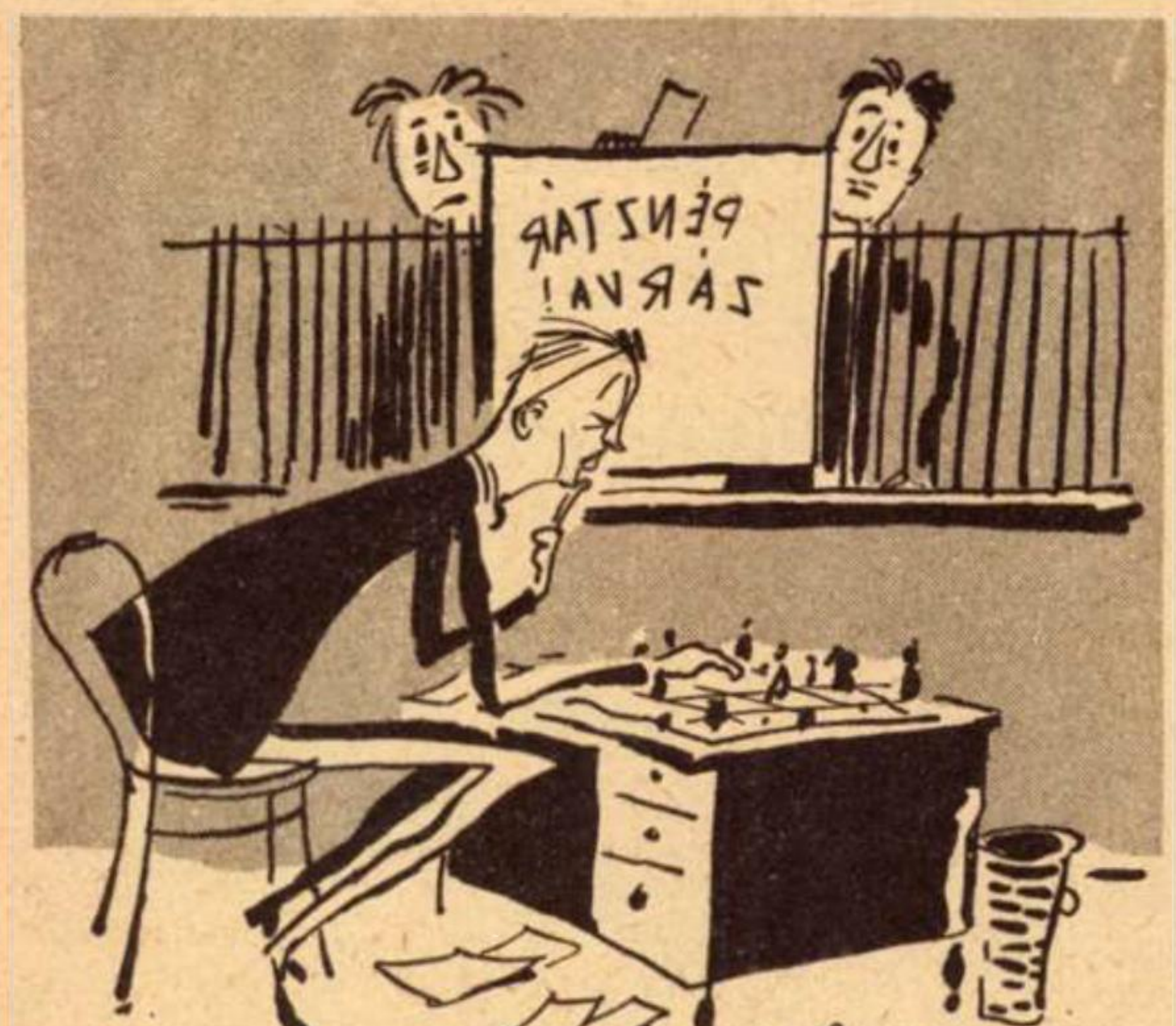
PÉNZTÁR ZÁRVA!

Gráf Sándor, a malom pénztárosa szenvedélyes sakkozó és feladványszerző. Legutóbb a pénztárzárlat után így panaszkodott:

— Hiányzik 70 fillérem, egy futóm és két gyalogom...

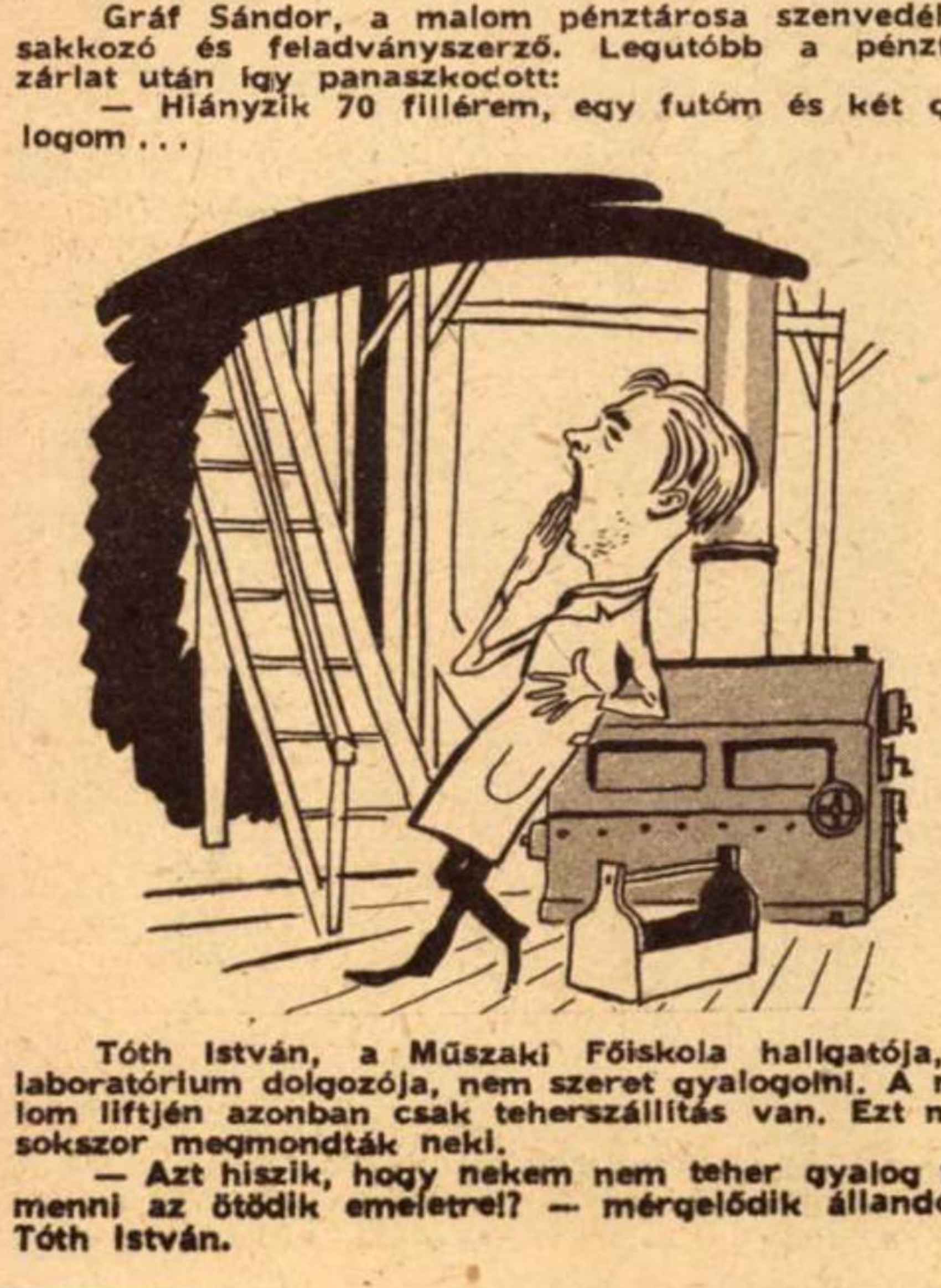

Tóth István, a Műszaki Főiskola hallgatója, a laboratórium dolgozója, nem szeret gyalogolni. A malom liftjén azonban csak teherszállítás van. Ezt már sokszor megmondták neki.

— Azt hiszik, hogy nekem nem teher gyalog felmenni az ötödik emeletre!? — mérgelődik állandóan Tóth István.

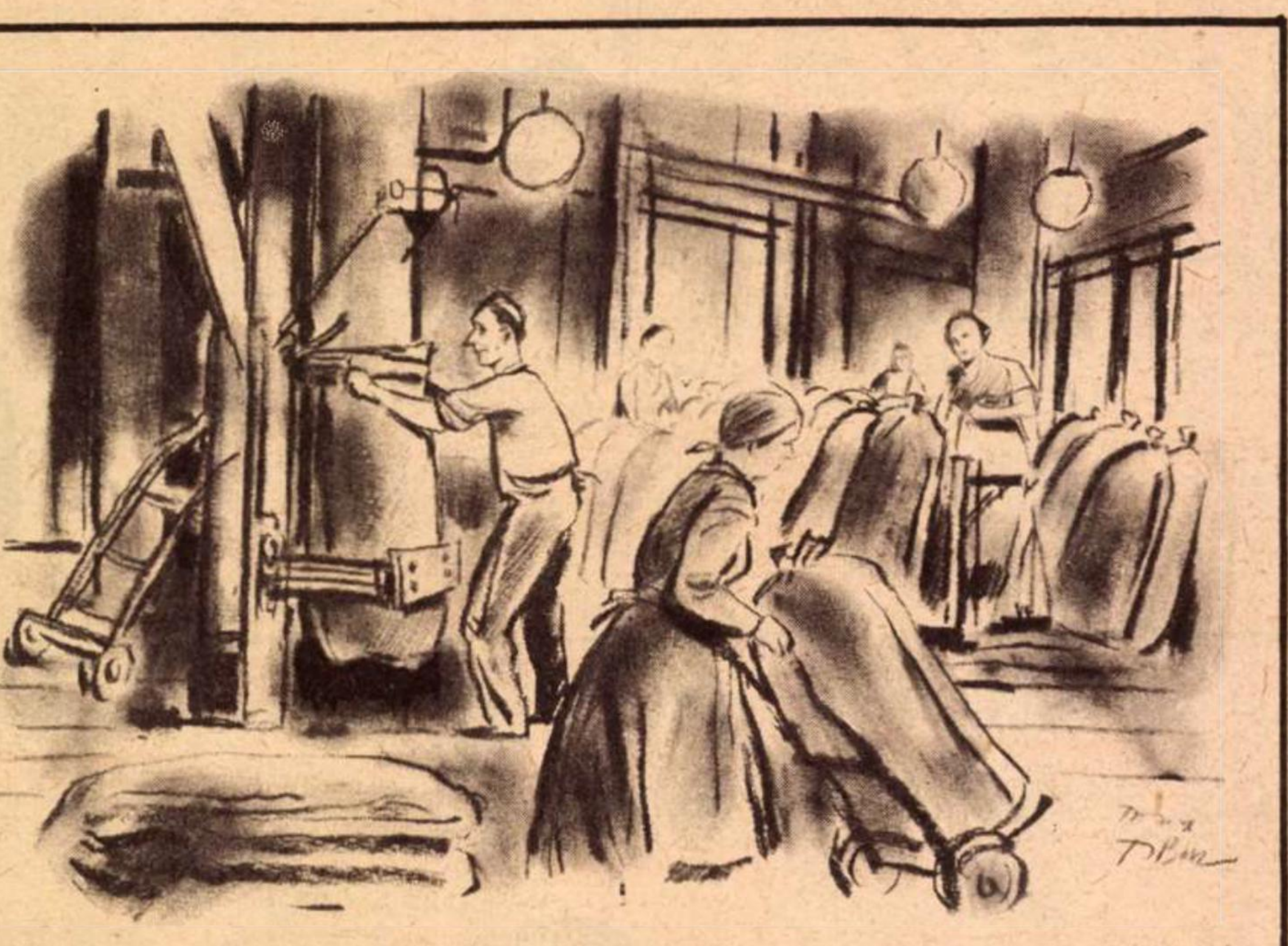

A népdallal ellentétben nem kell megkérni Somogyi Lajos lisztesmolnárt, hogy őrölje meg a búzánkat, mert sztahanovista brigádjának 1400 zsák liszt a napi teljesítménye.

Hogy készül a liszt?

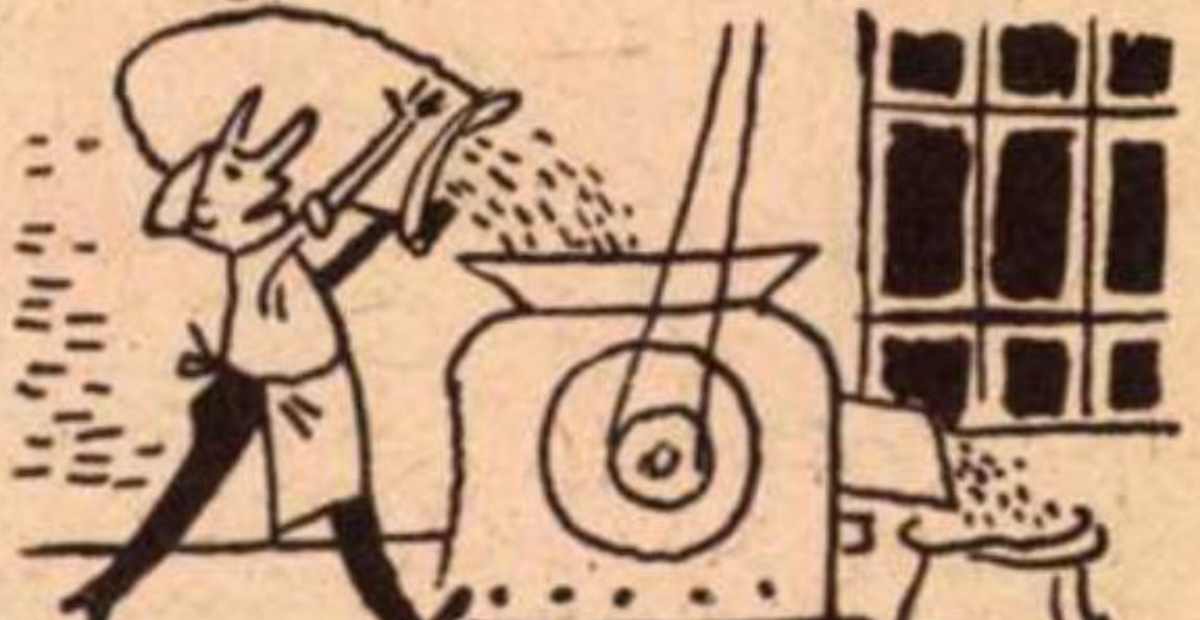

Tisztogatással kezdődik. A malomba kerülő búza a koptatóba kerül, ahol megtisztul a piszoktól, üszöktől. A szegény búza ennyi tortúra után pihenésre vágyik. Addig pihen, míg a felületi nedvesség a búzába nem hatol. Közel egynapi pihenés után a megtisztított gabona az őrlőhengerekre kerül. Az őrölt búzát azután szitálógépek osztályozzák. Részben liszt, részben félkészáru kerül ki belőlük. Isten malmai állítólag lassan őrölnek, de ez a malom gyorsan őrli tovább a félkészárut. Végül a lisztgyűjtőben a gépek összekeverik a lisztet.

Aki ötvenfilléres leszállított áron zsemlyét vesz, az gondoljon néha arra: milyen nagy munka teszi lehetővé, hogy a sütemény a pék kirakatába kerüljön.

Egy kis malomtörténelem

A pompéji ásatásoknál két egymáson fekvő követ találtak. A tudósok nem vitték a talált tárgyak osztályára, hanem megállapították, hogy őrlőkészülék került elő. Ez volt a „malomipar" első nyoma. Évezredek múltak el, amíg megépült az első gőzmalom. Később a magyar Mechwart András feltalálta a Mechwart-féle hengerszéket és ezzel megteremtette a magasőrlést. A magyar búzának nagy a sikértartalma. A magyar búza a sikérnek köszönheti sikerét.

A magyar malomipar a múltban teljesen a banktőke szolgálatában állott. Így történhetett, hogy évente csak három-négy hónapot dolgoztak a malmok.

Most feszített tervvel egész évben dolgoznak. A Gizella-malom, amelynek dolgozói között 75 sztahanovista van, Budapest lisztellátásának negyven százalékát fedezi.

Zsákoltam a lisztet

Megkértem Domány Aladár vállalatvezetőt és Ignácz Lajos főmérnököt, hogy állítsanak be negyedórára a Somogyi zsákoló brigádba. Beállítottak... Így kerültem Schön Henrik mellé, aki figyelmeztetett, hogy kapcsoljam fel jól a nadrágomat, mert zsákokat kell felkapcsolnom a lisztet adagoló csőre. Ezután Magyar Lajosné mutatta meg, hogy kell a zsákot mérlegre állítani. A munka mérlege az volt, hogy öt zsák után verejtékezni kezdett a homlokom. Hódy Andrásné megtanított az egalizálás tudományára. Negyedóra múlva már lógott a nyelvem, annyira igyekeztem, hogy a mérleg nyelve egyenesben legyen.

Rontó Erzsi abban segített, hogy a zsákot kocsira döntsem és Somogyihoz toljam, aki a zsákokat és az egész munkafolyamatot lezárta. Megdicsértek, csak Rontó Erzsi panaszkodott, hogy én nagyobb rontó voltam, mint ő. A normájukat rontottam el.

(palásti)

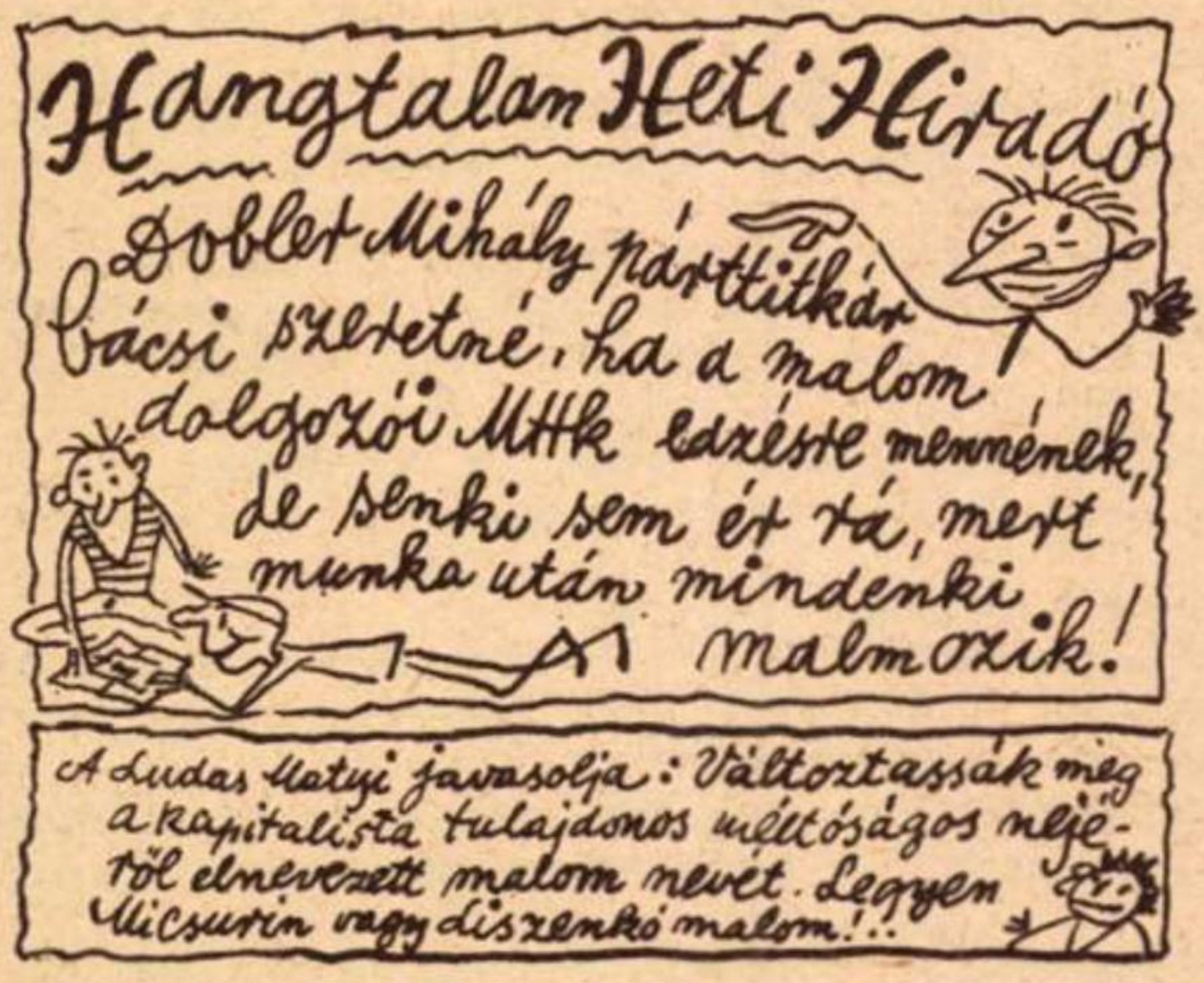

Hangtalan Heti Híradó

Doblet Mihály párttitkár bácsi szeretné, ha a malom dolgozói MTK edzésre mennének, de senki sem ér rá, mert munka után mindenki malmozik!

A Ludas Matyi javasolja: Változtassák meg a kapitalista tulajdonos méltóságos nejétől elnevezett malom nevét. Legyen Micsurin vagy diszenkó malom!..

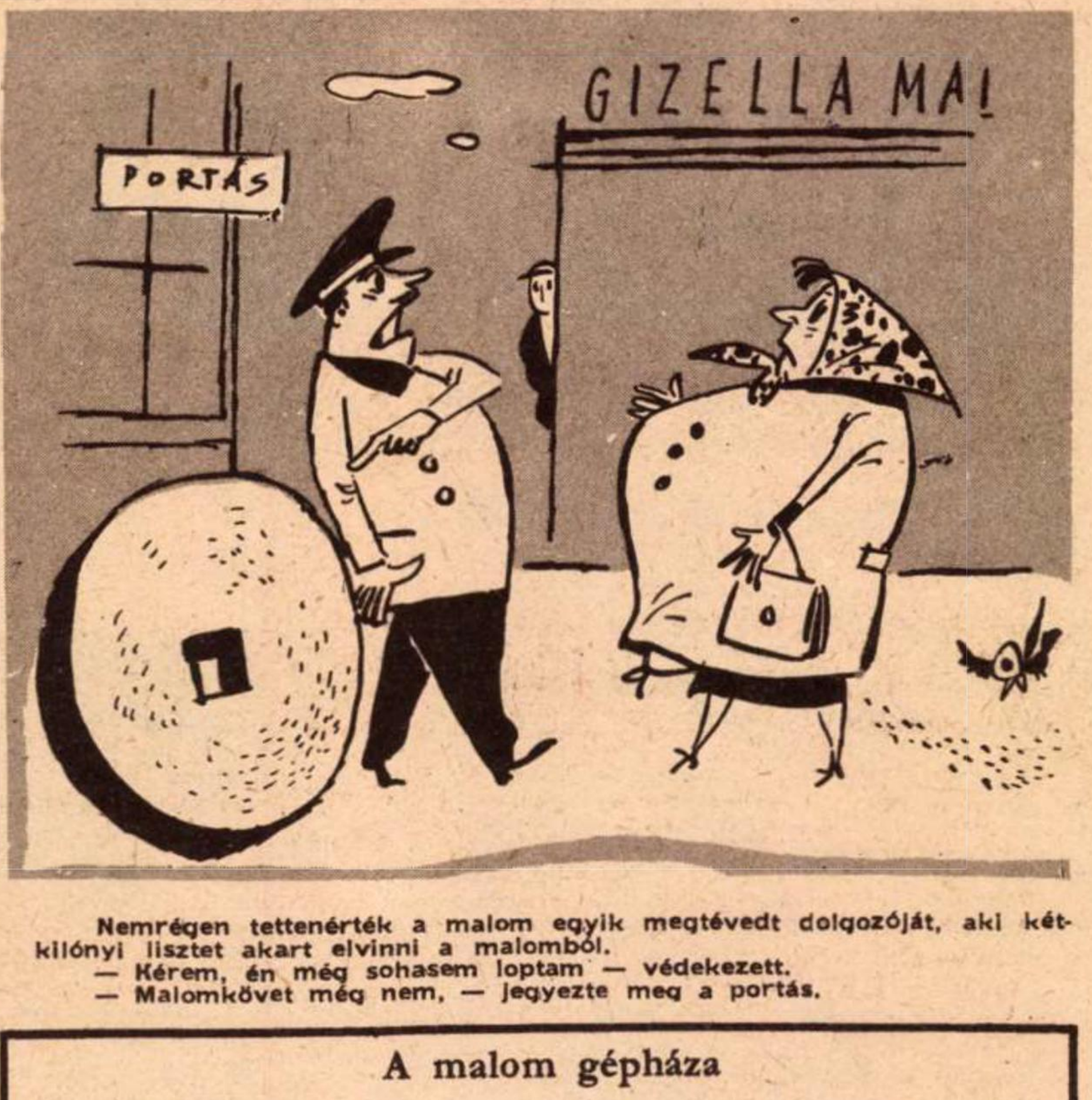

Nemrégen tettenérték a malom egyik megtévedt dolgozóját, aki kétkilónyi lisztet akart elvinni a malomból.

— Kérem, én még sohasem loptam — védekezett.

— Malomkövet még nem, — jegyezte meg a portás.

A malom gépháza

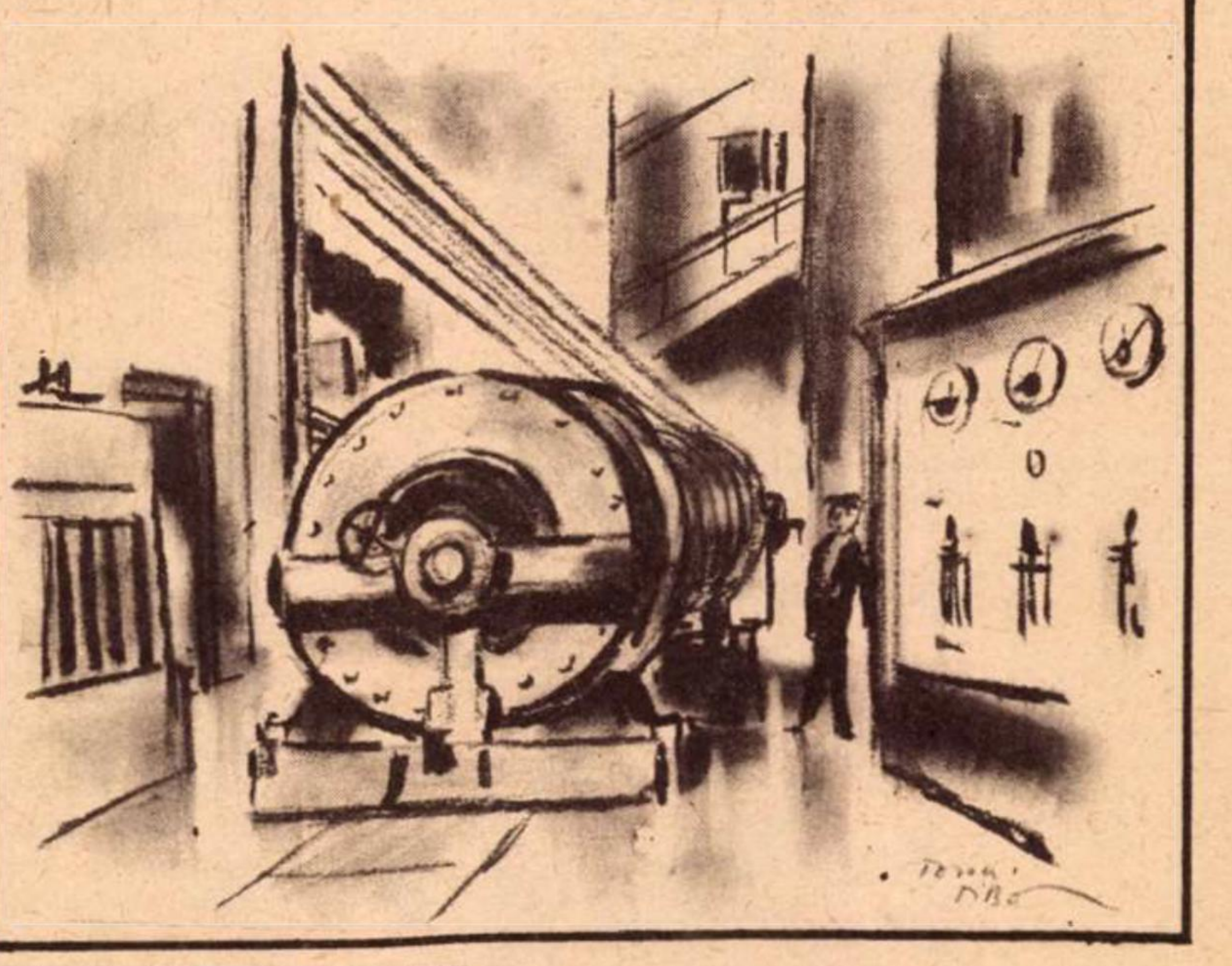

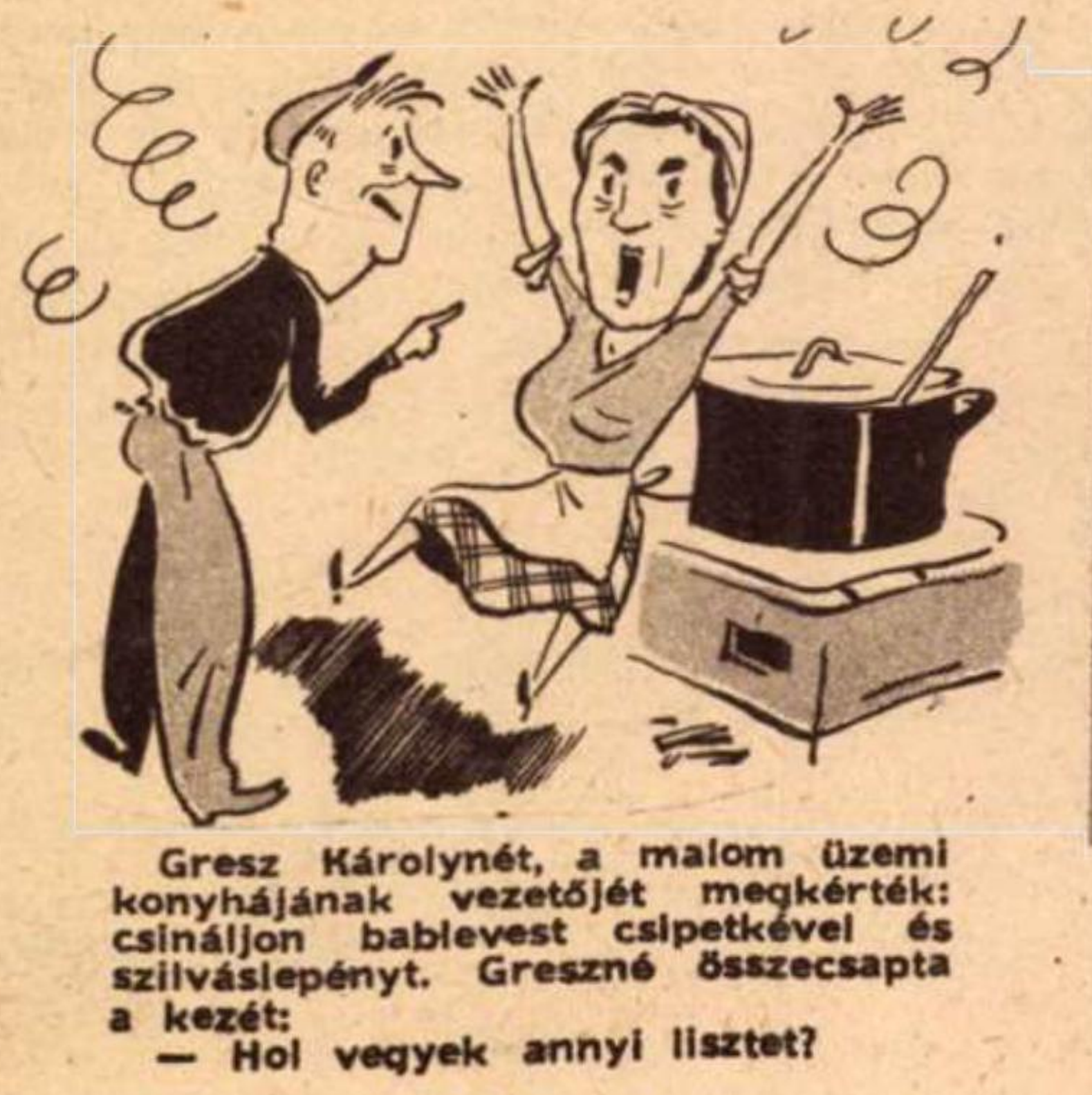

Gresz Károlynét, a malom üzemi konyhájának vezetőjét megkérték: csináljon bablevest csipetkével és szilváslepényt. Greszné összecsapta a kezét:

— Hol vegyek annyi lisztet?

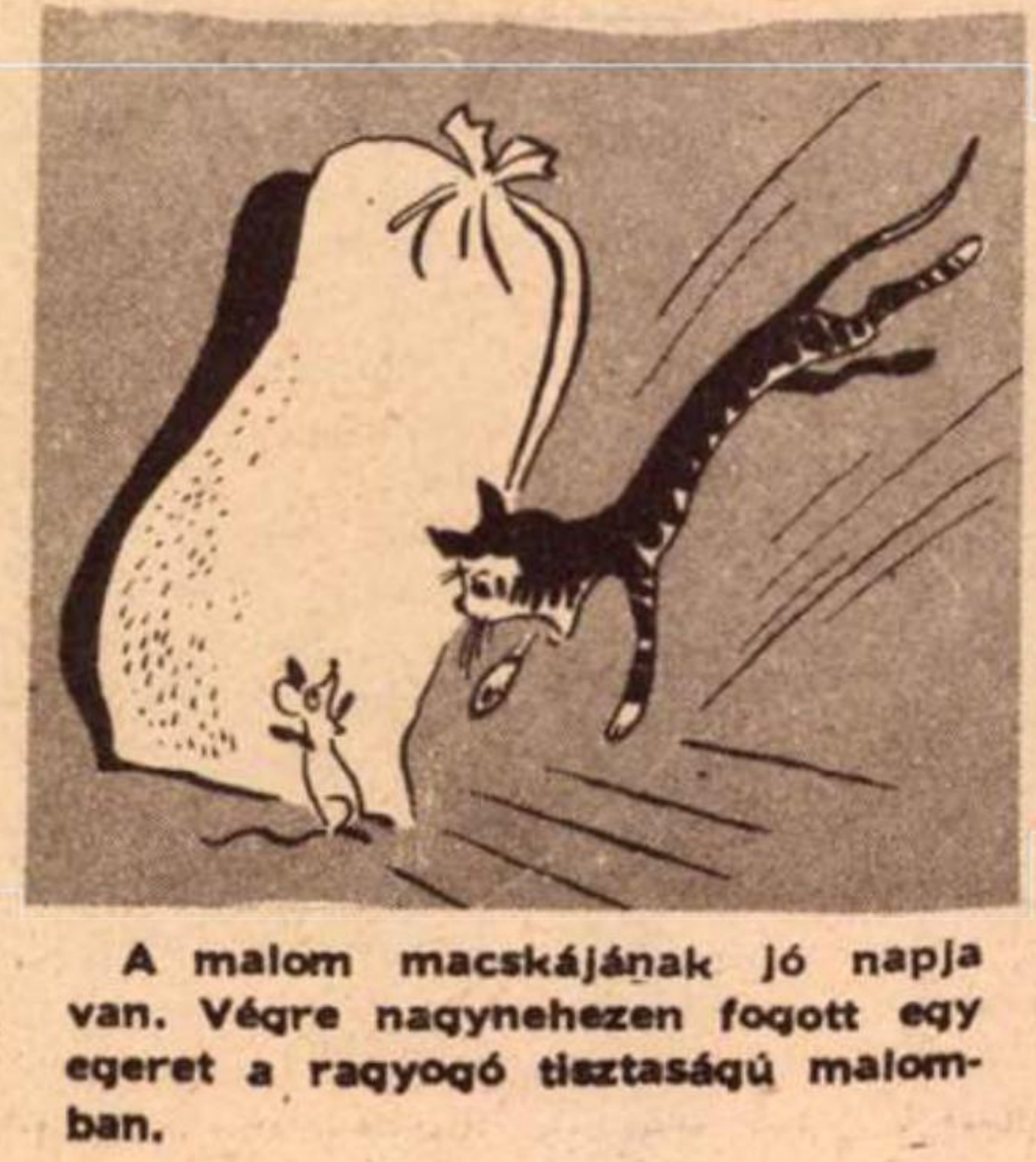

A malom macskájának jó napja van. Végre nagynehezen fogott egy egeret a ragyogó tisztaságú malomban.

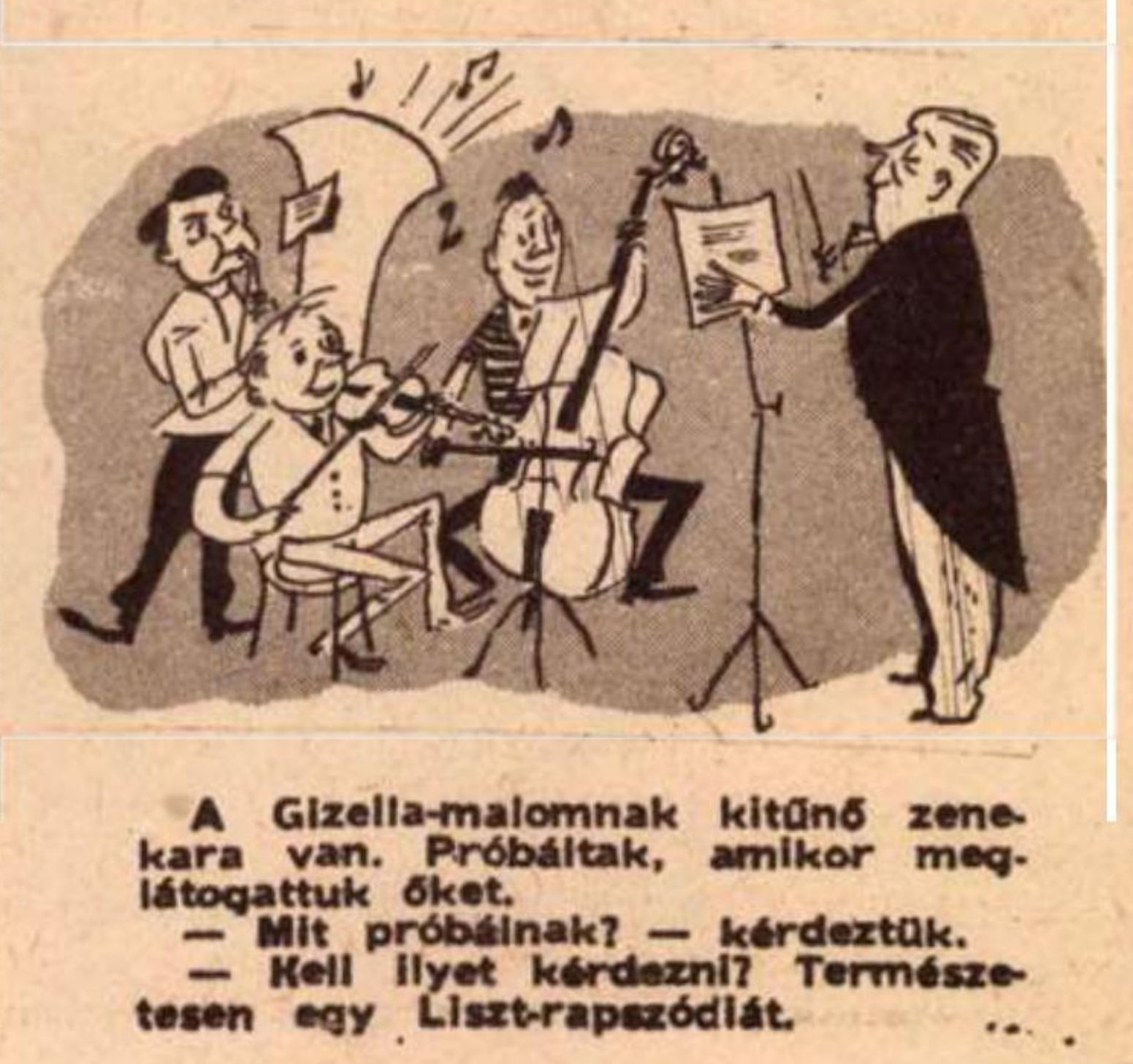

A Gizella-malomnak kitűnő zenekara van. Próbáltak, amikor meglátogattuk őket.

— Mit próbálnak? — kérdeztük.

— Kell ilyet kérdezni? Természetesen egy Liszt-rapszódiát...

NEM CSODA!

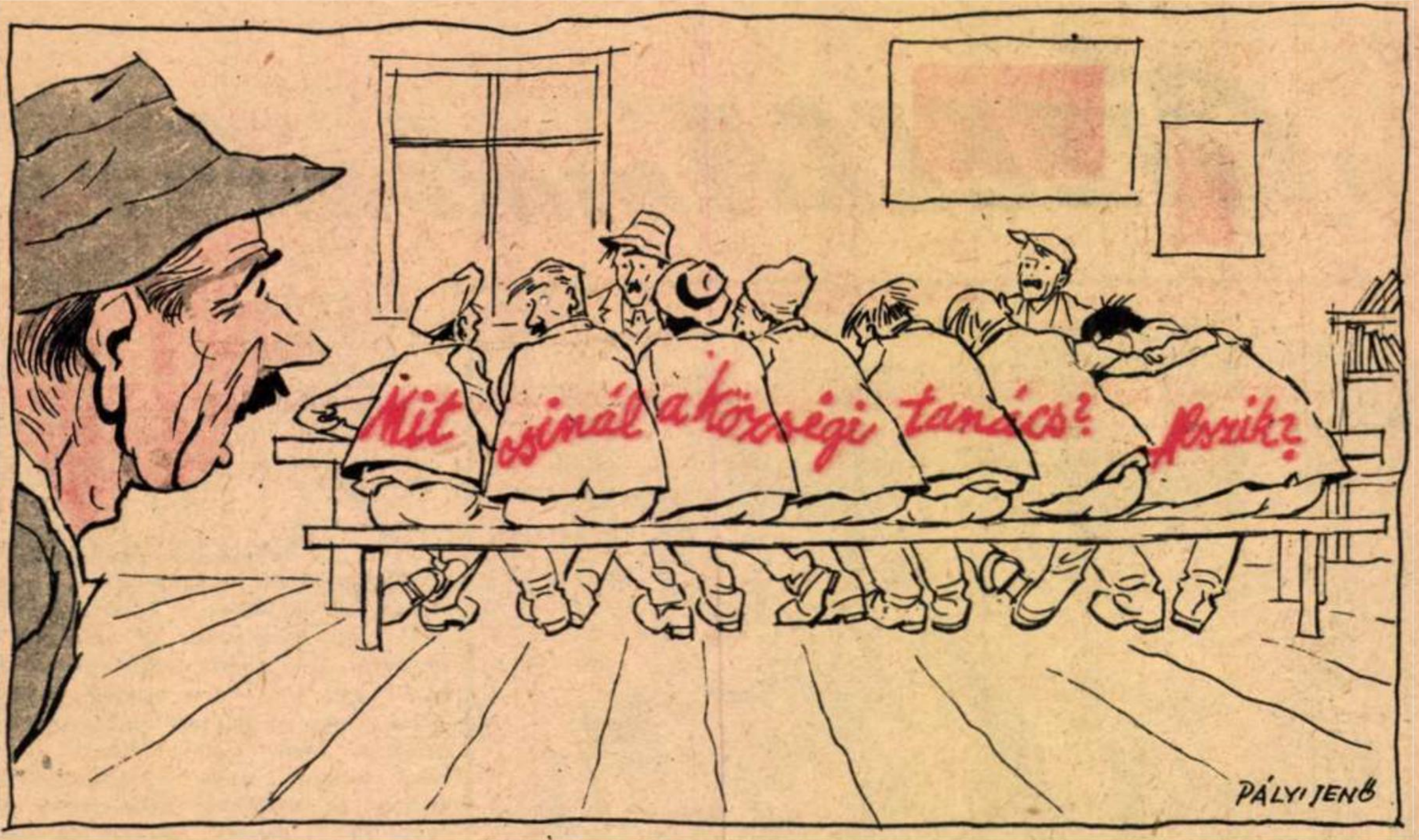
Mit csinál a községi tanács? Alszik?
PÁLYI JENŐ

— Látja, elnök elvtárs? Ránk írt a járási tanács!

A KULÁK TANÁCSOT AD

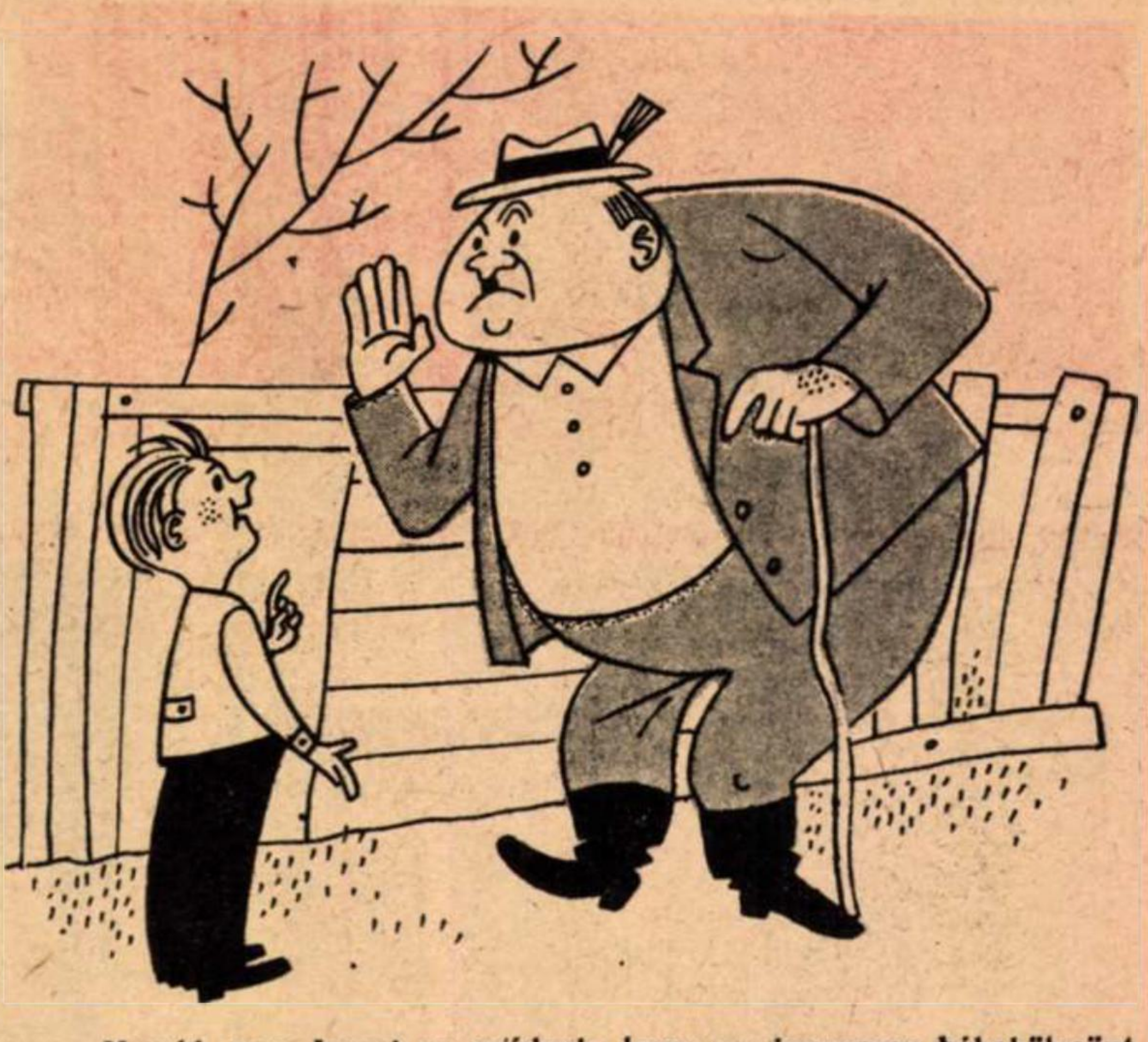

— Mondd meg Jancsi az apádnak, hogy ne jegyezzen békekölcsönt, mert az kidobott pénz.

— Megmondanám, de akkor hogyan nyerhet ötezer forintot, mint a legutóbbi húzáson?!

Ha a tanácselnök vajból van

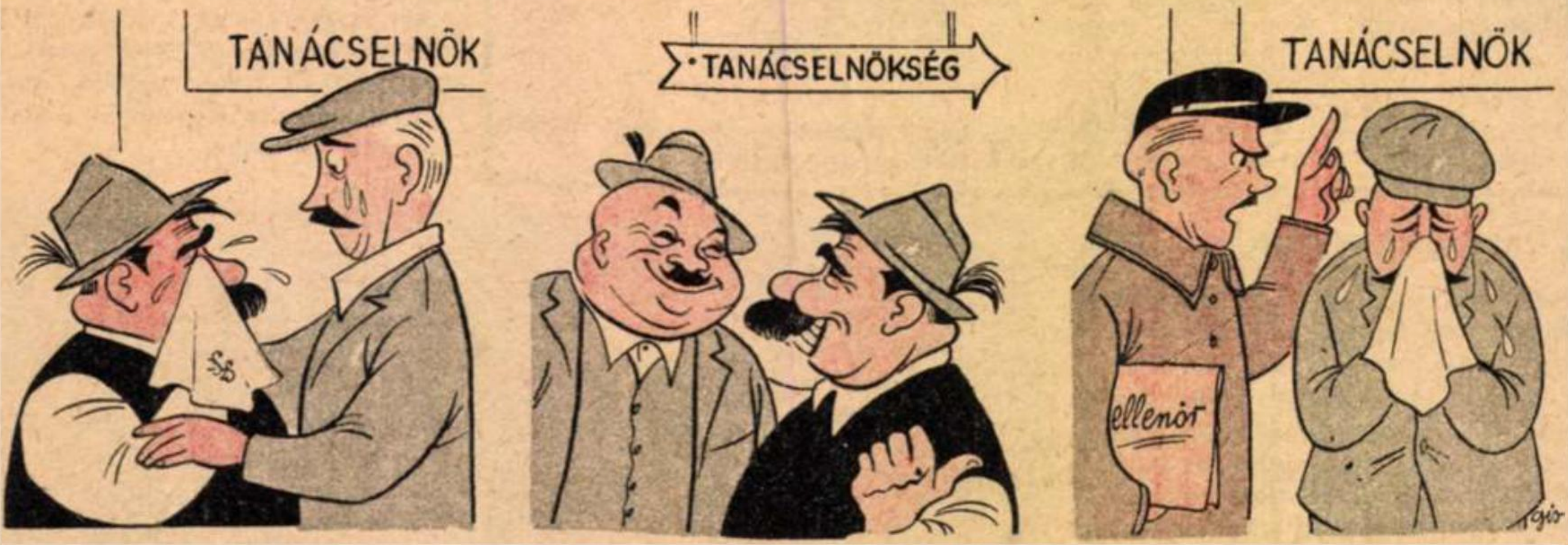

— Ne sírjon Zsíros úr, mert akkor én is sírok...

— Sírj egy sort Hájas koma, akkor nem kell beadni a sertést...

— Most sirathatja a tanácselnökségét!

Aminek nem szabadna lennie

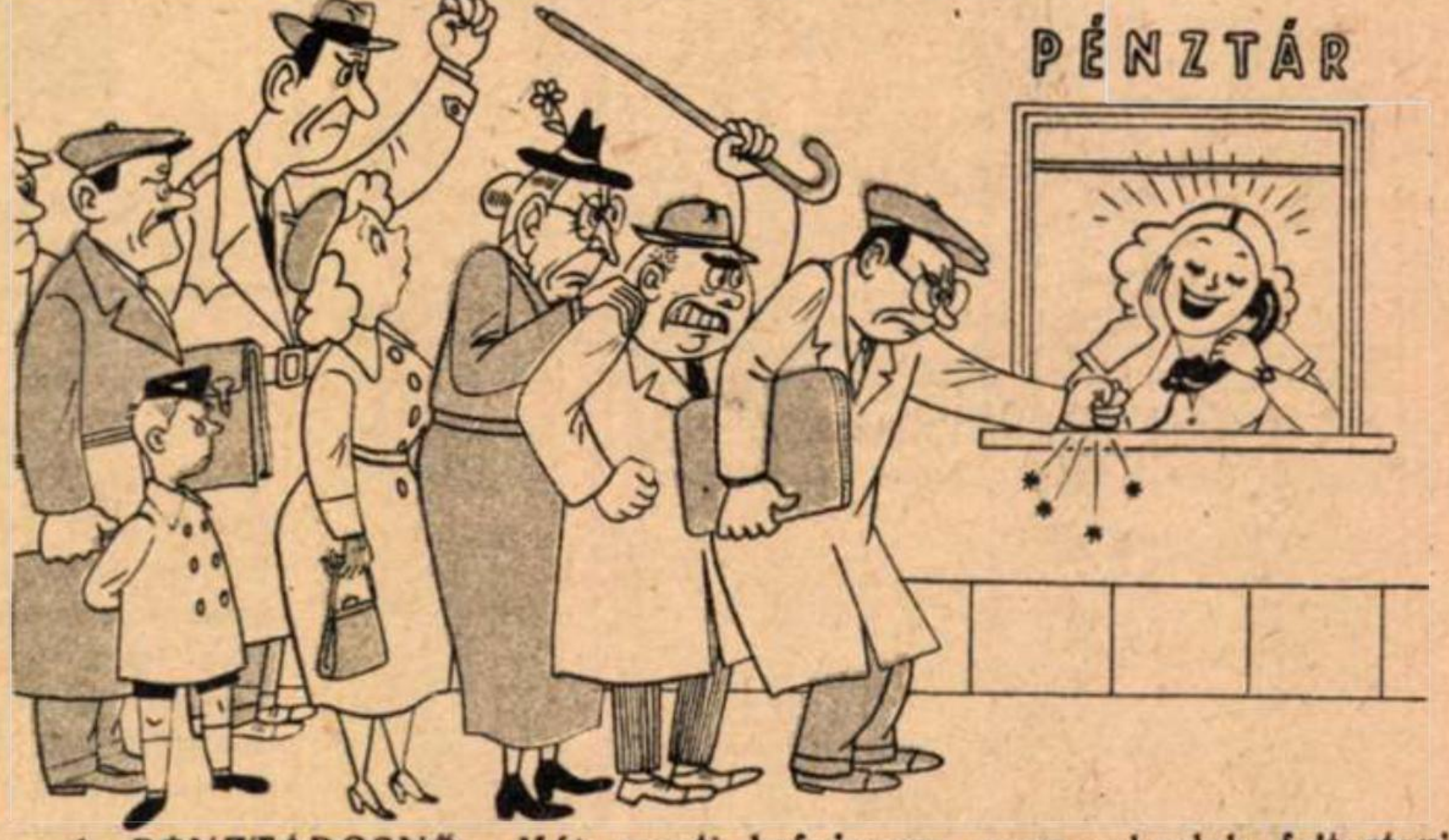

A PÉNZTÁROSNŐ: Hát most befejezem, nem akarlak feltartani drágám...

Zsírosék és a termelés

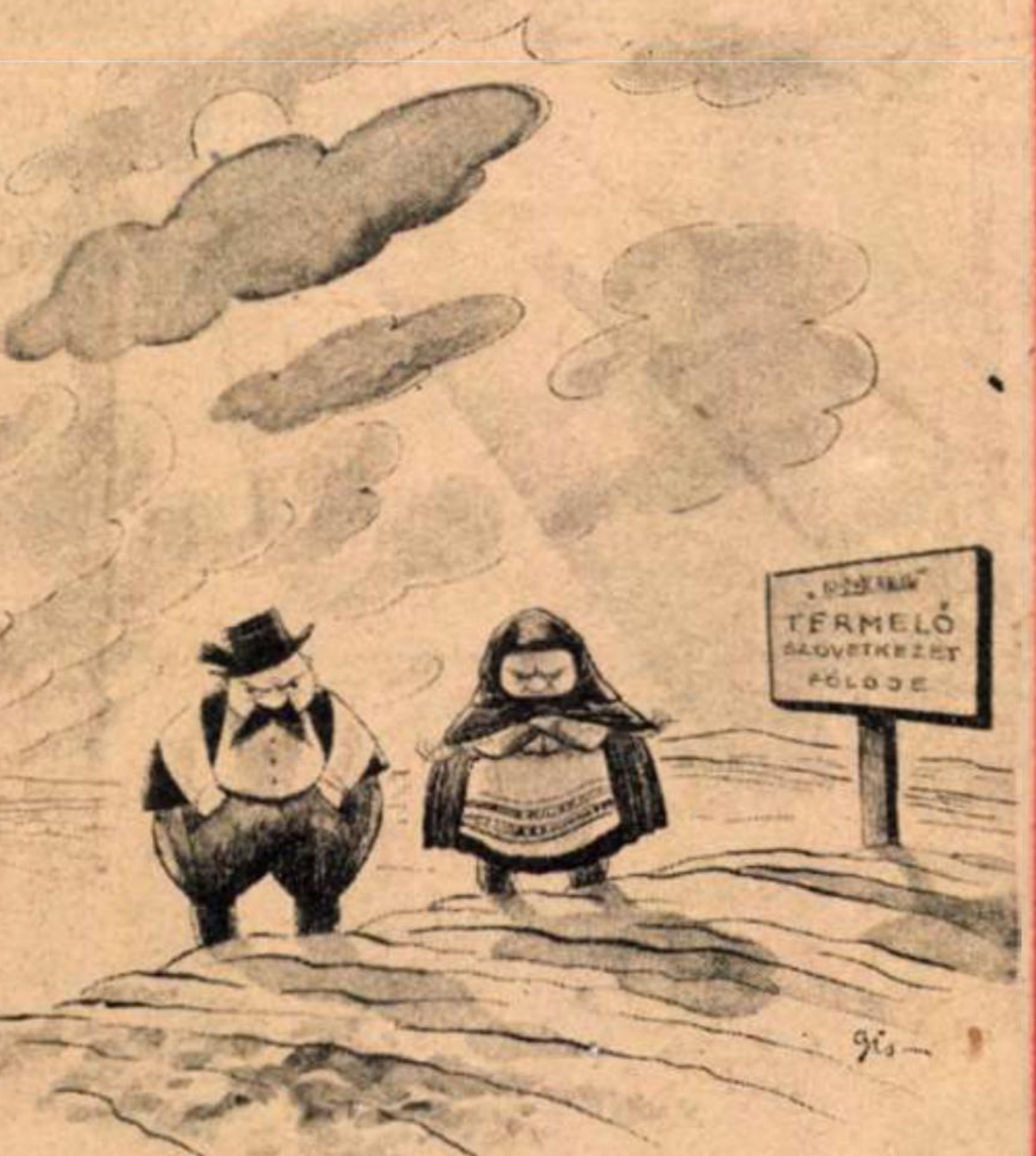

— Nincs már neked tekintélyed, Zsiga.

— Nincs, a fene egye meg! Két héten át koptattam a számat, hogy ne az új agrotechnikával műveljék a földet, hát nem azzal művelték meg?!

A lektor otthon is lektor!

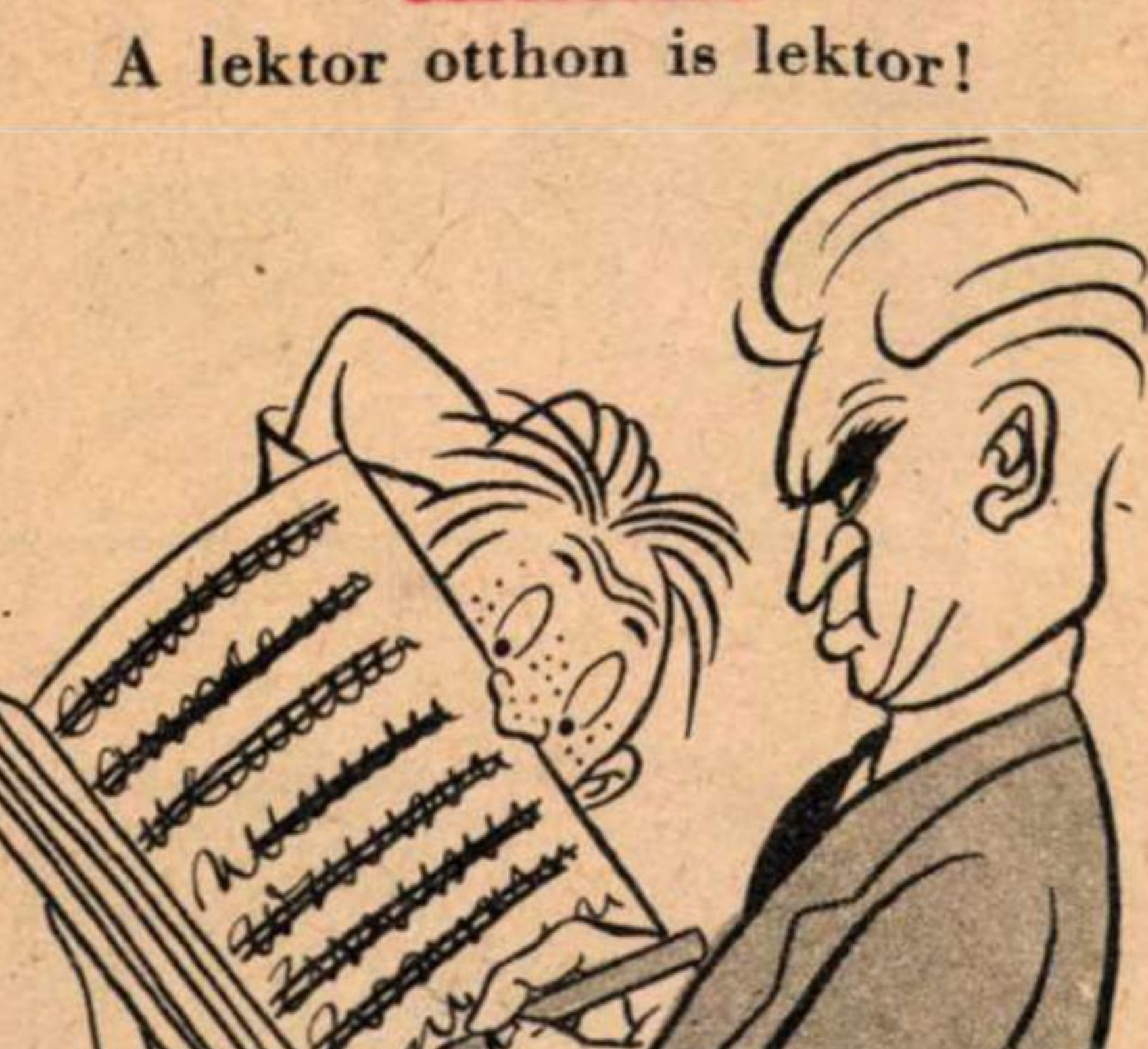

Atnézi a fia házifeladatát.

AKINEK SEMMI SEM SIKERÜL

Mint a sajtó egyszerű munkása, az egyik gépgyárban jártam s ott a nagyszerű sürgés-forgás, lázas munka közepette feltűnt egy overálba öltözött s gépe mellett ácsorgó munkás, aki bánatosan figyelte, miképpen száll a levegőbe cigarettájának karikába göndörödő füstje.

Legott elkapott az érdeklődés, mert valami kimondhatatlan mélabú lepte el orcáját is, és beszédbe elegyedtem a lehangoltan merengő esztergályos szaktárssal.

— Á, ön újságíró — mondta frissen szerzett ismerősöm — éppen kapóra jött, hadd zokogjam el bánatos életem, úgy nézzen rám, hogy nekem semmi sem sikerül. Elvtársam, akár hiszi, akár nem, ma is csak hatvan százalékot teljesítettem, pedig korán reggel szent akaratom volt arra, hogy hatszázon alul meg nem állok.

— Na és — tapogatóztam — rendesen kidolgozta a munkaidőt és a legjobb módszert használja? Khm, nem akarom megsérteni, de nincs magában is valami hiba?

— Azt kérdezi, hogy nincs-e bennem hiba? Az a hiba, hogy élek. Bármibe fogok, sikertelen marad. Gondolja csak el, ma is föl akartam kelni félhétkor és csak hét után éledtem föl, mert rettegtem kibújni a borzasztóan meleg dunyha alól.

Atnéztem a szomszédjára, serényen dolgozott. Érdeklődve feszegettem újra: hogy van az, hogy ő így megállapodott annál a nyomorúságos hatvannál?

Sötéten nézett rám s lemondóan legyintett:

— Ő sztahanovista, szerencsés fickó, burokban született. Engem meg éppen előbb rágalmazott a művezető, hogy selejtet termelek, hanyag vagyok és szombaton nem szeretek bejönni.

— De úgye mindez nem igaz, — néztem várakozóan rá s éreztem, hogy ideje lesz kipellengérezni a galád módon gáncsoskodó, rágalmat hintő művezetőt.

— Hát hogy volna igaz — helyeselt némi kedvvel — céda mellébeszélés az egész. Majd drámai hangon fölkiáltott: — Selejt! Persze, hogy adódik selejt. S persze, hogy szeretek eltereferélni erről-arról. És persze, hogy kedves nap a szombat is, félig vasárnapnak tartom. Ha két napot pihenek, hétfőn sokkal jobban megy a munka. De itt nem értenek meg. Nagyon kérem, írja meg szánnivaló életem, írja meg, hogy látta az embert, akinek semmi sem sikerül. Gúny nélkül írjon rólam, a színtiszta igazságot kérem, elég gúny az én szomorú életem.

— Megteszem — mondam meghatottan és férfiasan kezet ráztunk.

— Akkor jó — válaszolta — akkor nyugodtan megyek kezet mosni, hiszen félóra mulva úgyis haza kell menni.

— És már kezet mos? — lepődtem meg.

Enyhe maliciával nevetett butaságomon:

— Szeretek kezet mosni. Kedvelem a tisztaságot és ha már semmi sem sikerül ebben a büdös életben, legalább annyi örömem legyen, hogy tiszta kézzel megyek haza.

Szótlanul elváltunk, ő komoran ballagott kezet mosni, én pedig komoran ballagtam a szerkesztőségbe, megirni ezt a cikket.

Nagy S. József

Őszi szántás idején

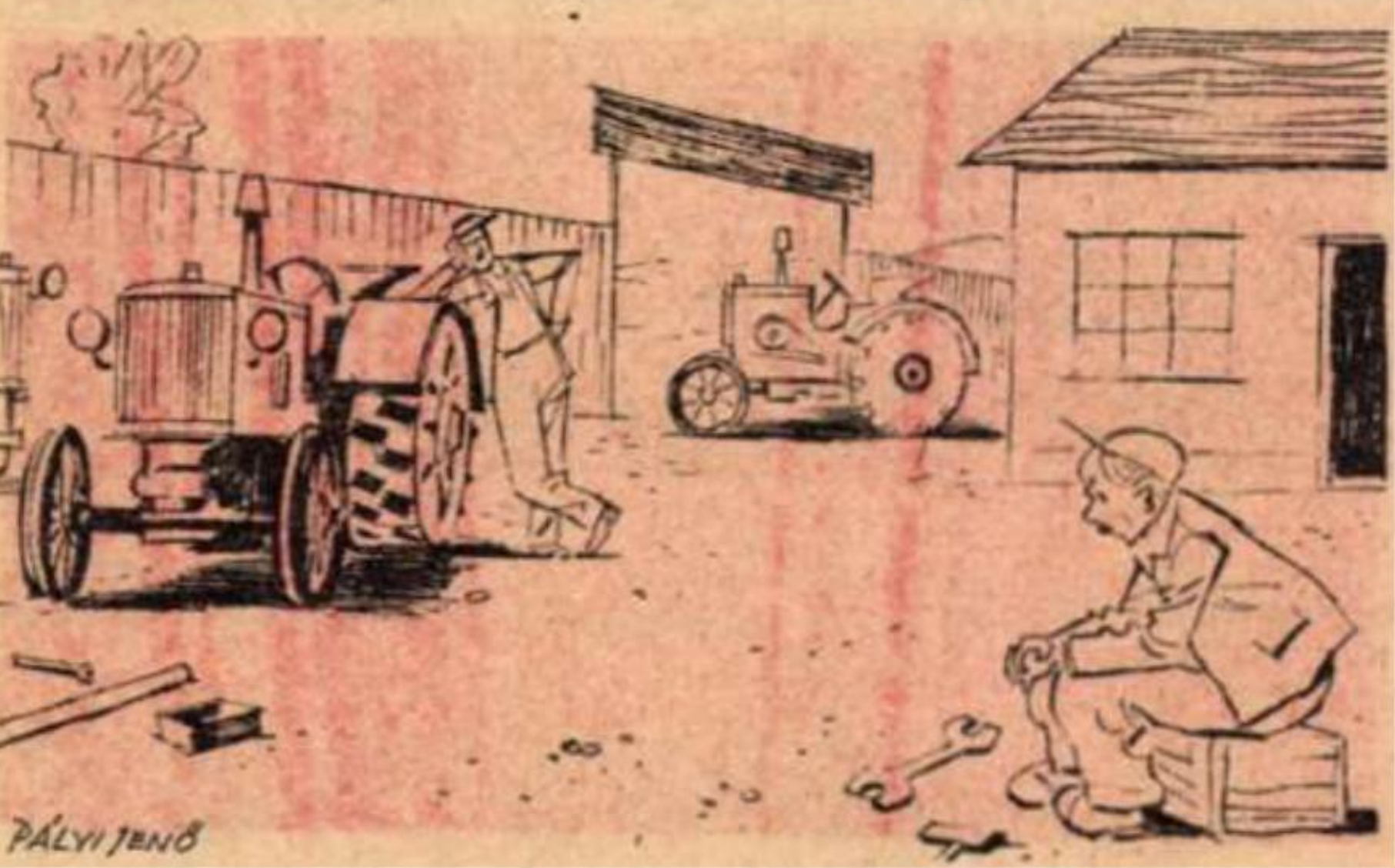

Itt látunk egy gépállomást,
Győr megyében van ez TÉTEN,
A traktorok nem dolgoznak
És a traktorista TÉTLEN.

Pistike meg az árak

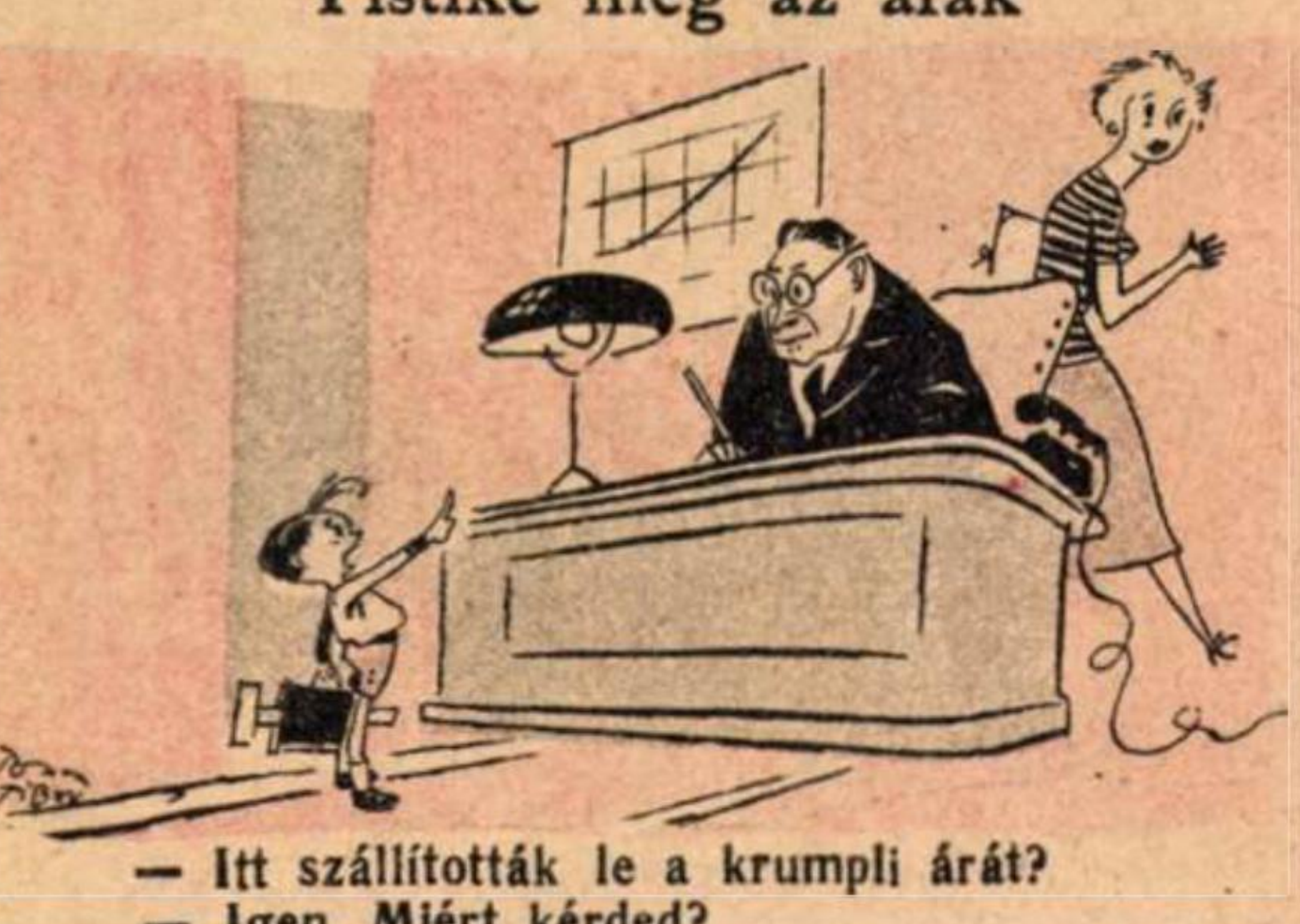

— Itt szállították le a krumpli árát?

— Igen. Miért kérded?

— Meg akarom kérni, hogy a spenót árát ne szállítsák le....

Amerikai reklám

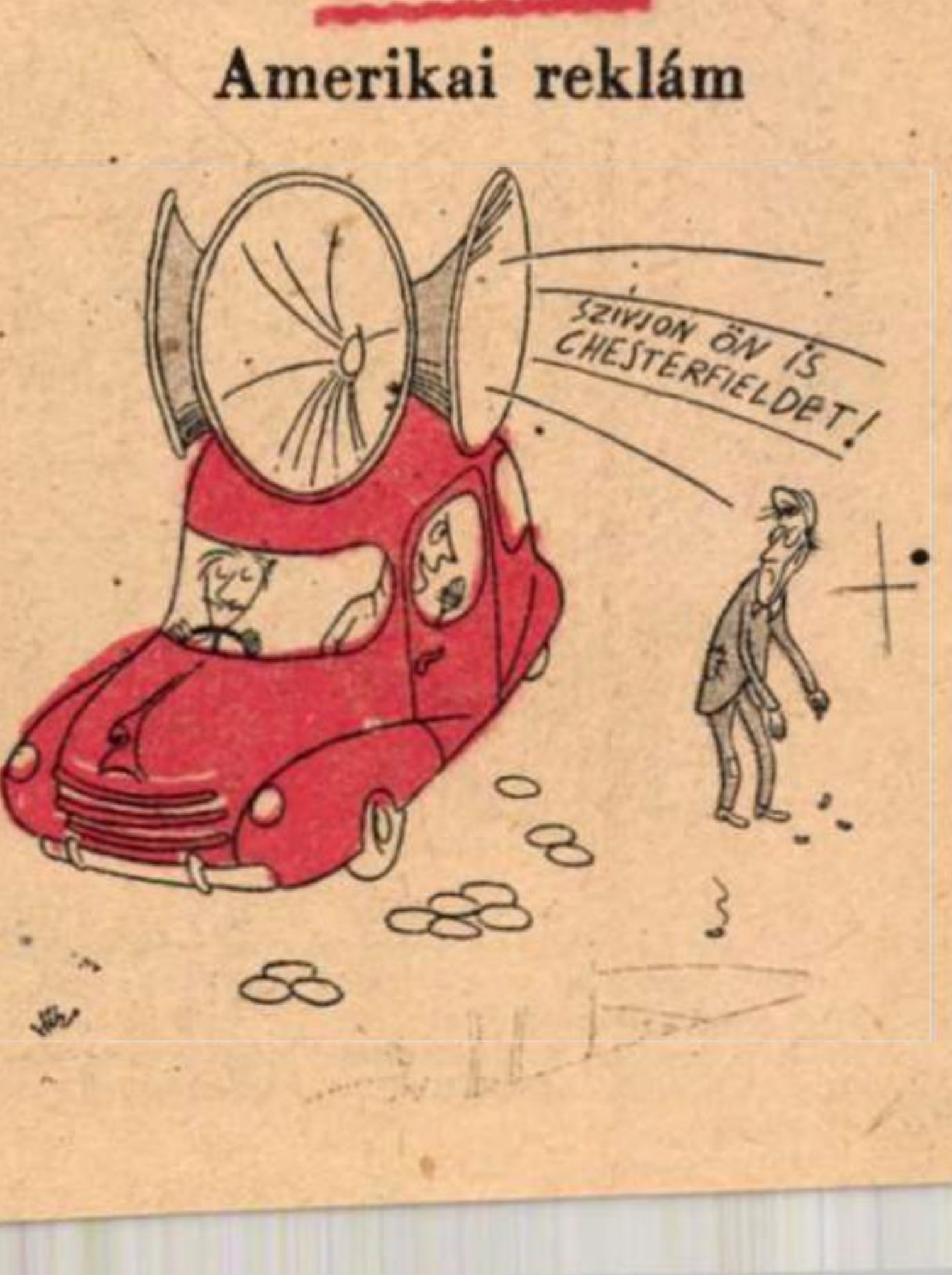
SZÍVJON ÖN IS CHESTERFIELDET!